

പ്രകൃതശാസ്ത്രം
പ്രകൃത
1897

உ

ஓம் துறைப்பிரம்மமோநமஃ.

பரிபூரணநந்தபோதம்.

தேவைப்பதியேனுந் திருவிராமேசுரத்தைச் சேர்ந்த

பிரம்மன்

சா. அப்பாவுபிள்ளையாகிய

குமரகுருதாசர் அவர்களால்

அருளியது

இஃது

திருமூலாமஃபிலேழுநதருளிய

ஞானசுந்தரசுவாமியின சிஷியவாகத்தது னொருவராக

மண்ணிப்பாங்கம்

அப்பாதுரைமுதலியார்வென்றோர்மீட்டிப்படி

செனவே.

மனோமணிவினச் சிஷியவாகத்தது

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு 1890 - பிரதி

1897.

சீ. ம.
சூழப்பிரமணை
முகவு

அனாதிமுத்த சிததுருவாகியபதி . அனாதிமுத்த சிதது
ருவாகிய பசுக்களிடத்து கருணையிருந்தவாறு பொதுநூலா
கத்திருவாயமலாநதருளிய வேதநடகுப பாஷியமாக விளங்
குஞ் சிறப்புநூல்களாகிய ஆகமங்களின் சாரமானசிவஞான
பொதமதி மெய்கண்டசாத்திரங்களானவை இலக்கிய விலக்
கணங்க ணனருதோநத விததுவானகளுக்கும் எளிதாக விள
ங்க விரிந்துகிடத்தலின் அவ்வரிய சாத்திரங்களின் உண்மை
களை எளிதூற்றேர, திருவிராமேசுவரத்தினையடுத்த பாம்பனி
லெழுந்தருளியிருக்கும் துமாதருநாச றொனஞ் சிவானுபூதிமா
னொருவா சோபானககிரமமாக விருநாலில சந்தீடெழுநவன
னை வினாகளுக்கும் சற்குரு விடை யளிகளும் விதமாக, வஸ
துகிச்சயம், மூர்த்திபேத நிராதனம், கன்மத்திரயவாசங்கை
வொத்து முதலியவடங்கிய பதிபசுபாச யதார்த்தவிளக்கத்தி
ன்க கரதலாமலகம்போற்காட்டி, இடை யிடையே முக்கூற
றுப் புறச்சமயங்களில் முக்கியமானவற்றைப் பூவபட்சஞ்
செய்து, துறவறிளக்கத்தினைப் பறபலவுபாயங்களாகாற்
பரிபூரணந்தபோதமெனப் பிப்பாசூட்டினா

இச்சாத்திரத்தி னருமையினைக்கண்ட சிலவடியார்கள்
இக்கணையசிடமி வெளிப்படுத்தின மிகவுலோகோபகாரமா
ருக்குமெனப் பனமுறை கெட்டுக்கொள்ள வவாகள வே
லாடுகொளுக்கியைந்து இதனைமுதலில் மூலருபமாகவு கரு
ன்மொழிகட் குரையசராநியுடனும் வெளிப்படுத்தினேன்.
இக்கிரத்திலீ விரிவுரையுடன் வெளிப்படுத்த வுத்தேசமுண்டு.

இங்ஙனம்,

மண்ணிப்பாக்கம் - அப்பாதுரைமுதலியார்.

பிரகடனம்.

—o—o—o—

இந்நூலாசிரியருளிய நூல்களில் இதுவரையச்சிட்டிருக்கிற புத்தகங்களை, அடியிற் கண்ட விலையை அடியிற் கண்டவா ளுடனே செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வாலியூபேயபில போஸ்டலு மனுப்பப்படும். தபாற்கூலிபிரத்தியேகம்.

ரூ அ. பை

க. பரிபூரணந்தபோதம் புத்தகம்	க-க்கு	0—4—0
உ. தகராலயரகசியம் ஷை	க-க்கு	0—2—0
ங. கந்தா ஒலிபலரதாதியுக குஃப்பிரம் வருட்பத்தம் ஷை	க-க்கு	0—1—0

இவைகளைச் சென்னை, சீரங்கபட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியார் வீதி 2 அ-வது வீட்டிலிருக்கும் மனோமணிவிலாச அச்சககூடத்திலேவா கொ-மாணிககமுதலியாரிடத்திலும், சென்னை குசகிலி கந்தசாமிகோ டிபெகாடிக்கடுத்த ஷையாபுத்தகஷாப்பிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ச. சிவஞானதேசிகம் தமிழ்வசனம் க-வது வியாசம் நட-படங்களுடன்புத்தக	க-க்கு	0—3—0
டு ஷை-உ-ந - வது வியாசங்கடங்கியது புத்தகம்	க-க்கு	0—3—0

சு. சிவஞானதீபம் தமிழ்வசனம் பைண்டு வித்தியாசத்தரல்	அண-1-முதல 6-வரைக்கும்	
---	-----------------------	--

எ. இராமசேதுமானமியம் ஷை வசனம் புத்தகம்	க-க்கு	0—4—0
---------------------------------------	--------	-------

அ. திருவலங்கறநிரட்டு முதற்கண்டத் தில ககக-பாட்டிமட்டிம ஷை	க-க்கு	0—2—0
--	--------	-------

க திருத்தொடையல் நட-செய்யுள்ஷை	க-க்கு	0—0—9
-------------------------------	--------	-------

க0. சண்முகசகஸ்திரநாமம் தமிழ் ஷை	க-க்கு	0—3—0
---------------------------------	--------	-------

கக. அகரமுதிஷண முக்கவசம் நட- ஷை	க-க்கு	0—0—9
--------------------------------	--------	-------

கஉ. பரபரிபூணபஞ்சாமிரதவண்ணம் ஷை	க-க்கு	0—0—9
--------------------------------	--------	-------

இவைகளைப் பாம்பன்யல். டி. முத்துக்கருப்பிள்ளை யிடத்திலும், ஷை யூர் சா. அ. முருகையாபிள்ளை யிடத்திலும், சென்னை ஷை ம னோமணிவிலாசம் அச்சககூடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உ
சிவமயம்.
சிறப்புப்பாயிரம்

இஃது

மஹாவிதவான்-புரசை

அஷ்டாவதானம் சபாபீதிமுதலியாரவாகள மாணுக்கரும்,

சென்னைத்தொண்டைமண்டலங் கலவிச்சாலைத்

தமிழ்த்தலைமைப்பணடிதருமாகிய

திருமழிசை- வீரசிமமாசனமடம்

ஸ்ரீமஸ்தீ - சாந்தலிங்கஸுவாமிசளாதினம்

வித்வான் - சிவப்பிரகாசபரவரங்குளியந்நிய

ஏகத்தானெதுகையாளியப்பா.

பொன்னியற சரோருக மலனிய நான்முகப்

பண்ணவ னருளுமிக் கண்ணகன் ஞாலத்

தோவறு வளஞ்சா ஓவலந் தீவி

ஞென்பான் கண்டத் தின்பா னுயரிய

பொறபமா சிழிய நெறபெனு மேருஷின்

தக்கணத் தனமவுறு மக்க ஞாயாககே

யுருவமுஞ் செயலு மருவுநல லுணவு

மாயுளு மொருநெறி யேயுரு தவாவ

ராற்றறு மிருவினைக் கேற்றவா நிலவிய

புண்ணியப் புடவியென் றெண்ணிவா னவந்

வரதமும் விழைதரு பாருமன டசுநிலா

சுகுடியா னந்த வததுவாய ட' சிவம

மூல்கை யணுக்கட காவலி னருளவான
 சகலத் தீருவாயது திகழுற நிலங்கும்
 பொற்றளி யேழிரண் டிறறவெண் ணித்திலந
 கிரைக்கையின முகநது கரைக்கணிற் கொழிக்கும்
 வைவையப பெருநதி யுய்யப புரநத
 சென்மதி கடநத நீணமதிற பாண்டி
 நனனாட டின்க ணைநாட் டீவரு
 மாவலிற பராவ மேவிய தேவைப
 புரமென மிராமேச சுரநகாக் கணித்தாயச
 சொனமாண் புறுபாம் பன்மா நகிற
 திறையளி யுகள நறைவிரி வெண்டா
 மனா மலாச செலவித திருவுரு வெனவே
 யநதுற டவிதத செநதமிழக் கவிஞன
 ஷணபரு ளீகை யினபுறு மாமூகக
 மின்னன வருவமென றுன்னுவோரா நாண
 வருவுற நமைநதென வருசற குணவான
 மனனா ணீழ லநநால வருக்கும்
 முப்பொ ருடீழறத தைப்பக ரிருவீரற
 கொண்டறி வுறுதது மின்டைச சடைமுடி
 றிறைபவாக கநநாண் மறைமுதற் பொருளாம்
 பிரணவாத தம்புகல சரவனோற பவனருட்
 பெற்றவ னிருதாட் குற்றமெய் யன்பன்
 புத்தியே முதலாந் தததுவா திகளை
 வததுவொர் றுன்னி யவத்தையி னுறுவோரா

நித்தியா நாத வதது வின்னிலே
 கஷ்டமும் பெறவொரு காட்டென் நின்றோன்
 காயடை யருந்தியைந தீயிடை வதிரதும்
 பறபல ரருந்தவ மூற்பயின் றறியாப
 பொருணிலை யனைத்து மருளற வுணர்ந்தோன்
 மறறும் பெரும்புகழ் முறறுற வமைந்தே
 மருவிய குமர குருபர தாசன
 நிகமா கமங்கள புகன்முப பொருளி
 னுணமை யனைத்தும் வன்மையி னுணராத
 தன்னனு பவமிம டுன்னுயி ரடைவா
 ஞாண மனபரி பூரண நாத
 போதசாத திரமீண் டோதுற வதனை
 வானளாரு சோலைத தீனிற் லினைபடுக
 கூனவொள வெளவாட டானுடைத திடவீழ
 புதுமது வருந்திக் கசுமெனச சங்கினங்
 கண்ணுறுங் கமலத தன்னை நிலவி
 வன்மைப பலவுறு மனைணிப பாகை
 செங்குவ னைத்தார தங்கிய மாபன
 கங்கைமா நதிசூலோத துங்கமா லெனவே
 யிப்பார் புகழுறு ம்பபா துறாவே
 ளொன்ற யிரமா நின்றீண் டிலக
 மெச்சியே கவிவலோ ருச்சியிற் கொள்ள
 விசசையி னுவந்தே யச்சிட் டளித்தன
 னததகு மெயநது வித்தரை யதனில
 வாழி வாழி வாழிவா ழியவே.

இஃது

திருவருட்டிரகாச வள்ளலானோனும்

சிதம்பரம் இராமலிங்கசுமாமிகள் மருகரும்,

சுமரசவேதசனமாக்கசங்கத்து வித்துவான்களுள் ஒருவரும்,

சைவபுராணிகருமாகிய

பொ. சுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

பன்னிருசோககழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

குருத்வமுறு பரிபூர னாநத போதநூற

பெயருநா குறிக்கினென்றுங்

குறைவிலபொருள காட்டுமெந்நு பரிசொலுப சாக்கமே

கொண்டபூ ரணம்யாதெனி

னருளபக்க மாநநத் மின்பமே யதனபினுறு

மப்போத மறிவதாகு

மவ்விருசொல விட்டிம் விடாதோங் கிலககணை

யுறும்பொருள விளக்கமாந்நற

நெருளோங்கு மப்பொருளி னுண்மைகண் டேநிதந்

திகழுண்மை யறிவின்பமே

[ற

திண்மையப் பொருடேர்ந்த மூர்த்தியருண் மூர்த்திசொ

பொருளின்ப நிவயமுறுநற

பருமணி யெனததிகழங் குமரகுரு தாசநற

ப்ரமகுரு வைதீகர்சிற

பரிபூர னாநத போதநூ றன்னையே

பாடினா ருலகுய்யவே.

நிற்ப்புப்பாயிரம்.

சு

இஃது

முஹாவித்வான்

கோஞ்சீபுரம் - சபாபதிமுதலியாரவர்கள் குமாரர்

கா - பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களியற்றிய

எழுதிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பததர்க் கெதிக்குற சேதுவைச் சார்ந்திலகு

பாம்பன்மா நகருண் மேவும்

வித்தகத் துரியநிலை கண்டுபா மாநந்த

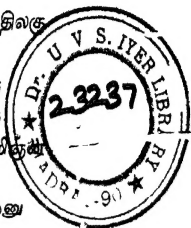
வியனமிர்துண்டறிவு ருவமாஞ்

சித்தியுறு குமாருரு பாதாச மெய்யறிஞன்

செந்தமிழ்ப் பாவி னாற்செய்

முத்திவினை பரிபூர னாந்த போதமென

முறைபுகழ்ச் சொல்வ ரொவரே.

—o—o—o—

இஃது

இலக்கணக்கடல் வித்துவசிரோமணி

தசாவதானம்-பேறை-ஜெகநாதபிள்ளையவாடங் மாணாக்கரும்,

வாயிலாநாயனார் நேர்பரம்பரையில் வந்தவருமாகிய

அஷ்டாவதானம்

பூவை கவிபாணர் சுந்தரமுதலியாரவர்களியற்றிய

இரட்டையறுதிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

—o—o—o—

நிசம்பாசம் பசுபதியென் நெனவுள்கி ஞானநூ

னிலையைச் சூழ்ந்து

நீடகிலத் தேயடியர் கண்கூடாக் காண்டோறு
 நேரி லெயினு
 வுசித்முறும் பத்தியத்திற பரிபூர னூந்த
 முவப்பாச் சொறறு
 னுயர்சித்தார் தப்பனுவல களுக்கிடுகோர் சோபான
 வுறவி யென்னுத்
 தசரதகு மாரனருட் சிவலிங்கம் பூசிக்கச்
 சாப நீதத
 தனித்தேவை யம்பதியின் ஞாங்கருள பாம்பனகா
 தக்க வைப்பாய்க்
 னுலகின்று யப்பாவு பிள்ளையென வவவூரர்
 குலவி வாழ்த்துங்
 குஞ்சநுணினே ரறிவுடையோன்குமரகுரு பரதாசத்
 கோமான் றானே.

இஃது

சென்னைமுநகர்

அஷ்டாவதானம் வீராசாமிசெட்டியார்மருகா
 சூனை - அப்பன்செட்டியாரவர்களியற்றிய
 எண்ணீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

—o—o—o—

செங்கமலத் தடஞ்செறிசே துவினை யண்மித
 திகழ்பாம்ப னகராளன் சிறைவண் டார்க்குறு
 கொங்கலர்பூங் கடம்பனருட் பெற்றி லங்குங்
 குமரகுரு பரதாச னாக மாந்தர்

தங்குபரி பூரண நந்த போதச்
 சமரசசாத் திரம்புகல வதைக்கற் றந்தப்
 புங்கவரு மெய்ஞ்ஞான போத மேவிப்
 புலவனொனும் பெயாக்குறுதி புனைந்திட் டாரால்.

இஃது

ஷடாந்த சமரசசுத்த

சகமார்க்கசங்கவித்வான்களுளொருவராகிய

வள்ளறபாக்கம் - சமரசபஜனை

ச. மு. கந்தசாமிப்பிள்ளைபவர்களியற்றினார்.

என்சொககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

—o—o—o—

நானமறையா கமமுடிவின் வாய்மை யெல்லா
 நன்குணாநது ஞாலத்தோர் மோக்க மெய்த
 மேனமுறையிற சிவஞான கோசம் யாவும்
 விளம்புமுறை சுவானுபவ விளைவி ன்னோந்தே
 கான்மலிபூம் பொழிறசேது விற்பா லோர்சார்
 கஷின்பாம்பனாகரிலருங் கருணை யாளன்
 வான்மலிசீர்ப் பரிபூரண நந்த போதம்
 வழங்கிமிகு புகழுறநீண் டிலங்கி னானல்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

—o—o—o—

வேதாந்தசித்தாந்தசமரசம்.

உ

ஓமசரவணபகாயநமஃ

பரிபூரணநந்தபோதம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

சீரேறு நான்மறையுஞ் செப்பரிய தநதிரமு
மேரேறு நூலபலவு மேசறவே—நாரேர்
டுணாந்தா ருளத்திலில கோங்கார தேவின்
றணநதா ளிணைநினைவாஞ் சார்நது

(க)

கவிவிருத்தம

சத்தெ னசசொலுந் தாவில் சிவத்தினுஞ்
சித்தெ னசசொலுந் தேவி யிடத்தினும
புத்தி ரப்பெயர் பூண்டில காநநத
வதது வின்கழல் வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

(உ)

குறப்பிரம்மவணக்கம்.

ஒன்றி ரண்டென வோதற் கிடங்கொடுத்
தொன்றி ரண்டென வோதொண மூகமாய்
நின்ற சஞ்சல நின்மல மாய்மிளிர்
பொன்றி டாக்குகப் பிரமக்கைப் போர்மவாம்.

(ங)

அறசர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீருத்தம்.

காமம் வெகுளி மயக்கமெனக்
கழறு முக்குற றங்கடிநது
சாம் மறையின் சிரப்பொருளைச்
சங்கை யுறவே யுய்த்துணர்ந்த
சேம வறிஞர் பெறும்பேறுச
சிறியேற கருளுந் தெய்வதமா
யோமெய்ப் பொருளாங் குகப்பிரமந்
தன்னை யுள்ளத துளவைபபாடி.

(ச)

மரணஞ் சன்னங் குறுகாநந்
மதிசே ராக்கம் பெறுவானாயப்
பொருணன் கார்த்த திருப்புகழ்தான்
புகன்ற வெந்தை யுருட் கடலா
மருண கிரியா னகத்தமாந்த
வுகண்ட பெரிய குகப்பிரமப
புரண வடியை யெஞ்ஞான்றும்
போற்றிப் பரவி வழிபடுவாம்.

(ரு)

பாமநுருவணக்கம்.

எண்சர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீருத்தம்.

ஐந்துகுறிப் பதின்மூன்றை நீத்தி சண்டை
யகலாது சேர்த்தறுவ ருணாக் காட்டி
யைந்துமுகத் தவற்கினிய தார வுண்மை
புன்றருளி யின்மெனையு மாண்டொளாய்.

பைத்தாரார் கூச்சிரங்கொண் மொய்ம்பு துன்றும்
 ௧ பரமவடி விலங்கிடவே யப்பி கைக்கு
 மைந்தெனனுங் குமரகுரு வெனது தீர்த்தன்
 'மலரடியைப் பரசியிதை வழுத்த லுறநேன். (சு)

நூலநுளியகாரணம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இக்கெனு மொழியைத் தானே யிரும்பஞ்ச தானா யென்று
 ஈக்கிப் நினைவப் போலு ஞானநா லோதித் தேயந்த [ஈன்
 பொக்காகள புகறுங் கூறறைக கணித்தானான் பொறுக்கா திங்
 றிக்கெலாஞ் சுடர விந்தத் திருமுறை விளம்பா நின்றேன்(எ)

நாம்பாநள்.

முத்திய நூல்க ளென்று மொழியரு மறைக்கும் யாணர்த்
 தந்திரந தனக்கு முள்ள சமரசப பொருளைக் கூறி
 புந்தமி லாத மோக்க மடைகின்ற மார்க்குமெல்லாஞ்
 சுந்தர மாக விந்தத் துகளினூல விளக்கா நிற்கும். (அ)

நூற்பயர்.

அங்கியை யணுகி னார்க்குக் குளிர்மா வம்பன் மாறிக்
 கங்குலிற சென்ற ருக்குக் கதிரவன் றேறறத் தாலே
 பங்கமா டிருட்டு மாய்ந்த பண்புபோ லிந்த நூலை
 மங்கிடா மதியாற் நேர்வூர் மனமய நீர்த்தாய் வாரோ. (சு)

டி

பரிபூரணந்தபோதம்.

நூச்சிறப்பு

பலமலர் தோறுங் கள்ளைச் சிறையளி பருகு மாபோ ,
லிலகுமெய்ஞ் ஞான நூல்கள் பலவுளு மெடுத்த சாரஞ்
சொலுமுறை பொலிந்து நிறபச் சுருக்கமாய்ச் சொற்ற தாலே
மலர்மடற் கைதை யாகா வகுளமென் றாகு மிந்தூல. (க0)

நூற்பெயரும் நூங்கதிகாரியும்.

ஷே வேறு.

சீர்பெற்ற சுருதிபதி யாகம பூராணமிரு
திக்களாதி முறைகளோரற
கேர்பெற்ற வுலகிலுள மக்களி லபேதநிலை
யெய்தமுயல வார்த்துதுவப்
போர்பெற றுறுங்களி விளக்கலா லீதுபரி
பூராண நந்தபோதப் ,
பேர்பெற்ற தாகுமிது பெத்தருட் டவிரம்
பெருகறி வுளர்க்காருமே. (கக)

அவையடக்கம்.

ஷே வேறு.

இந்நூலுக் கழிவினிக ளேசரைக்க வொவ்வாதுள்
ளீடு ளோராய்ப்
பன்னூலுந்தேரறிஞர் களும்பழுது பகரார்கள்
பாலர் தாமுந்

தந்நேயத தந்தைமுனர் வழுவுடைய குதலைமொழி
சாற்றுஞ் செவ்வி
யின்னேறு மமுதமெனக் கொள்வார்க ளதுபோலு
மிதையுங் கொள்வார். (கஉ)

ஆக்கியோன்பெயர்.

சமரநெடு வேற்றடக்கை வேந்தொலாந்
தன்னடியைத் தாழ்ந்து போற்ற
வமர்தவா வாழ்ததெடுபபப பெருஞ்சீர்த்திபு
' பெருந்தையா யமர்கா குததன்
மமதையிலா ரகம்போல வணைநததிருச்
சேதுவிடை வயங்கு பாம்பன்
குமரகுரு தாசனதைக் குயிறறினான்
குமரகுரு தகவான் மன்னே. (கங)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

க-வது பதிபசுபாச யதார்த்தவிளக்கம்.

சுந்தீடன் வினாவுக்குச் சந்தருவிடைசொலத் தொடங்கல்.

எண்சீக கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருமலிந்த மந்தலத்தின் மனுக்க ஞள்ளே

சிறப்புடைய வொருமனுடன் முன்னே நோன்பார்
கருமலிந்த பிறப்புநோய்க் கஞ்சி நல்ல

கல்லியொடு தவப்பேறு முதிர்ந்து மின்னு
மருண்மலிந்த வோரிறைவன் றன்னைக் காண்டெம்
மையபொழி லண்டநிரை களையு மூத்தை

யுருமலிந்த வுயிர்களையுந் தந்தே னோவ

ருதாத்தியென வக்குரவ னுவந்து கூடும்.

வஸ்துநிச்சயம்.

உட்கருவி புறக்கருவி யாகக் கூடும்

முடம்பினுக்கு னோருயிரே யிருத்தன் மான
மட்பொலிவி னுணிறுவு முலகுக் கெல்லா

மகத்தாய பரம்பொருளொன் னுளதே யஃது
நிட்களநி ராலம்ப நிருவி கா

நிரதிசய தத்துவமா யீறி லாத
கட்கருவிக் கெட்டாத வகண்ட ஞானக

ககனமென வேயெங்கு நிறைந்து நிற்கும்.

இப்பெரிய பரம்பொருட் கனாதி யென்று
 மீசுனென்றும் பரமபதி யென்று மியாருளு
 செப்பரிய பிரமமென்றுங் கடவு ளென்றுந்
 தேவனென்றும் டுரமசிவ மென்று மொன்றை
 யொப்பிடற்கொ ணுதபு தெய்வ மென்று
 முணாவான பரமான்மா வென்று ஞான
 விப்பிராக ளகத்திலொளிர் சுப்ர மணிய
 மென்றுமினும் பலபேரும் விளங்கா நிற்கும் (ங)

ஒருதலத்திற் கனந்தம்பீ ரிருததல் போன்றவு
 வொருபொருட கே யளப்பிலாப பெயர்கள் காண்
 வருகையுட னிறுதியிலா வப்பொ ருட்கு
 மார்த்தாண்ட னுழியொளிபோ லருளொன றுண்டி
 பிரிதலிலா வவவருளுக் கபினை யென்றும்
 பிறங்குசிவ சத்தியென்று ஞான மென்றுங்
 கருதரிய சித்தென்றும் பலபே ராகக்
 கழறும்வகை துணையுடன் மகனே யோப்தி, (ச)

அப்பொருளை யகண்டமென றுவலுங் காலை
 யாருயிரு மாயையுந்தா மிருபப தெங்கன்
 செப்பிடுக வெனவினவுஞ் சங்கை யிங்கே
 செனிக்குமது தீருமா றுணாக்கக் கேட்டி
 தப்புடைய வக்கினிபோ லான்மீ வாண்டுச்
 சூடுபோற சிவந்தேச ழுபாலுமாயை

அ

பரிபூரணந்தபோதம்.

யொப்புமுறை யாமிவற்றுட் சூடா யுள்ள
துளும்புறமும் பிரிவதவே செறியா நிற்கும். (ரு)

அக்கினியாத் தேசாகக கணிக்கி லந்த
வழலுக்குப் பூரணமெவ் வாறே பென்று
* தர்க்கமிடு வார்க்குநீ நோக்குக் கெட்டாத
தாபிதமாஞ் சூடருவ மாத லாஸே
சக்கதனுக் கெட்டினவை களினு நீக்கந்
தானின்றி நிறைந்திருக்கு மச்சு டின்றி
யக்கினியு மதனொளியுந் துளங்கா திந்த
வடைவாலே பூரணமென் றதிர்க்க லாமே. (சு)

பதிபகபாசங்கட்த வேதாகமாந்த வோப்பு.

அருவமெனு நிட்களம தன்றி யாது
மகண்டமென வமையாது சுகள மான
வுருவனேததுங் கண்டமென ஷுமைத நிண்ண
முரைத்தவழ லாதியொரு மூன்று மொன்றாய்
மருவியது போற்சிவந்தா னுள்ள வன்றே
வளருயிரு மாயையது முள்ள தாக
விருவகைக்கு மொவ்வுவதா லனாதி யென்றீண்
டியம்புவது சாதமென வுணர லாமால். (எ)

கயிறதனி லரவுதான் றேன்றல் போலக்
கனபிரம் மதின்மூன் றிம் பொய்யென் றுலங்

கயிருன பிரமமது வீள்ள போழ்தே

காணவுள வரவான ஜகஜீ வேச

நியதிகளு முண்டென்று தேர்த லாலிந்

நேர்மைநவின் மறையீதும் பதியு மாசா

ருயிரோடு பாசமு மனாதி யென்றே

யுணர்த்தாக மத்தீது மொன்றே யன்றே.

(அ)

ஆன்மாவக் கஞ்ஞான மனாதி யென்று

மதுதானே யவித்தையென்று மாயை பென்றும்

நான்மறையின் முடிவுடைப் தானு நன்கார்

ஞானநவி லாகமங்க ளுயிர்க்க முக்காய்த்

தான்புகலு மலமதுதா னனாதி யென்றும்

தவிடுமியங் குரம்போல வுளதே யென்றும்

பான்மையுடை யம்மலமே மாயை யென்றும்

பாசமென்றுஞ் சொல்லானு மிரண்டு மொன்றே.

(ஆ)

சொற்றவிந்த மாயையையொன் றிரண்டு மூன்றாய்ச்

சொலினாலும் விகற்பினிற் * கருத்தொன் றேயாம்

பற்றுமல மாயையற்ற சுத்த வஸ்தாய்ப்

பசுவான வான்மாவைப் பகர்வே தாந்த

முற்றுறுநன் முத்தியினி லொக்கு மன்றி

முன்னுவலற் கொடுவாது நுவல்வ தென்றே

* கருத்தொன்றே யாமென்றதை, இராஜதம, தாமதம், சாத்த விகமென்ற மூக்குணங்களை யுங் குணமென்றே ஒன்றாய்ப் குறிப் பதுபோல அம்மூன்றுக்கும் மூலிதமாயைகளுண்டு. ஆவையொன றெனற்கு மொவ்வுமென்றதாய்ப் பொருள்படுத்த

லற்றமற முடிவான தீர்ப்பைத் தானே
யாரம்ப மதினும்வைத் தறைந்த தன்றே.

(௧௦)

அறிவுநிமிர் தேசிகனே முன்னஞ் சொன்ன
வக்கினியா மான்மாவிற சூடாந் தெய்வ
நிறுவிடுத லுளதாயி னென்றுக் கொவவு
கினைப்புறுதொண் டான்மாக்க ளளப்பி லாமற்
செறிதலின லவற்றுளந்த வேக தெய்வஞ்
சேர்ந்திருக்குஞ் சரதமதை விளக்கிப் பின்னும்
நிறைவான விபுவாக நின்ற நேரு

நெறிபாகத் துலக்கியருள புரிதி ழீன்றோ.

(௧௧)

புருடவுடற காதாச மாக வுள்ளும்
புறம்புநிறை வெள்ளிடையுங் காலும் போல
வுருமருவு முயிர்கடொறு முள்ளுந் குள்ளே
யுளபிரமந் தனையத ரான்மா வென்றும்
பெருவெளியாம் புறத்திலுள லுஸ்து தன்னைப்
பேசரிய பரப்பிரமம் பரமான் மாவென்
றருமுறைகள் செல்லுமந்த விரண்டு மொன்றே
யண்டவெளி பிண்டவெளி யனையத தேனே.

(௧௨)

சச்சிதா நந்தபரப் பிரம்மந் தானே
சாக்கிரசொப் பனசமுத்தி கருக்கு னேனே
யுச்சமுறு சாட்சியா யிருக்கும் போழ்தா
முணர்வாய சீவான்மா வந்த ரான்மா
நிச்சயமாம் பரமான்மா வென்று சின்னூ
னிகழ்த்துவதை யிண்டதிர்த்த சீல னோடே

யச்சமறு முள்ளான்மா பரமான் மாவென்
முனுவைகட் கருததமிழ்டிக் கொள்ளொ ணுதே. (௧௩)

முனருணாத்த வககிணிசூ டொளிபென் ருய
மூன்றும்விற் கிடைதோன்ற லறநுண் டோது
கனசிவமும் பசுபாசங் கஞ்ஞெச சார்பிற
காணுமெனக் கடாவவெனி லிடனிங் கிலலை
பெண்பெனனி லனலாதி மூன்று மடடி
லெடுத்தபிர மாணத்தை யனாதி யாக
வுனலன்றி மேறபோக வொண்ணு தேறப
வுரைத்தளவி லுவமானங் கொளலே ஞாயம். (௧௪)

கட்டையிலே களவனென்று சொன்னதைக் கொண்டே
கனபிரம விலக்கணமெ லாமங் கோதற
கொட்டாது பிறவுமதற காதிக கடடை
யோதெனவு மரபன்று தீயாம் பூதஞ்
சுட்டின்றி நீர்வாயு காட்டத் துள்ளஞ்ஞ்
சூக்கமதா யிருந்தெங்கு நிறைவாய் மன்னுந்
திட்டமுடன் மேற்சொற்ற தேசந் தியுஞ்
சொர்திருக்கு மதிசூக்க மாக வன்றே. (௧௫)

மீர்த்திபேதநிசாதனம்.

கலிநிலத்துறை.

ஐய வெதனிறை யெசொன வாறுய ரமல
தெய்வ் மானதுரு கிலகெனிற் பறபல தேவர்

மெய்யி லங்கவுள ரொப்பதென் விளக்குதி யென்னுப்
பையி லங்குமடன் வினவின னிரியன் பன்னும். (கக)

மங்கு புற்கலர்த மாசறுத் தாட்கொரு வானோ
ரைங்கி ருத்தியமுந் செயப்படி மதிறபிர மாதி
யைங்க ருத்தர்களு மாவரவ் வைவரு மந்த
வங்க மற்றபிர மத்தின தங்கிச மறிதி. (கஎ)

அஞ்சு பேருருவு மாயையி னிடைவெளி யாகு
மஞ்சு கேத்திரமு மவர்க்குள வவத்தைபு மஞ்சா
மஞ்சு பூநிபமு மவரது தத்துவ மாகு
மஞ்சு பேர்வினையு மீசரன் றன்வினை யறிதி. (கஅ)

என்று சொற்றவிடை யேற்றசற் சீடனு மீடில்
வென்றி யுள்ளவரன் விட்டுனு வென்றிரு மூர்த்தி
மின்றி ரம்பரவி யொன்றனை யொன்றுகொ லெள்ளற்
கன்றெ முந்தமுறை பறபல வாயதெற நென்றான். (கக)

அந்த துட்பமதை யிங்ஙனங் கேட்டியென் றுசா
னிரதை யின்றி துடல் கினறன னவர்களி னீர்மை
தந்தம் வாதிகளும் விளக்கிடு காலொரு சாங்க
மந்த மாகியவு பாங்கமின் நென்னவு மறைவார். (உ௦)

ஆதி யந்தநி வற்றறி வாம்பரப் பிரம
மீதென் ரோதிடுவ ரிவைகளை யூகிக்கி லவர்க்கே
யேத மற்றதெய்வ மொன்றுள வென்றுணர் வெழலால்
வாத மொன்றுமிலை வடிவமி லாதது பொருளே. (உக)

வடிவ மற்றபா வத்துவி னிலக்கணந் தன்னை
வடிவர்க்டுஞாத்தி டாதேன் மாண்புமின் றவர்க்கால்
வடிவ மற்றதுசம் பூரண மாகலின் வாதம்
வடிவ மட்டிலல துண்மைபி லின்றெனன் மரபே. (உஉ)

சைவ வைணவ மிரண்டினுஞ் சுகளத்தை நீத்து
மெய்ம்மை கூறியுன லாலந்த மேதக வத்தைப்
பொய்ம்மை யின்றிவழி படலென வாயிந்தப் பொருத்தம்
மைம்ம னத்தவர்க டேர்வதின் மதியினர் தேர்வார். (உங)

மூர்த்தி பேதங்களி லொன்றனுக் கொன்றதி டுமரனாய்
வார்த்தை யாடுமுறை முறையுள வாலவிதி வழத்தச்
* சாத்தி யஞ்சிறிது மின்றர வோரதைத் தவிர்த்துப்
பூர்த்தி செய்பவுள மூர்த்தியைப் புந்திசெய் வாரால். (உச)

சீவர் கூட்கருளும் வானுயா மூர்த்தியைச் சிந்தித்
தேனி லுண்மைதனை யறிவிக்க வேயறிந் தீறி
ஓ லோவி லொன்றுகள மொடுங்கிய வந்தா முறழ்நது
மர்வி லாசவருட் பீரமத்தை யெய்துவர் மதியோர். (உரு)

அருவ வுண்மையறி விக்குமம் மூர்த்தம தன்றி
யருவ மிற்றெனவு ளறிவதி லாகலி னாசா
னுருவ மாயிலக லுண்டந்த வொழுங்கினை யிசன்
மருவுந் தண்ணளியி னுலவவ் வடிவுக்கு வடிவாய். (உசு)

* சூசுதனை.

MAHAMAHOPADHYAYA

ஓ ஓவீஷ்=ஓவீஷா தீதிலு
DR. U. V. S. IYER LIBRARY

சைவத் தச்சுதனை யுயிரொனச் சாறநினுந தாவின்
மெயவத் தாயசிவ சத்தியின் மேனியி தெனறுந்
தொபயற் றுயசிவ பேதத்தி லொனறென்றுஞ் சொல்லாற
பொய்வத் தல்லவரி யென்றுரன கோடவும் பொருநதும். ()

எழுசர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

சம்பு மார்க்க மன்ன வேச னூர்த்த னூர்நெ றிக்கணு
மம்ப ரத்தை மேவு ஞான வான்க ளோடு யனபரு
மும்பர் வாழ்த்த வுள்ள தென்று ணர்த்தலானு ணாந துளோ
வம்பு பேசி டாமெயஞ் ஞான வாழ்விற பேத விலையே. ()

பன்னி நப்ப சர்க்க ளிற்க நந்த பாலீன பான்மையை
யன்ன மூர்த்தி பேதந தான னாத முள்ள தென்னினும்
வின்ன மறற வுண்மை யால்வி கறப மன்றெ னாதெளிந
தென்னை யாளு மீசசு ரன்ப தததை நாமி வாரநலோர். (உசு)

* முப்பத தாறு நீத்து மாம தங்க டந்த மோனவாழ்
வைப்பற றெண்மை யாப்த ரிம்ம தசச முக்கின மாழ்கலின
றப்பு முப்பும் போல வேய மர்ந்தி ருந்த னாணையிற
றப்பி டாத தீத சற்ச மாதி மேனி லாவுவார். (௩௦)

தொங்கு நன்னர் முலையி னுண்ணி துத்த மன்றிச் சோரியே
யங்கம் விம்ம வுண்ண லற்ற னேக னுல்க ளாயினு
முங்கள் புத்தே ளெங்கள் புத்தே ளென்ற வாத மோதுவார்
பங்க மற்ற ஞான மன்றொ ஞான மேப டைப்புரால். (௩௧)

* முப்பத்தாறு:—பூதமுதல் நாதபரியந்தம்.

கல்வி பொன்னி ரண்டு நற்க ருத்து ளார்க்கு நன்னரும்
வுலவி டுததை யொதத வர்க்கு மல்கு தீது மாவதா
லொல்கி டாத பேத வாத மோது வராதங் கல்வியும்
நலகு மாவ ரந்தை யென்று ஞான தூலி சைக்குமீல. (௩௨)

நீரி லாது சநது ஸாத்து நீள்க ரங்க னேவரற
நேரி லாவி வேக மின்றி வரது பேசி யெய்ததருட்
சீரி லாரி ணக்க நீசெ யாதி ருந்து தேவாவா
மூரி லுள்ள டங்க வேயு யர்ந்த நிட்டை செய்குதி. (௩௩)

பேத மற்ற போத மார்க்கம் பேத பெந்த மானிடர்க்
கேது மில்லை யென்ப துண்மை யென்ன தூறகள் பன்னுமான்
மாதா புத்தி யேய்ப்ப வேம தங்கள் பேசி வாபுறம்
வோது வாரவ ஆக வாழ்வு ருமான் ரேதி னுனிறை. (௩௪)

பஞ்ச கிருத்திய நீசாதனம்.

இந்த வாற திர்த்த தெல்லா மேசி லாத சீட னோர்ந்
திந்த ஞாய மொக்கு முன்னி சைதத சுத்தி வுஸ்துவுக்
கெந்த ஆழு மின்மை யாலெவ் வாறு பஞ்ச கிர்த்தியரு
சொந்த மாய்ந டக்கு நன்கு சொல்ல வேண்டு மென்றனன். (1)

பாறு சன்னி திக்கண் யாணர்ப் பங்க யங்கள் விள்ளல்பேர
லானி யில்லி வத்தின் சன்னி தான சத்தி யாலெலா
மூன மின்றி யாழு நேயு னாதத வைங்கி ருத்திய
மேனெ னக்கடாவு வார்க்கி யாழு னார்ப்ப தென்ன யேல். (2)

ஊக மோது வேத மார்க்கம் லீலை யென்று ரைத்திடு
மாக மம்வ ண்ண யேய்ப்ப வாத்து மாக்க டட்டெலா
மேக வென்று ஞற்ற லாகு மென்னு மிவனி ரண்டையும்
பாக மாக ளுகளு செய்து பார்த்த ஞாயம் பன்னுவேம். (௩௭)

சீவர் கட்கி தாசி தங்கள் செய்தோ லீலை செய்வதத்
தேவ னென்ற கேள்வி தான்செ னிப்ப தால்: தொவ்விடாச்
சீவர் கட்க முக்கொ ழிக்கத தேவ னுக்கு மித்துணைத
தாவு டைப்ர மாத மோசொல லென்ன லுஞ்ச னிக்குமே. ()

சொன விரண்டி லாக மந்து லக்க லீர மாவதா »
லுனரு மத்தை மேல தென்று ஐக்க லாம்ப சுக்கடா
மனக ஞான மன்ற னுதி யாம லததை யுள்ளதா
லினை ய ஞாய மொக்கு மென்றங் கீக ரிப்ப தேற்குமால். (௩௯)

ஏசு டைப்ப சுக்க ஁ருக்க வாவி யற்கை யாதறொட்
உச னுசை வழியி லேந டத்தி யந்த வெட்டினை [போ
நாசளு செய்த ணைத்தல் செம்பை நல்ல செம்பொ னுக்கல
லாசி லாவ ருட்ட யாவென் ருமெ னற்கு மொவ்வுமே. (௪0)

சேத னர்க்கா காமி யஞ்ச தந்த்ர மாகச் சேரலா
னீத னுன வீச னங்கி தானங் கண்டு பிளரித்தல்
சீத வீர மாகு மஃது செத்தி லாம ருத்துவர்
வாதை வீடச் செய்யு பாயம் போல வென்று முள்ளலாம். ()

துன்பு சோபி தப்புக் காய வினையி ரண்டிந் தொல்லையென்
றுன்பு தித்து வீடு கூட வுன்னு ஞான்றல் வாண்டவன்

றன்பெ ருத்த வின்ப ருதத நகக தாகு மதுவரை
நன்குங கீழும் போககு வான டததும் மாதி யென்னலாம். ()
கலிவிருததம்.

இந்த வீரத் தியறறிடு மாதொழி
லேநகிற சிட்டிபென் ருவது மாயையின
பந்திப பிறகிடந தோவும் பசுக்களைப்
பந்த நீததுடல பண்ணுவ தாமரோ. (சந)

ஆக்கை யாற்றொழிற் பட்டுணாந துய்யுமா
ருக்க னேததையு மன்புசெய் தங்கங்கு
காங்குங கன்மந தனேத்திதி யென்றான்
வாக்க தூந்தநதி ரங்குள் வழுததுமே. (சச)

காபபி னேக்கரு தாதுபுன் காதலான்
மாப்பி ணிகுள வருநதி யழுங்குபொல
லாபபி னினறிபோப பாஅம் பொருட்டருந
தூப்பொ ருந்துந துடைத்த னடக்குமே. (சரு)

எனதெ னக்கொள குலத்துக்கோ ரிஞ்சிபோல்
வினைநு கார்திடு வானதில வேண்டிவ
நினைவு கூரந களந்து நிறுததுமோர்
வினையை யேதினா யென்று விளம்பலே. (சசு)

* நன்றுந் தீதுந் துலாவொத்த ஞான்றிறை
யென்ற ஞானபட் டாரக னின்புடன்

* இத்தையே இருவினையொப்பு மலபரிபாக சததநிபாத மெனன
ப்படும. அப்பரிபாகம்=மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம் தீவிரதரம் என
காங்குவகைத்தாம். ஆவை: முறையே வாகிழத்தண்டுபச்சைவிறகு,
பட்டவிறகு, பஞ்ச இவைகளிற் சோந்தார்க்கொல்லி பற்றுவது
போலாம்

றென்று மாமல மைந்துந் துடைத்திவை
யன்றெ னாத தனுக்க மாமரோ. (சௌ)

ஆற்ற லாரவ வனுக்க நல்கரு
டேற்ற மாமதித * தீக்கைழிற் றீடனுள்
னூற்ற மேவு முளத்தினு மாரிய
னேற்ற மெய்யினு மாரின் நிழைக்குமால், (சஅ)

இந்த வைந்து மியங்குமிர் கட்கெலாம்
பந்த முத்தி யிரண்டினும் பையுள்ள
றந்த வீச னருளா னடக்குமென்
றுந்த லெஞ்சுழி யுன்னாண் மைந்தனே. (சக)

ஆன்ற வாரிய னவ்யருண் மேனியாத
தோன்ற லாலவன் றெலகிவ மேயென
வூன்று ஞாயமுண் டானது மோர்தியென்
றூன்ற யாவுடை யையனென் பானரோ. (ரு0)

உயிர்க ளைக்கதி சேர்க்க வுளுற்றிடு
மயர்வி லாதவைங் கிர்த்திய மன்னண
முயிரொ லாங்கதி யுற்றி னின்றுகொல்
செயிரி லாய்சொல் கெனக்குரு செப்புமால், (ருக)

ஓத்து-ரைத்த வணந்துணை யொப்பனு
நீத்த வத்துவு மாயையு நிற்பள

*தீக்கையென்பது:—வடமொழியில் தீகையென்றும். தீ=
ஞான்றதைக்கொடுப்பது. கையு=மலத்தைக் கொடுப்பது. என்று
பொருள்.

வாத்து மாவு மளப்பின்றி யார்தலா
ஞாதி கூறற கொணுதெந்த ஞான்றுமே. (ரு2)

எண்ணி லாத பசுக்களென் றேர்நெறறிக்
கண்ணு ளானா னெழுப்பது காண்டலாற்
பண்ணும் பஞ்ச சிந்ததிய நிததமென்
றெண்ண லா*முயித கூததுமிஃ தேயரோ. (ரு3)

சீவ ரிததுண யென்றதத தெய்வததிற
காவ தோரற கடங்காவோ வென்பையே
லோவி றெய்வந்தன் மாண்வரம் புள்குமேற்
சீவா தநதொகை யுநதொகை செய்யுமாலை. (ரு4)

பஞ்சபாசவிவரணம்.

அறுசாக்கழிநெடிஸடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதலா லிதனைக கூவற கமைவதின் றறிதி யென்னு
வோதலுஞ் சீடன் நீர்த்த னெளிர்முகக் கமல் நோக்கி
யேதமாம் பாசஞ் சீவர்க் கிபற்கையே லகல்வ தெவ்வா
ரூதனே மனவைச் சுட்டா லகலுமோ தவள மென்றான். ()

அங்கண்மா வாதன் கூறு மறிவுடை மகனே கேட்டி
யிங்கனே பொருந்தா வந்த வெழின்மன ஷுவமா னந்தான்
செங்குருச் செம்பின் மாசு நாறறஞ்செந் நிறமும் போலத்
துங்கமின் மலமோர் மூன்றுந் தொல்லுயிர் மாட்டிண்டன்றே.

*இக்கூற்றையே பஞ்சகிர்த்திய நிர்ந்தனமென்பது. இதுவே
அவனசையாமலணுவசையா தென்பதம். அணுவென்பது உயிர்.
கூத்தின்றிறமுதலியவற்றை; இன்னுலாசிரியராளிய தகராலயதசை
யத்திற் றென்னிதாயறியலாம்.

சவிரதக் குலிசத் தாலத் தாமிரங் களங்க நீங்கிப்
புவிபுகழ் பொன்னு மாறோர் பொருவிலா வருளா லந்த
விவிதமா மலங்க ளெலலாம் விலங்கிய பின்ன ராதன்
றுவிதமில் சிவமே யாகித் துவிதமற் திருப்ப னன்றே. (௫௭)

தண்டிலத் தனாதி யாகத் தவிடுமி முனையுண் டேனும
விண்டிடுந் துவைக்குங் காலவ விதமல மனாதி யேனுங்
கொண்டிடு மருளால வியுங் குயின்றது சரத மென்கற
கெண்டுகை யேத்தற காலல விகலரு ளாளர் சான் ருல. (௫௮)

மலமகன் றறிஞ் சூராகி மகத்துவம் புரித லானு
நிலமிசை யுலப்பு நீங்கி நிமலனை யடைத லானுஞ்
சொலுமிநத வுவமை யாவுந் துகளற்ற வுவமை யெனனா
விலகியு வாக மங்க ளியம்புதல் பொருந்து மாதோ. (௫௯)

முன்னரஞ் ஞானத் தாலுண் மூடுண்ட வேழைச் சீவன்
பின்னர்மெய்ஞ் ஞானத் தாலுட் பிறங்கிடக் காண்ட தக்கார்
பின்னஞ்செய் மலந்தான் சோக்கை வியற்கையோ பேசி டாயென
றென்னகா ரணத்திற் காக வினவுவா ரிருந்தே ருதே. (௬௦)

செம்பெனுஞ் சீவற் குள்ள திரிமல விவரங் கூறிற்
செம்பினிற் காளி தம்போ லாணவஞ் செறிந்து நிறகுஞ்
செம்பினி னூற்றம் போலச் செனிக்கின்ற கன்ம நிறகுஞ்
செம்பினிற் செம்மை போன்மா யாமலஞ் சிறந்து நிற்கும்.

ஆணவ மான தந்த காரமா யறிவா லன்றிக்
சீணம தாகா தாகிக் கிளர்சித்தை மறைத்துத் தன்னைக்

காணொண விதமாய்ச் சேர்ந்து கலந்துளே மிருப்ப தாகி
யாணவப பெயருக் கேறப வணுக்களை யணுவர் யாக்கும். ()

இம்மலரு சீவர் தம்மாட் டிருத்தலிற் கறிவு மாண்ட
மம்மாசேர் மூலத தூக்க மூர்ச்சையுஞ் சான்று மிசா
ரெம்மலங் களுக்கு மேலர் யிருக்குமிம் மலத்தை நீத்தார்
மும்மல வணுக்க ளாகரா முத்தராயப பரமா யாவார். (சுங்)

கேவல மிதுவே யாகுங் கிளரருட் கலையாற கிஞ்சில்
வீவுறா தகலுஞ் செவவி சகலமாம் விரவு மநதக்
கேவலந தானே யல்லாங் கிளக்கிய சகல மெல்லா
மாவியா முயிர்கட் கெல்லா மறைநதவி ரண்டு முண்டால். ()

வேதத்தி னுணுக்கந் தேரார மிளிர்யுயிர்க் காண வந்தா
னெதெனக் கடாவு வாரஃ தினையனா யங்க ளாலோர்
போதுமொவ வாதஞ் ஞானம் பொழுதைச்சீ மூத மூடி
மாதிரி யெனிறநன னுககுண் மறுதியேன் மருளேன் மன்னோ.

முகிவழி மறைநத வென்றுழ் மூதொளி யிறுது தன்னுட்
புகரின்றி யிலங்கன் மானப பூரண வாத்து மாவுந்
துகண்மிசசை சூழ்நதா லுநதான் றுலங்கிட வேண்டு மிந்தத்
தகவொன்று மிலலா தூலத் தனைமல மிருத்த நிண்ணம். ()

சுழுத்தியி லிருநதோ னந்தச சுழுத்தியை விளக்க லானல்
விழுப்பொரு ளாய வான்மா வினுக்கென்று மறிவுண் டென்னும்
வழக்கினைக் கணிததிண் டாய்ந்த வகையினைத் தெளிதி யாண்டுச்
சுழுத்தியி லுணருஞ் சித்தந் தொலைவின்றி யளதா லொக்கும்.

அயர்துரி யத்து மேலு மறியறி வில்லா தானு
மயலுறு சுழுத்தி யேய்ப்ப மதித்தொரு காறு கூற்ற
கியல்வதில் லாமை யானு மிவைகளைக் கூடிச் சீக்குந்
துயிலுணர் சுழுத்தி யுகஞ்சுயம்பெனச் சொலறகொவ வாநே.

ஆற்றுமந் தனக்கெஞ்ஞான்று மறிவிருந் திடுமேன் முன்னாச்
சாற்றிய மூர்ச்சை வேலை தனிநுமஃ திருத்தல வேண்டிந்
தேற்றிய பினர லாது சிறிதுமஃ தின்னீம யாறபொய
வேற்றுமை காட்டஞ்ஞான மிகைமல மிருததன மெய்யே.

மிச்சையா முயிர்க்கெஞ்ஞான்று மிளிருணர் விருபபதாயநாம்
நிச்சய நொடித்தே மன்றந் நிசபரம் பொருளைத் தானே
சொச்சமா மான்மாவாகச் சொற்றினே மதறகெஞ்ஞான்றுங்
கொச்சையிலறிவுண் டென்னுங் குறிப்பையு மாய்வாமிங்ஙன.

எழுதிர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

ஒப்பில்வஸ்துவை யகண்ட மென்பதன்றிக்

கண்ட மென்றதைத்ந் கொவ்விடாத்

துப்பி லங்குமது துருசு டீம்புள்வா

ஞாய மின்றறிவு சோர்வது

மொப்பு ருதிவை யுயிரக்க தற்கிலென

வோதி னுஞ்சுருதி யாலினு

மெப்ப டிப்பகரி னுங்க டததுவ

திருத்த லென்பதுபொய் யாதரோ.

(எக)

கண்டி தககடமு மலமு முள்ளள

வகண்ட மாவதுலைக் கண்ட மெ

பதிபசபாப்யதார்த்த விளக்கம்.

௨௩

கண்டி தக்கடமு மலமுஞ் செலவூழியக்
கண்ட மறறுளவ கண்டமே
கண்டி தக்கடமு மலமு முள்ளளவ
கந்தை மூடுபசு வாகுமே
கண்டி தக்கடமு மலமுஞ் செலவூழிய
கந்தை நூறுசிவ மாகுமே.

(௭௨)

அனக மானபா மூர்த்தி கட்குமறி
வாள ருக்குமுட லுள்ளதாற
சொனவ் ணம்புலறி வுங்கொ ழிப்புமவா
கட்கு முள்ளதுகொல் சொல்லென
வினவொ னாதெனெனின் வெண்ப ளிங்குநடு
வுள்ள தீபமென வெள்ளிராதலாற
கனக மாமுரு விருநது மின்மையது
காண லானிழலி வாதலால.

(௭௩)

சோதி தன்னையிருள சேரு மென்னல்பொருந
தாது போலுயிரைச சுத்தமென்
ரோதி மாழையிடைக் கூடு மென்பதுமொவ்
வாத னாதியினி லுள்ளதாய்
நீதி கூறுவதொ வாது போவதிலே
ஞெகிழி யானதைய னாதியா
யேது மின்னிடவி டாது செய்தமுரு
டென்ன மாழையையு மெண்ணுகில.

(௭௪)

பரிபூரணரந்தபோதம்.

சித்தெ னஞ்சரத் வத்து வின்புடைய
 சித்தெனுங் கொடிய வாணவம்
 பெதத மாகவுள தென்னல விண்ணுழிப்
 பிற்றுகு ஞாயிறிடை மங்குற
 னிதத் மாகவுள தென்ப தொக்குமென
 நெறியி டந்துசொலு தாரண
 மொதத தாவதிலே மேன்மொர் ழிந்தவண
 மொதத துளளெரியு முருகிமே.

(௭௫)

வலிய காட்டமத னததி லேமுளரி
 மலகக் கண்டதனை யததனுண்
 மெலிவு ருதசிவ யோக நிட்டையில
 விளங்கு முண்மைமயனு பவமுளார்
 சொலுவ ராகவி னனாதி பதமலந
 தொலைவி லாதுமுன ருளளதும்
 நலிவு ருநிலையிற பின்ன ரம்மல
 நசிபப துஞ்சரத் மைந்தனை.

(௭௬)

கட்டை யுளவீசு மறைந்த காலளவுங்
 கட்டை பென்றதனைக் கழறலபோற
 கட்டு மாணவம றைத்த காலளவுங்
 கறைய ருதபசு வென்னலாங்
 கட்டை யில்வசு வெழுந்து சூழ்பொழுது
 கடடை யின்றிக்கன லென்னல்போற
 கட்டு மாசிலருண் ஞான மேவுழிபொர்
 கறையு மற்றபர மென்னலாம்.

(௭௭)

உயிரில் வன்மல மிருக்கி லத்தையுணர்
 வுள்ள சித்தெனவே பண்ணைத் தூல்
 பயிற் லெற்றெனவி னூவிற் பந்ததிசை
 தனிலு ணர்த்தவுணா வுறுவதுஞ்
 செயிரின் முததிதிசை தனினமு துக்குறைவு
 திகழ நிறபுதுவு முயிராகனாக
 கியலபெ னூநதுணிவீ னூலவ வாறுசொன
 தென்ம னாருணர்வு ளார்களே,

(எஅ)

ஆத ரானசக லர்க்கு முய்பிரள
 யர்க்கு * ஞானகல் ருக்குநல்
 லேது வாநிகழுங் கிரியை ஞானமுந்
 ரிசுசை பததனையு மாவரித
 தேத மாயவினையுஞ் சீவ் போததது
 ளிரண்ட றக்கலந தனேகமா
 யோத னுக்கடொறு நின்று மொன்றென
 வுணாக்க வுள்ள திந்த வாணவம,

(எஆ)

பிரள யர்க்குஞ்சக லர்க்கு முள்ளதென்ப
 பேச வஞ்சகமு முறுகணும்
 புரிவ தாகவு மனேக மேகமெனப்
 புகற வுங்கடலி னலையென
 வருவ தாயழிவ தாக வஞ்சடரம்
 வாக்கு நெஞ்சினிரு வினைகளாய்

* ஞானகலர்—விஞ்ஞானகலர்,

விரிவ தாகவுமி ரூப்ப தேகரும
மலமெ னச்செல்லிடு மெய்யனூல்.

(அ0)

மாயை யென்னுமல மேதி ரோதைச்சுசி
மாயை யோடசுசி மாயையெள

றேயி யம்பவரு மாத லான்முன்
ரிழைத்த வண்ணமல மைந்துகாண்

காய மார்க்கலர் பாலி ருக்குமித

னோடு மேனுவன்ற கன்மமும்

ஆயும் புறகலனில வெளியி ரூப்பதென

வறையு மாதிபதி யாகமம்.¹

(அ1)

மலந சிக்கும்வன மம்ம லத்தொடு

விராவி யேபொருளை மறைவுசெய்

திலதை யேயுள் தெனத்தி ருத்திபனு

வித்து நான்மல வியற்கையை

யுலவ வேவியிறை தனையு னாதவர்கட்

கிருள தாயுனுவர்க் கொளியதாய

நிலவி நிற்பதுதி ரோதை யாமிதை

நிகழ்த்து வார்களரு ளென்றுமே.

(அ2)

ஒரு ஞானகல ருக்கு முய்பிரள்

யர்க்குந் தனுகரண புவனமோ

டாரும் போகும்ம தாயி ரூப்பதுவே

சுத்த மாயைசக லர்க்குவை

† சுசிமாயை. — சுத்தமாயை. ‡ இதனோடு—இந்தமாயாமலத்தோடு.

பதிபசுபாச்சுபதார்த்த விளக்கம்.

உள

சேர நின்றிடு மசுத்த மாயையீவண்
செப்பி ரண்டனையு முறைமையே
வீர மாகநிமிர் விநது மோகினிபெ
னசசி வாகழம் விளம்புமே.

(அரு)

கன்மந்திரீயவாசங்கை நிவர்த்தி.

அறுசேர்க்கழிநெடிசடியாசிரியவிருதம.

இவ்வா றுரைத்த தெல்லாநன்
மாண வக்க னிதவாயோர்ந
தெவ்வா தத்திற சும்விடைதா
னிசைக்கு னைய கன்மமலந
தெவ்வாய் நிற்க வுளோர்கட்கிங்
கோது முறழ்வு சேர்தலெவா
றவ்வா றிலலை யெனிலென்போல
வார்க்கீ தோதி லெனையென்றான்.

(அச)

கருத்திற் கினியேய நீருயினற
கருத்தெ மக்கும் வேளியாயிற்
றருத்தம் பெண்மனை னெனுநசையா
லாடுங் கால மாடிவிடும்
பொருத்த மான வவவமயந்
தானே வியும் * போதமெனாத
திருத்தம் யேசுச சோம்புறுவா
திட்டத் துணியிங் கொவவாதே.

(அரு)

கன்ம முள்ள காலளவக்
கன்ம வழித்தே நாமென்றெக்

* ஷோதம.—தற்போதம.

கன்ம முஞ்செய் யாதிராது
காமுற நேறந் படிதிரிபுற்
நின்மை காணு விறப்பிறப்பா
பின்னா நிமிர வழல்வார்தங்
கன்ம மேன்மே லும்பைநக
ழிடுவா ராறறுங் கணக்காமால.

(௮௬)

முன்னைச் சஞ்சி தத்தானி
யததி னின்று முடிவுவிதி
யெனனும் பிராரத துவபபுசிப்புக்
கெடுத்த போழ்தவ விச்சுசயினு
ரின்னும் வினைக்க விராபாமா
காமி யததை பேவிதைததுத
துன்னும் பலனை முன்னெடுத்த
சஞ்சி யின்மேற சொரிவாரால.

(௮௭)

இன்ன வாறு தொலைவின்றி
யெடுத்தும் புசித்தும் வினைவிததுங்
கன்ன லீருக்க வேம்பருநது
வாபோற செய்யுங் கரிசொழிக்கற்
குன்னு மாகா மியவினையை
போம்பா தெடுத்த தெலாமுண்டி
முன்னைச் சஞ்சி தமுமாய்க்கின்
முடியு மென்றுங் வுளரோர்வார்,
உலப்பி லுணர்வா மழலுதிக்கி
லொழியு மாகா மியுமென்சா

(௮௮)

நிலைப்பாய் நின்ற சஞ்சிதமு
மனறே நீதும் பிராரததம்
பலககா தேநின் றறுதிபெறும
பகாநத துண்மை யெனறகுகமே
னலததா லுய்ந்தி சிவமடைநத
ஞான பரர்கள் கரிகண்டாய

(அசு)

தேகி யென்பா னொழிகாலஞ்
சிறதை நைநத வவன்குலிக
ளாகு மாகா மியமாதி
மூவர் முண்ணை யாவதலாற
பாக மாகப் பிராரததப்
பாவை சுமங்க லியாபுயதற
கூக முளள நடுவிலையென
ரேது துலு முளவன்றே.

DR. V. S. IYER LIB.
BESANT NAGAR, MADRAS

உடம்புள ளளவும் பிராரதத
மொழியா தாத ரெட்டதனை
புடன் கொண் டியபுஞ் சீவனமுத்தந
கட்கு மஃதுண் டென்பதுமுண்
டிடங்கொண் டிலகும் புந்தியுளோ
யிவ்வி ரணீடு மொவவுதலைக
கடந்த முத்தர் மனதருவாய்க
காண்ப தாலென் றறிமனனே.

(சுக)

உருவ மனத்தர்க் காம்பிடய
முருவ மாகுமுருவழிலா

வருவ மனத்தர்க் காம்விடய
 மருவ மாகு மாகலிஞன்
 மருவி மருவா திருக்குமந்த
 மாசில சீவன் முத்தர்புசிப்
 பருளின் செயலா நிறகுடென்றே
 யத்தன் விளக்கி யருளினனே.

(௯௨)

முத்தியினு மும்முதலுண்டெனந்த
 வேதாகமாந்த வொப்பு.
 கலிவிருத்தம்.

எந்தா யினுபோ லெழிலார் விடைதான்
 றந்தா ளமுதந் தனின்மும் முதலும்
 நொந்தா துளவென் றரனா னுவலின்
 வெந்தே றியவொற றுமையெவ விதமாம்.

(௯௩)

என்றான் மதிசேர் மகனன் றடிக
 ணன்றா யிதைநீ தெளிநீம் நவிலவேம்
 பொன்ற வரணிக் கனலைப் பொருவக்
 குன்ற முடிவைக் குறிசெத் தறுமே.

(௯௪)

அத்தீ யிடைகு டனல்போல் விரவிக்
 கத்தா வுமிரு வணுவுங் கறையின்
 நெத்தே வருமே தொழுமா நிலகும்
 வித்தா ராயன் பிளர்வீ டிதுவே.

(௯௫)

பாசம் பகலோன் முனளோ திமிரம்
 நாசம் பெறல்போ னளவிவா லுருண்முன்

ஆசங் கையிலா தழியா தழிவுற்
நீசன் றருமின பெனநின நிடுமே.

(௯௬)

இதனா லொருமூன் றுளவென் றிடலுஞ்
சதமா யொருமைத் தகையோ திடலும்
இதமா கவொவும் புகலவே மினமுஞ்
சுதனே யுணரொன் றாரியோன் சொலுவான்.

(௯௭)

சததோ டிசுததுந் தருக்கின் பமதுங்
கததா வினுக்குண் டெனவே கரிசில
சித்தாந் தமுமந் திகழா ரணமு
மொத்தோ துவதுண் டெனவே யுணர்வாய்.

(௯௮)

இம்மூன் றுமொன்றா யிருக்கும் மிதுவே
பெம்மான் றருபே ரமுதப் பெருக்காஞ்
செம்மே னியிலைக கியஞ்செய் தெளிவாற
சும்மா விருக்குஞ் சுவத வைதமே.

(௯௯)

சத்தே பதியாரு சத்தை பிரியாச
சித்தே பசுவார் தினவின் பதுவே
பித்தா கியபா சமதாம் பிமரஞ்
செத்தே றுசமா தியிலொன் றெனவாம்,

(௧௦௦)

பதிசத் தெனவெந் தூலும் பயிறும்
பதியற றபுமான் வளர்சத் தலநல்
லிதமுற் றறிவித் திடவோ ரறிவில
அதமக குணபா கவசத் தலவால்,

(௧௦௧)

அறிவித் திடவே யறியும் பரிசை
யுறுமத தகைவாறு சதசத துயிரென்
றுறுதிப பவனூல சொலுமவ வுரைபா
லறிவுக் குரியோ னனுனவென் றிடலாம்.

(க0௨)

எழுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

அதனாவி யங்கு மறிவான சீவ
னகல்சிக் தெனறகு ரியதா
முதவாத பாச மொருபோழது மின்ப
மெனவொவ்வி டாது தெரிவீர்
சதமாது வென்னு மறைரோரு மீது
சரிதானெ னச்சொ லிடநா
மிதமாக விம்பர் நவிலவேமெ னக்க
ணிறைவாய்ம லர்ந்து புகலவான்.

(க0௩)

மறைபந்த நூல்க ளனுநின்ற கார
ணவுடம்பை மலரு சுக்மென்
றறைகின்ற விற்ப மயகோச மென்று
மறிவாவு பதத மதனை
யுறுமின்பு கொண்டு களிசெய்யு மென்று
முபயந்து றந்த நிலையில்
அறிவுந்நி யாவு மதுவென்று மோது
மதனூல சித்து மகிழ்வாம்.

(க0௪)

சொனசுத்த சச்சி தாநந்த வண்மை
துவிதத்தி னுக்கு மொவிடும்

பதிபசபாசுபதார்த்த விளக்கம்.

கூங்

முனலறற வத்து விதநிசச யத்தின்
முடிவுக்கு மங்க னெவிடும்
பனுமிசது வநது வமுவினறெ னசசொல்
பதமறற் தற்கு மொவிடு
மெனதுதத மசசெந நெறியோய முடிநத.
விதன்வாய்மை பின்னு மறைவேம்.

(க0ந)

ஒன்றெனனின் முத்தி பெறுவானு மினபு
மொழியுந துவநது வமெனிற
செனறுவரு கின்ற பதமுததி யலல
தைக்கியஞ் செப்ப விசையா
வெனறிவவி ரண்டு மல்லாத சுத்த
வியலபான சமர சாதான்
பொன்றநீர் மெளன மூடிவென்று மநதி
ரத்தினது சென்னி புகலும்.

(க0கூ)

சும்மாவி ராது சும்மாவி ருப்ப
தேயிநத வாயமையிதுவே
சம்மார நாதன் கல்லாவி னல்ல
தடவங்கை வைத்த குறியான்
மும்மாச கற்றி யிம்மாதி ரிக்கெம்
மொடுநின்மி னென்ற முடிவு
மிம்முக வர்த்த மல்லாதி சைப்ப
தெல்லாம பத்த மகனே.

(க0எ)

நெஞ்சானி னேக்க வாக்கால்வ முத்த
வொண்ணுவொர் நீர்மை பெனவே

செஞ்சீர்கொ ஹூல்கள சொலியுஞ் சழக்கர்

தேரார்வ முக்கி'லுழலவா

ரஞ்சோறு துய்ப்ப தலலாத ழிந்த

வசீனததை யும்ப * லரிநய

மஞ்சோ டருந்த வுனுநீமை யன்ன

மதியொன றிரண்டெ னலையே.

(க0அ)

முதனூலி ரண்டி லரனூல சங்க

மொழியாத விற்ப முனூ

யதுவாவை யெனனு முடிபாயி ருக்கு

மறவோரு வந்த சுருதி

யதுநான தென்னு முடிபாயி ருக்கு

மதனூலி ரண்டு மழியாப

பீதமான சுத்த வனுபூதி தன்னிற

பகையாதொ ருங்கு படுமே.

(க0க)

நிகமங்க னூலு ஞாயர்சாம வீற்றி

னிகழ்கின்ற தத்து வமசி

பகருஞ்ச ருக்க மதுசோக மஃதும்

நாலேழ தாய பதிநூற்

புகழந்த வாது ளத்தோய்வில் வந்த

புனாதீர் சிவோக மதுவு

முகளந் துறந்த ிவாமென்ப தன்க

னெருசேர நின்ற துணராய்,

(க00)

கட்டளைக்கலிப்பா.

அவிததி யாகத் மான வுயிராபபினமை
 யாக நானென் றெழுந்திறன் றுனிற்
 துவக்குங் காலவ் வுயாகுநற சாட்சியா
 யுளள பிரமமந்தூ னாகலு மாணவக்
 கவிபப தான வுயிராபபினமை தோன்றவே
 காட்டி நானென் றெழும்போதந் தானிற்
 தெவைககு மாண்டவ னஞ்சிவ மாகலு
 மேச கன்றவொன் றென்றுதே ரனபனே. (ககக)

இசைசக் காமனத தற்போதந் தானிற்
 தேக மாயறி வுக்கறி வாயநிலா
 வசசி வத்தினை நீங்காத நீமையு
 மாடுரு சீவதது வந்தொலைந் தங்கனோ
 ரசச மனற்றி வுக்கறி வாயுவந்
 தறிவித தாலறி சிறற்றி வாசசுடர்
 சொசச வத்துவை நீங்காத நீமையுந்
 துகடு நந்தவொன் றென்றுதோ செம்மலே. (கக௨)

இந்த ஞாயமிவ வாறிநுக் ககருண்டை
 யேறு வாளுக மக்காரர் சாகையைப்
 பந்த நூலபசு நூலுகர்ம நூலெனப்
 பன்ன லும்வேதத் தோராக மத்தினை
 யந்த மானிய மோகநூ லென்னலு
 மல்வி ரண்டினும் பூருவ பக்கமாய்
 வந்த தென்பா ருணர்ந்தோர் * சடாந்தமும்
 வழுவிவா ழிந்தவொன் றென்றுதேர் மைந்தனே(கக௩)

* வேதாந்தம், சித்தாந்தம், நாதாந்தம், போதாந்தம், யோகாந்தம், கலாந்தம் என்ற ஆறத்தமுமென்றும்,

பரிபூரணந்தேபோதம்.

இந்தச் சீவன் கெடாவநதத் தேவனா

ஹேமஞ் சேவடி பெய்தலே முததியென்

ஹநதன் முன்னுவல் வார்க்குநீ யவவடிஇ

பேர்த ருஞ்சிவ னைப்பிரி யாதவா

நந்த மரமரு ளென்றறி வாளர்நூ

னவின மாதவி னுலததை யெய்தின

லந்தச் சின்மய பூரண வத்துவை

யடைந்த தாகவு மாமென் றதிர்ப்பையே.

(ககச)

ஆத்து மாக்கள் பரத்தொடு கூடியோ

ரமுங்கலின் றுள வென்னிலகண்டமில்

கேத்தி ரம்பல வங்குள வோவெனுங்

கேள்வி நூநக் கிளக்குவ லென்னேபே

லுத்தை யார்மட் கடங்களின் காலெலா

மோர்விண் ணெய்திய தன்ன வபேதமா

யேத்து மைந்தொழி லின்று புகண்டமா

மின்ப மேநுகர்ந் துய்வதென் றோரரோ.

(ககரு)

க - 'வது பதிபசுபாசயதார்த்தவீளக்கம்

முந்நிந்ந.

ஆக திருச்செய்யுள் - ௧௧௧.

உ - வது துறவறவிளக்கம்.

சார்பறுத்தல்.

எண்ணிக்கழிநமலடியாசிரியவிருத்தம்.*

என்றுகுரு தந்தமொழி யததனையுங் கேட்டோ
னெம்மிறைவ வம்முடிவை பெய்துநெறி யாது
நன்றருளல வேண்டுமென நல்லடி பணிநதான்
ஞானபர னவவமய மோமென வுவந்து
தொன்றறி விலங்கவுள மைநதவெளிப் பறறிந்
தோன்றுமகப பற்றுமற நிறறியே லெமாணை
சென்றுவர லற்றநிலை சோவைபிது தானே
திவயசுக ஞானிக ளடைந்தநெறி மன்னே. (க)

சொற்றவெளிப் பறறனை பிதாமனைவி மக்கள்
சொததுட லுரைத்தவகப் பற்றுபுல னோடு
யுற்றகர ணங்களென வுளகுதி பிவறறை
யோட்டிடல் புறததுறவு ளுட்டுற வேனப்பேர்
கீற்றவர் நொடிப்பர்முறை பேனிடவ ருப்வார்
கந்தனது தந்தையுங் கலாலிடை துறநதே
நற்றவர்க ளுக்கருள வந்தநடை யாலே
ஞாலமுளர் தள்ளவொரு ஞாயமு மெழாதே. (உ)

உட்டுறவு கூடிடில் வெளித்துறவ தேன்வே
ரொன்றனை டகைக்கிற றுளிர்த்துடுமோ வென்னின்

முட்டுதைய நின்றசெடி மூலமகைத் தறகு
முன்னர்வெளி யுள்ளதழை வத்தனையும் போக்கல்
பெட்டின்முறை கண்ணன்சன காதியபை போலும்
பிக்குடைய * முப்புளையு மறுவரு நல்லார்க்
கொட்டிமது மறவர்க ளுக்குவெளிப் பறறை
யோட்டிலல துட்டுறவு வாய்ததிடுவ தன்றால். (௩)
ஓ அட்டாவ தானம துளுறவ நறழ்ந்தே
யவ்வுகள மும்புரியொ ணுகொலென் பாயே
லொட்டாதவ் வட்டாவ தானம்வெளி வேலை
யொன்றாக நின்றேயு ஞற்றனிய லுஞ்சூர்
விட்டேகு மாறடை யிரண்டென்ப வறறுள [ரோர்
வெளியொன்று முள்ளொன்று மென்னலா னென
செட்டாலுஞ் சன்யாசங் கீழன்று வேழங்
கெம்பீர மதமுறற பண்பன்ன வாமால. (சு)
இல்லறத்து ஞானம திருப்பின்மணி யாமவ
வில்லொழித்த ஞானமது பொன்னின்மணி யாமிந
நல்லறத்தை நாடுபவர்க் கிலவருத்து தொலலை
நண்ணுவதன் றம்பரம விண்கதி விழாவுக்

* முப்புளா:—முகுற்றம். அவை—காமம், வெகுளி, மயக்கம்.

ஓ அட்டாவதானம்—வாய் வேலுமயிலுமெனச்சொல்லல். கையாலி
லாடசங்கிலி கழற்றல், கவியெணமர் கருத்தின்படிசொல்லல், முதுகி
லெறி கல்லளவு நெல்லளவுசொல்லல், திணைமறைவில்ளவுக்குந் கல
ல்ணி யளவுசொல்லல், மறைவிலாடு சொக்கட்டான் சதூரங்கமிவற்றிற
கெத்துச்சொல்லல், அயலொருவர்க்கொல்லுந் கவியை யவதானித்துச்
சொல்லல், உடலிலே துவாதசதானத் தெழுந்தானிவைத் தெழுதல்.

கல்லலறற வீதுரிய காபபுடைக்கீ டாமே
 லாககையுள வேலிதுவே யச்சுன்ன மாகும்
 வலலரக்க ருநதுறநது நன்னரடை வாரோன்
 மாணுறு கதிக்கிதை யலாதுபுக லேதே. (ரு)

ஏர்க்கரதநிற கூர்வகி பரிததுளனைக் கொல்லர்
 னென்பதுலை பன்னண மிழுக்குவிட யநதான்
 பாப்புலத தருநதுவனை நீததவ னெனாகாண்
 பண்புடைய தக்கார் பராபரவின பததைத
 தீர்க்கமுமாடு சேர்தறனி யானதுற வாலே
 செப்புமதை விட்டவாகள பறறெழிய மாட்டா
 தூர்க்குருவி போறபெணி னுபுததவெறி கொண்டே
 யூழமுெ னச்சொலி யுழன்றுதிரி வாரால. (சு)

கலிவிருத்தம்.

வீணின் விடயத்தை பும்பக்தம் வீநத
 மாணரு மமுதத்தை யுங்கோரு மாநதர்
 நாணதன் வெயிலுக்கு மிருளுக்கு நசைசெய்
 கோணுன புல்லுணர்வு கொண்டவரை யொப்பார். (எ)

பொல்லாத கழுதுள்ள தெனுமிற புலததை
 யல்லான பின்னெவரு மடைவாரோ வதுபோற
 கொல்லாது கொலலும் பிறப்பைக் குறிப்பா
 ரொல்லாரு மீதன்மூல விழிவிற்கு னுணையார். (அ)

சுன்றூரை விடலாமோ வெனிலுன்னை யின்ற
 னுன்றானே னச்சொல்லி நடுகூது முண்டோ

சஃன்றான திருவருளே தாய்தந்தை யாகு
மான்றோர டைந்தபடு சித்தனையு மோதி. (௯)

மனைமக்க னென்செய்வர் துறவுக்கு வந்தார்
லெனைபொப்ப வெவருமங் கிலையென்னி லெம்மான்
றனைவிட்ட வறிவீனர் தமைமெச்சு கந்தை
யினையொக்கு மதுதீவை யிலையே குழந்தாய். (௧0)

புத்தான நரகேக வேவந்த புத்தார்
சேத்தார்கள் கிரியையைச் செய்வாரோ பென்னிற்
சுத்தாவை யடையாத கன்மபல மெல்லாம்
வித்தார் வுவர்வீச வெண்ணினையை யொக்கும். (௧௧)

பிதிப்பூசை யிலதேலப் பிதிர்சாப மெய்து
மதினாலே சன்யாச மாகாதென் பாயே
லதியோக சிவஞானி யைத்தென் புலத்தார்
பதியாக நினைவார்நீ பணிதெய்து பணிவார். (௧௨)

சரிதைக்கு ணின்றே சதாமுத்தி பெறுவேன்
குருசொற்ற வண்மென்று கூறுவாயேன்
புரிவுற்ற வதனாலே புலராத மோக்கம்
வருகைக்கு விடனன்று சாலோகம் வருமால். (௧௩)

கிரியைக்கு ணின்றே கெடாமுத்தி பெறுவேன்
விருகற்ற துறவெற்கு விடுகையென் பாயேற
பரிவுற்ற வதனாலே பவம்வீடு மோக்கம்
வருகைக்கு விடனன்று சாயீபம் வருமால். (௧௪)

யோகுக்கு ணின்றேவி னுயர்முத்தி பௌவேன்
நேகததை நிலையாகச் செய்தென்னை யேன்
பாதிக்க விடனறந் பரமுத்தி யதன
லேகிட்ட விடனின்று சாரூப மெய்தும்.

23237

(கரு)

சாரூப மே* ஞான சாயுச்சிய மென்னிற
சீராய கிரியையினா செப்பாரோ வபபோற்
பேராயி ரபபரமன பேசாது பேசுத
தூராத பொருடந்த தன்மைதனை முன்னாய்

(கரு)

பொய்யாத ஹிவொன்றை யறிவதே பொருளென்
றையான னறகினிய வறுமாழு கததேவ
மெய்யாயு ராததவகிர் மேலென்னிற குட்பரு
சேயயோக மெவவாறு திணிமுத்தி லலகும்.

(கரு)

அறசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மூச்சுடக்கும் யோசதனை லுடல்வலுப்ப மாய்நெடுநான்
முடிவின நெங்கு*

மாச்சரிய முறவுயினுஞ் சடமதன லொருகாலத்
தழியும் பின்னும்

* ஞானததாலேயே சாயுச்சியமென்றதனால், இஃது: இருக்குவேத
த்திலே பிராஹ்மணத்திலும், உருத்திரகுத்தத்திலும், யஜுர்வேதத்தி
லே ஆருணத்திலும், பிரகதாரண்யக உபநிஷத்திலும், சாமவேதத்
திலே சாந்தோக்கிய உபநிஷத் ஆரவதிலும், சைவாகமத்திலும், சைவ
புராணத்திலும், சூதசககிதையிலும் ஞானமன்றி அசிபதகதியாகிய
முத்தியில்லையென்று வலியுறுத்திச் சொற்ற முக்கிய பிரமாணங்களை
யே தழுவுகின்றதென உணரற்பாற்றி,

பூச்சனனம் வருமினனம் புசுண்டர்கதை புகல்வதென்றிற்
போக்கு வரனாம்
பேசசும்வரு மவர்நிலைமை துண்டெனவும் வாசிட்டம்
பேசு மன்றே. (கஅ)

கும்பகததி னின்றிய பரவெளியைக் காண்பலெனக்
கூறு வாயேற
றம்பதியி னிறுவியுணா தறபோத மங்கிலலைச்
சகல மிலலாக்
கம்பிதமா மகனந்தப் பரவெளியைக் காணறிவு
காண மாட்டா
வம்பரிசு தாய்நின்றங் கறிவெனென்ற றறபோத
மடங்கா தந்தோ. (கக)

அப்போதந் தீனையடக்க வுன்னுலே யாகாநல்
லருளைச் சாரி
னெப்போது மடங்கியறி வாயில்கு மதனாலே
யிறையைக் காண்பாய்
துப்பேறக் * குறங்குகுததி யுடன்மறந்த தாயநீனையிற்
றுயில்வா ராபோ
லொப்பாத வளியோகி லறிவான வானந்த
வீறக்க மின்றே. (உ௦)

அணிமாதி யட்டசித்தி யதிலுளவென் றுயர்த்துடையே
லதனன் மோகம்

பணியாதோ ருருமறைததோ ருருக்காட்ட லாதார
பதுமந தோறு
மணியரவு போலேறி பொன்றிழிய வொன்றடைதன்
மாயை யாக்கை
நணுகனன வாதிபுறல காண்டலா லெக்கிலு
நலனா காடே.

(2க)

கருவிகளை நியதிசெய்து திருவருளாற ற்ணையறியுங்
கருததை நீததக்
கருவிகளிற பிராணனைபு மனதுனைபுங் கனவாதை
புரிநது மேலே
மருவுபிர மத்துனையி னிறுத்திபதின் மறையிலறி
வாக வென்றும்
நிருமலசம் பூரணவெள் ளிடையாக நிறுவொரு
சமாதி யாமோ.

(2உ)

கரிசுள்ள சடத்தையுறிற் சட்டமயமன் றருண்மயமாக
காண்ப துண்டோ
புரியநீ துயர்க்கரும யோகத்தாற் பொலிசடமாம்
விநது நாத்
தரிசனமன் றதிகமில் யவைசுத்த மாயவயின்
சுனித்த தாகும்
பெரியபொரு ளவைபென்று பேசிறசித் தாநதங்கள்
பிழையென்றோவோ.

(2ங)

தக்காரற் றுறுபோத மொடுக்காது வாயுவினைத

தடைசெய் வார்க்கந

திக்கோடந தாமுமுது மறையவிழி மூடாது

தினாதைப் பார்போ

லெக்காலு மொவவாதந நிலைவிட்ட பின்சகல

மெழுவே செய்து

முக்காடிட் றெங்குமுறை கருவியுளே மறைத்துமுற்போன்

மூடா நிற்கும்.

(2ச)

கண்ணிமையா நாட்டமுறல் கருததையொரு தானததிற

கருத வைத்துப்

பண்ணன்முத லத்தனையு மனமிறவா நனவாமுற

பகர்போ தந்தா

னெண்ணமதை மொடுக்கிடவு மதைபெண்ண மொடுக்கிடவு

மியைவ தன்றால்

விண்ணெனவே பொன்றோடுந் துக்கற்று விகறபொருவ

நிறகி லாகும்.

(2ரு)

இன்னணநிற் பதுதானே பெழிந்ஞான சிவயோக

மென்பார் நீத்தோ

பன்னெடுநா ளிருக்குதுமென் றடையோகப படுகுழியுட்

படுத்த தற்காய்த்

தின்னுமருத் துண்டிமுலவ தெலலாம்வீ ணிச்சைசுடை

சிவஞா னிக்கெந்

நன்னலமு மெண்சித்தி முத்திகளு முளவருளா

னனிதேர் வாயே.

(2சு)

தற்போத மிரியாதே லுட்டுறவு சார்வதிலைச்

சாரா யோகி

பொற்பாய துறவியலை நீயநத யோகத்தைப்

பொருந்திப் பினனர்

நற்பாதை மடைகுவுலென் றதிராபபையே லபக்குவர்க

ண்டு வானஞ்

சிறபரமன் விதித்தனோ பானமது வதினிறகிற

றோவ தெநநாள.

(உ௭)

இச்சனனம போய்மீண்டு வருசனந் தனின்ஞான

மேயதி பிச்சு

ழிச்சையிற நிறபலெனி னிம்மதியன் றுண்டுகொலோ

வெளிபோ யிஞ்ஞான்

றச்சமற நிலலாது போதியெனின் விராந்தோடு

மாறறி லோர்கால

* வெச்செனவே தவறிவிழு வான்சுழலு மாறுடலை

மேனி மாய்வாய்.

(உ௮)

எழுசீர்க்கழிகெடிலையாசிரிய விருத்தம்.

அரியவிவ லுக் மாணிட யாக்கை

யழியுமுன் றுறவற மடைவென்

விரிமய னுகரிப புருவம தொழிந்தாம்

விருத்தமே விடுபொழு தென்னி

னரியுவர் வறமுங் கானல மீனை

நசையறத் துய்க்குவ லென்னாக்

* வெச்சென்றது:—ஆறுகரணவோசை,

தினாகட லோகங் காப்பதொவ் விடுமித
தீழ்ப்புடை மழியையும் விடுதி.

(2௬)

மடமுடைப பாலை தனிலறி வின்மை
மருவிடுங் காணையின் மனாபபூந்
தடந்தம் பத்தார மயலவெறி யலைககுஞ்
சனாதனிற றுககிய குடும்ப
விடயத்தின் காப்பான் மெலிவுறு மிவறறுண்
மிழறறிய பின்னிரண் டனையுந்
நிடமனத் தவரீந்த் திறையடி நாடுந்
திரணு வதையினிச சேராய்.

(௩௦)

இன்றுளர் நானே யிருப்பொன் றுககற
“கெனதுணி வுளவெலா மயக்க
மென்றறி முனையுல வாலுள வாண
ளிறைவனைக் கருதா தொழியின
பின்றவ நோற்ப வருவதுண் டோவிப
பிழைநுழைக் குறுகா திதுநா
ளென்றடை யிருநதா னுந்துற வோம்பி
யிருநிட்டை தனிலுயர் வாயே.

(௩௧)

சொனவணங் குடும்பந் தொலைத்திவண் டானே
சுகத்தவ வேடமே பூண்டு
கனவெழில் குல்வ மடாலய மமைத்தக்
கருணையை நாடுவே னென்னின்

மனையற துறவு மிலாவிடை யாதி
வருநதுவை விடபமும் வாட்டும்
முனைநலோ, செயதா றொன்னினன் னோரு
முடிவினி னிவிரத்தியே நயந்தார.

(ருஉ)

காரும்பினை தேனை கண்டினை யிழுதைக
கனியினை பமிழ்தினை பழிதத
வரும்பனா பேசு மருந்தியச சிவத்தை
யடைவது பெரியபே நென்னு
விருநதுற வுறுவா நுண்டெளி வுடையா
நோனையா தீழ்புடை மலத்தை
மருந்தென வயிறு மெறுழிபோ லபதத
மாயையின போகமே துய்ப்பார.

(ருங)

மடமது வும்பற நெனவீனி யேயென்
மனைமகக டமராயுந் துறப்பி
னிடம்பொரு ளேவற கெனசெய லாமென்
நிசைப்பையே லிரும்கி யுண்டு
படாபுரி வடியா ருண்டிவைக் கெலவாம்
பாசமார்த திகவரு னுண்டு
மடமக னுதரத துனைத்திதி புரிநத
மகிமையை ழறந்தறை யாதே.

(ருச)

துறவறத் தாரார் திருவருண் ஞானத்
துளக்கமற நிருப்பவுங் கண்டே
ஶுறுதியிட் டெனையத் துறவற மடையென்
றருளினென் னுகுமென் பாயேற்

செறியுழுட் செடியைக் களைநதள வதன்வோர்
தோநதரி யாததைக் கடுப்பப்
பொறியகல் விரத்தி யடைந்துமுட் றேவைப்
பொருநதிடாக் குறையின ரவளோ.

(௩௩)

வாசனை நூம்பூ பணியலங் காசம்
வனப்புறு தழுவணைப் படுக்கை
போசனப் பிரீதி யறுசுவை வேட்கை
புலையுண விலகரி யடைக்காய்
பேசுடு குறிசோ திடமுநத் துவம்னிண்
பேச்சுதி சயம்பெரு நகைப்பின்
கூறையென் பவற்றை விரும்பினுட் றிறவாங்
கோங்குவ தன்றென வுணர்தி.

(௩௪)

சீடர்க ளீட்டந் தேசமோ டமயந்
திசைமதம் வருணனோ லாமை
பேடணை *யைம்பா தகமக வற்ற
மெதுவுமி லாநிவித தியினின்
ரூடா னடியா ரயருப சரணை
யனைத்தையு மீசுராற் பணஞ்செய்
தீழலாக் கைகாட் டாங்குறிப் பதிலே
யிருப்பது துறவிக ணிலையால்.

(௩௫)

பாரமார்த் திகத்தே வொன்றையே யுளததிற
பதித்துயுந் துறவியை போம்பு
சீரிய சமுசா ரியும்பொறி யடையத்
திருவருள் கூட்டிடுங் கள்ளு

* ஐம்பாதகம்:—கொணு, களவு, பொய், கள், காமம்.

ஓரமு தெனவுண் பாரருங் கலைசித்
தளப்பில றொன்னினு மவனை
வாரவு வந்தார் பெறுநல னென்னே
மதியில ராததினைப பாரோ

(ஙஅ)

வக்கிரநீருவிகழ்பவசனகண்டனம்

* பததியந் தீரநது சுகபபட்ட மேறபைப

பாகறகா யுணிலெனை யென்று

குத்திரம் பேசு கபடசன ஓசக

குணங்குக ணபபறை யடங்கு

சித்திர மாய்நாம் வலததுது மெனையேற

சிறுகறு நிருவிசற பந்தா

நெத்ததேன மண்கு மெனும்வெறுப புவபயின்

றுண்பதற குடன்பட வேண்டும்

(ஙசு)

ஊனுடை யல்லாற பிணையொன்று மேறகா

வுபேட்சைபா யுட்டெளி வோடு

நாணறத் தன்செயல விடுததவன் செயலாய

நயவுப சாநதியை யெய்தி

யாணவ நீலங் கடி நதருண் மயமா

பருந்துவ வருநதியே நிறறன்

மாணவர் கூடிக் திருவருட் டிறவு

மறறெலாங் கிடைநசை மயக்கே.

(ச௦)

* இக்கெய்யுளில் வருந்தாறபரியம்:—முந்திய செய்யுளில் சொற்ற
பின்னருந் துவாணாக் குறித்தது.

மேய்த்துந்நவீல் மூலமல நிவர்த்தியிலார்

பேறுஞ்சபலம்,

எவ்வறங் களுக்கும் வியனற மாக
விபும்பிடு துறவறங் குறுகி
வவவிய மூல மலங்கெடா தேகரு
மகூயம வந்துளாரா களுமுண்
டவவியல புடையா ரருங்கதி யடைதற
கருகரன் ருபினுங் கடையிற
செவவுவிஞ் ஞான கலபிராபத தியினைச
சேருவ ரபலமெய தானே.

(சக)

சாஸ்திரபடனஞானசரதம்

கலிவிருத்தம்.

இவ்வித மிறைசொல வெழுநது சீடனுஞ்
செவவேன வுணாகலைச் செலவர் தாமுமிவ
வுவவுடைத் துறவையு ருத வுண்மையெற
கொவவுற வறைகென வுரைத்தன் மேயினான்.

(சஉ)

அன்னவ ரருங்கட வையம் பாட்டைசெம்
பொன்னிதி காத்திடு பூதம் போல்வறான்
றுன்னுவை வாயுறழ் வோதி லுள்ளொளி
மின்னுமோ'வினையது வேட்கை யார்ப்பரோ,

(சங)

வேடம தாலருள் விளங்கு மென்னினுப்
பாடம தாலுமே பவிக்கு மென்னலா
மூடமி லாயிதன் முகினைத் தேனொனக்
கேடிவி யாரியன் கிளக்கி னுனரோ.

(சச)

சற்சீடன் வெளிப்பற்றகூற்றி வினவல்.

கட்டுகா யுடையவெங் கருணைப் பண்ணவ
விட்டுள னுரைபடி வெளிப்பற நினைமினி
யுட்டுற வடைகுவ லுன்றண் ணளிகொடு
சிடனென் றுளெனச் சீடன் போற்றினான்.

(சரு)

போற்றிய பினரவன் போத நூற்பயின
நேறறவா றுழலுந டோது பிறப்பிறப
பாற்றிடு செயலுமில் லமல நாமெனச்
சாற்றிடு நிலைமையெத தகைமைத தென்றனன்.

சசு)

முரண்த்வைந் கபடஞானகண்டனம்.

ஏசறு மைந்தகே ளிதுவு முன்சொன
வாசறு கபடசன் னாச வலன்ககள
பேசிடு கூற்றிநன் பெருகிக் கூறுவ
னீசெவி கொடுவென நிகழ்ததன் மேயினான்.

(சள)

இறப்பொடு பிறப்பிலை யென்பர் கீரிநன்
மறப்பொடு நினைப்பிலா வஸ்து வாயொரு
குறிப்பற நிறபினெக் கும்பொய் யாயிடி
னறக்கடை போநதவ ரறை*கொற ரோலதாம்.

(சஅ)

அமலம தேற்பசித் தசனந் துவ்வுமோ
திமிரம துட்கருள் சேர்பு நிறகுமோ
வெமதுட னெந்தவென் றிரங்கி வாடுமோ
குமரமும் விருத்தமுங் கொண்டு வீயுமோ.

(சசு)

* கொற்றோல்:—பயினைற்றசொல்.

100

பரிபூரணந்தபோதம்.

பீமணம் போக்கவார் யாங்கிப் பெய்யுமோ
காமநோய் பாறம்ங் கைதோள புலகுமோ
நாமரு பங்களை நணுகி நிற்குமோ
வோமெனி லமலமெங் கொவவு மன்ஸுமபே.

(10)

ஈழுசோக்கழிநெடிநெடியாசிரியவிருத்தம்

இத்தவு பாதிக ளனைத்துமெற கிலையவி
ரிரனியின் சன்னிதி மமைமலாபோ
லெந்தன பேதசன் னிதிமா யாசகி
தற்குள வென்றிறுத திடுவாரோ
லநதவெய்யோனுறழந தொன்றினுந் தாககந்
வலங்கிட லவர்மாட் டிளவாயின
புதவு டம்பினி லேகொளி கொடுசுடிற்
பாதையு ருநில வேண்மீமரோ.

(11)

கொள்ளிகொண் டேசுடு கொன்றுயர் கூாவது
குறசித பாசன கோசரீமா
மொள்ளிய பூரமம தென்னுநா மன்றென
வோதுவீ றென்னினவ வுயிராக
வுள்ளவ ரல்லதப் பிரமம தாகா
ருண்டெனின் வெள்ளறி வாளருமே
யெள்ளுவ ரிம்மதி யகந்தபென் ருமங்
னெண்ணுறு சண்டனு நகைத்திடுமால்

(12)

இம்முறை நொடிக்குநர் மரிக்கிலம் மறல்விளித்.
திரும்பொரு ளாமுமைத் தன்முக்கிலே.

மம்மரி லுமக்கொர லநதையு மின்னுழுன்
வாய்மையி லாதது நாமெனவே
விம்மிய வகநதைபொய் சொனவுயிர்க் கேயிவண்
வெய்துற னவுகுது மென்றிடுபோ
தும்முன ரனையநீ வன்றுகொண் டேபட
ருறுவது மவாமாட் டழகாமால.

(௫௩)

ஒபபுறு ததவவி சாரமி லாதவ
ரோதிய வணமெளி துவலவாரோற
செபபிய வகநதைபொய் யுடைமைகொண் டந்தகன்
நீராவைய யடைகுவ ருணாநதாரதா
மெபபடி நககடை வாரடை யாமொன
வியம்பிடு வாரொன்றி சொனவணமே
துபபொடு ததவவி சாரம டைநதருட
டுவேளி கண்டவா துனியிலதே.

(௫௪)

அநதவி சாரநல லரம்பையை யுரிததத.
னகததெழு தண்டினை தரிசித்தலபோற
பநதந ளிமுழுதுங் கழறறியுண் ணின்றவொர்
பரம்பொரு ளினையறிந் துயமினென
வந்தம றையறையு மனுபவ மிலரிதை
யடைவொடு சொல்லே விசாரமெனி
னெநதவி தமமையுஞ் சருக்கரைச் சொல்லுது
மினிக்குமோ வாகலின் வெறுங்கூறறே.

(௫௫)

தரவுக்கொச்சககலிப்பா.

கொள்ளிகொடு சுடுவதெது கொள்ளிச்சூ டேற்பதெது
கொள்ளிபென விருந்ததெது கூறரிய வதுவென்னிற

கள்ளமிலா வத்துவுக்குக் தண்டமின்மை சொலற்கொவ்வுங்
கள்ளவுயிர்க் கோதவொருக் காலுமமை யாதகனே. (௩௬)

பொன்றானே பணியாக விருப்பதென்று புந்றலுண்டேற
குன்றாத வப்பணிதாங் குகைவாயிட் டிருக்காதப்
பொன்றானே யாகுங்கொல புகலபணிதிப் பெயர்போங் கொல்
நன்றாநா முருக்கிவிட்டோ மெனுநினைவா னகைபோங்கொல.

பணிதியென்ப தேயிலலைப் பசும்பொன்னே யிருப்பதெனின்
ஹுணிவுநவி லிககதைபுந் தோன்றிடவோ ரிடனன்றால்
கணிதமிலா வம்மௌனக் கடைகாணில விகாரமுண்டோ
தணிவுடைமைதான்காணி னசத்திபததி லசததியமே (௩௮)

அலல்கடிவோய் பொன்னலறகுந் திதினுக்கு மாங்கபிப
மலம்விரவு தறபோத மாய்ந்திடுவா னத்துவிதஞ்
சொலுமீறையா கமமுடிவு துளக்கமுள ஞானிகட்கு
நலனையுமஞ் ஞானிகட்கு நடலையையு நலகியதே. (௩௯)

* முதலூல்கண் முடிவுணரார் தத்தநினைப் பின்படிபன்
† மதமாக விரியவந்த மானூல்க ளிருந்தனபோற
சதமான வறிவிலிக டந்திசைக்காக் கிக்கெடற்குந்
நதமான வனுபூதி ஞானிகள்வாக் கிருந்ததுவே. (௪௦)

இதுபுனாய வெல்லாநீ யாம்பிரம மெனச்சூர
பதுமனுக்கு வெள்ளிசொலப் பவமறங்க ளெண்ணாய்ச

* முதலூல்கள் — ஈசர்வாக்காகிய வேதமும், ஆகமமும்.

† மதங்களின் பகுதிகளை:—இந்நூலாசிரியரருளியசெவ்வானதேசிகம்
எ-வதுசமயங்களைக்குறித்த வியாசத்தில் தென்னிதாயத்தெளியலாம்.

சதமகனா தியர்க்கிடர்தான் றந்தவனா றிருவிளிந்த
விதமிவரு மகாநாதசொலி வேட்கைநெறி திரிந்தவிவா. (௬௧)

அசஞா பதுமனஞெல லமரர்கடம் பனகமைபொறு
தசசோக வததுவிதந் தீனையகநதை வழிக்காக்கிப்
பொச்சாப்பாற பொறிதுறந்து போனதுபோ லிவாபிறர்செய
யசசுறுததல காண்டாத்தவ வததுவிதந் சொலியவிவா. ()

வஞ்சிவிருத்தம்.

இவ்வ கந்தையி லேபிரா
னவவி யதத மடைநதுஞா
வவவு தேகி வயநகலாற
றெவவர் நாத்திகஞா சேருமால (௬௩)

நாஞ்சொன் ஞான நாத்தாநதுக
காஞ்சொ லனறேலஃ தனறென
* வேன்சொ லான்கொலா னெனபநா
னாஞ்சொன் ஞாயந் நடட்டரோ. (௬௪)

மன்ற லாற்று மனானை
யன்ற யறபுணர்ந தங்குருந
தொன்றை யீனவ தும்பிரான்
றன்றொ ழிறநிறந் தானரோ (௬௫)

அக்தி றத்தையங் கீகரித்
தொததுக் கொளளினீ ரோதலு
மொத்துக் கொளளுமிவ வுண்மைபாற
• கத்தன் சம்மதங் காண்பிரால. (௬௬)

விரும்பி நீரமீர் வெவவினைப்
பெருங்குழை மூர்த்தைழை பிறற்றமேற
றரும்ப லன்றாத தாணுவா
மருமபி ரான்புரி வானரோ.

(சுஎ)

கலிவிருத்தம்.

என்றோதுதி யினுமன்னவ ரியலபானதை யறைவே
மொன்றேயெனு முடிபானதை யுணர்முர ணலே
நன்றாயசு கருமங்களை நணுகாவிதி கூறிப
பொன்றாவிழை வாலேமறம் போகாவினை புரிவார்.

(சுஅ)

ராயுஞ்சீய றணிலேயிவ ரிருசெங்குகய மிலராய
மாயந்தர மளவேற்புழி மழாராமனை யின்றான்
வீயும்படி செயதாராயன் போலுங்கு முளராய
மேயனீசொன விலலநதுற விலலாததுள் விழுவார்.

(சுசு)

கரவொண்மதி மகனேயிவர் ஈனையும் புலை மலமுத
திருமுண்பவா தமையுதிமிர் சீவக்கொலை ஞாயு
முரனின்றிழி ப்பாசங்களை யுனிவாழார தமையும்
பரததிர மனுவிற்றகெடு பதராகநீ மதியே.

(எ0)

அருளுண்டெனி னருளாளரை யற்றொமாரு புதுமை
புரிகென்றிழி னதுதித்தென வெளளித்திரி புலனா

* காழ்என்பது —கழ்என்று குறுகிற்று. காழ்.—விதை.

† மாமிசம் மலம் மூத்திரம் இவைகளைக், காயகற்பமெனவருந்த
பவொன இங்கே பொருளாம்.

‡ பாசம்.—பிசாசம்.

தரவந்தபி னினியென்செய வென்னுஞ்சக சாலத்
திருடன்றனை மதியாதுயா தெளிதாகிய சுதனே. (எக)

ஏறும்வெறி வடியுண்டவ ரொவணேகினு மவர்வாய்
நாறுந்திற மொளியாதது போலுநதிரு ஞானப்
பேறுண்டென ரோன்றுங்குக் பெருமானடி யார்பார்
சுறுநதிர னறிவோயவர் கூறறுக்கரி தெவனே. (எஉ)

அயலார்புரி யஞ்ஞெதுமெய் யருளாளரை யணுகா
துயாவாரொன நாவுக்கர சுடைமான்மிய சரிதம்
வெயிலபோலுள கோரக்கர்கை வீசேதியின் வெட்டாற
றுயனோதுமு ருவல்லமன ஹநீமைபு முளவே. (எங)

உட்டுருவின்மானவு.

வெண்டனையான்வந தரவுக்கொச்சக்கலிப்பா.

மாசிகநத பேரறிவான் மல்குமருட் பானுவெனாந
தேசிகன்பொய் மெயபிரண்டிந தேரவிவவா ரோதிடலும்
பாசமக லுட்டுறவாற பண்ணுபதி நிட்டைநிலம்
பேசியருள கென்னுமகண் பெற்றியுணர்ந் தாடுமிறை. (எச)

தேகத்தை யுளபடி தொந்துநீங் கிறபுறம்பு
தாகிடுமைம் புத்ததின் காரியமோ ஞாயைநதும்
மோசப்பொய் யேடண்போர் மூன்றுநிமிர் நாடிபத்து
மேகக்கண் டெகொளலா மென்புரிவுக் காமதலைய. (எடு)

* பதிநிட்டையென்றதனால், பசுநிட்டை, பாசநிட்டைகளுமுண்டு
அவைகட்கெல்லா மேலானது இப்பதிநிட்டையெனறும் இங்ஙன
முணரற்பாற்று.

காதுமுத லிந்தியமோனாநதினையுங் காண்டேகின்
ஐதைமுத லைந்துஞ்செய் யிந்திரிய மோனாந்தும்
பூதியமும் வாக்குவிட யங்களுமே பொன்றுமன
மாதிரான் காய்ந்தகலின் வாக்காதி நான்குமறும். (எசு)

முக்குணங்க டோந்தகலின் மூலச்சு பாவம்போ
மக்கணமி தாநிதகன் மஞ்சீவி யாததறா
பொக்கமெனப போம்பியதி காலமிவை போயபின்னர்ப்
பக்குவவான் மாநுகராப பண்பணைந்து நிறகுமன்றே. (எஎ)

அச்சமய மிச்சாநா னக்கிரியை யாடாது
மிச்சையெனப போங்கலாதி மேலவறறைத் தூண்டிவிதத
வுச்சித்மாரு சுதததத்வ மோனாந்து நீங்குமவ
னிச்சலன மன்றியங்கப ப்ராணனொன்று நின்றிடிமால. (எஅ)

அவ்வாடி தன்னையுள்ள வாறறிநது நீங்கிடினமற்
றெவவாயு வுந்துஞ்சு மேங்கசபை நாதமும்போ
மவவாயு வையறிநத சித்தேதா'னச்சித்திற
கிவ்வாறென நேகாட்டி நின்றதந்'ளென்றறியே. (எசு)

நீயறியு மவ்வாறளி னீனிறகி லவ்வாயு
போயுடையும் போதமலம் பொய்த்திடும்பின் போதையுள
மேயநலின் பூந்துய்த்து வீடுபெத்தத் துமீயிலங்கா
னோபசிவத் தோடணவி நிறறல்பர முத்தியரோ. (அ0)

* செய்யீந்திரியம்:—கருமேந்திரியம்.

† வாக்குவிடயங்கள்:—வசனாகியைத்தும்.

‡ மூலச்சபாவம்.—மூலப்பிரீகருதி.

நிமலஞான நீட்டானுபல நியதி.

கவிநிலைத்துறை

காட்டு மவ்வரு டனனை நோக்கினுங் காணும்
வீட்டு வததுவை நாமென வுள்ளினும் வேறா
நாட்டி முன்னினு மிரண்டறு மைக்கிய நணுகா
திட்ட மாந*திரி புடிசெடுத துண்மையை யெய்தாய். (அக)

தன்னைத் தானறி யாப்த்பதங் கேவல சகலந
துன்னல் போறசிவ துசையினு முண்டவை சொல்லிற
றன்னைத் தானறிந திட்டபின் றேன்றருட காட்சி
தன்னை யெழுத்திச் சகலமென் பாரருட சான்றா. (அஉ)

அந்த மாச்சக லங்கமுன் றேயங் றேனனும்
நினைத தீர்ப்பா பொகினைக் கேவல நிலையென்
றிசது ஞானிகண் மிழறறுவ ரிவவிரண் டையுநீத
தந்த மாஞ்சுகா தீதகத தமுறலே யைக்கம. (அங)

இனைய வாறரு டன்னைமுன் னீட்டுற லின் றுன
மனதி னுலறி வேனெனி னம்மன மறதி
நினைவு நாயுள காண்டதை நினைவுறு யதறா
கனவி னுங்கணு ருவதைக் கருதவொண் னாதால. (அச)

அறப மாமுயிர்ப் போதமு மதிலெழு மனமு
மொற்க மானமே லெழும்பர வுணர்வதை யுணரு

* திரிபுடி — ஞாதரு, ஞானம, ஞேயம். அருத்தம் — கண்ணபான,
காட்சி, காட்சிப்பொருள். * பதம் — காலம்.

மொழ்க் மாகநீ யொகெத்திட வுன்னினுன் னீழலைப்
பொறகை யானமணல போடமே றைப்பது பொருவும். (அரு)
கண்ணைப் போலுள நீசுவ மாம்பிறை காண்கத்
திண்ணப் பேரருள் விரலைமுன் ளுக்கொடு தெரிசி
பெண்ணெய்த தாறையொத திடை விடா வவவரு ஞ்னனுள
விண்ணைப் போனிலை கொண்மிள புறஞ்செல வேண்டாம். ()

அறுசேர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவீருததம்.

நிகழ்த்து மாறுநீ தத்துவ நியதி செய்துன துணர்வுதான்
செகுத்தி டாதுசெ குக்குமோர் திரததி னிறப்பதே யப்பெரும்
பகதத நூவசத் தாவதாம் படரு மந்தகா ரத்தையொத
தகததை நீங்கிடு நிலைமையஃ தாவ தனறெனத தேர்வையே
உணர்வி றந்ததே முததியென் றேறதின மூசசையு நககமு
முணர்வின் மாக்கதி யாகலா மூக மறறபா டாணமொத
துணர்வி றப்பதே முததியென் றுணாசெய் வாதம தாகுமீ
துணர்வி வேகிகள கொண்டபே ருணாவ தாங்கொலோவன்மையே
நனவும் பளரியு ண்ணுறா நாப்ப னாகவொன றுள்ளதோ
வெனனி னாவிழி லரிசியு மேற வெந்தழி கூழுமன்
நனம்வி ளங்குவ தன்னவே யமல நிடைய லங்குமீ
தெனது நாடுனெனல் வெநதுசித தேறு வாசகத துண்டரோ.

அக்க நோக்குளன் பாணன வறிதி கண்படை கொண்மிளான்
பக்க னித்தினா பாரிரு பண்பு நந்திய *நாப்பணத்

* நாப்பண்:—நடு. இங்கே மத்தியாலவஸ்தையாகிய சுத்தாவஸ்தை
யென்றும், இதைத்தானே நனவிற்கு முத்தியென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

தொக்கு கத்திலவிழாதருட் பே விண்ணைனத் தானிநீஇ
யெக்க ணுங்கலந துளளதா யிலகி னுநழிக் காணரோ. (சூ0)

பந்த மாகிய திசையிலே பரததை பேமறந துகத்திலே
சொந்த மாகவே நிறநலபொற சுதத மா*முயிர் வீட்டினு .
நிநதை சாலக நினைவுதா னீங்கிப் பேரநுள் வசத்ததாச
சந்த தததுநின் நீட்டலே சசசி தாநந்த வாழ்ககையே. (சூக)

பாதத தெல்லாம் பர்பர பரம தாகவே தோன்றுதும்
பாதத தன்னிஜ மதுவலாற பரமெ னச்சொல வாயிலைப்
பாதது நீயதைச சேனொப பரம சறகுந சொலமகன
பாதது பறகிய லாமனோ பண்ணு பாயமுங் கூறென் றுன்.

உபாயநிஷ்டை விவரணம்.

ஓ கலிலைததுறை.

முறறுணர்வை நாடுமத லாயதனைக் கேட்டிமல
மூலவுடலைப்
பற்றியுள தன்னையுஞ்சு கத்தையும்வே நென்றுசொளும்
பண்பையெருக்கி
நறறலைமை யுள்ளவது வென்றுணர்வி சாரமங்
•னண்ணுமேன்மீன
மற்றநிலை கூடுமத லுலரிய நிட்டையுறு
மற்றமிலேபே. (சூக)

* உயிர்வீடு — ஜீவன்முக்தி.

ஓ இச்செய்யுளிற், கூவினங்கனியான கண்டச்சொத்தேமா - புளி
மாவென்று இரண்டு சேராகப் பிரிக்கப்படுவதாயின் அவ்வனம் அறு
சேர்க்கழிநெடிவடியாகிரிவிருத்தமென்றும்.

IN THE RAHMANIYAH

தன்செயலவி யுத்தொருசி வன்செயல்பா வித்திடினுஞ்
சாரும்துதான,

புன்செயலவி டாதவிச்சை யாறபகிர்மு கத்திலலை
புத்தியைமறித

தினசிவநந ிநெஞ்சளி யிருபத்தென வந்தர்முகத்
தெண்ணெயநடைபோல

வன்செயல்பி றங்நிடவே நிறபினும னேலயசன்
மார்க்கமுறுமே,

(௬௪)

நாதனைய போதநுவ னூலகளினுங் கேள்விமினு

மென்றுமனதைக்

'கோதறவே வைக்கினுங்*கு கேசனுடை நாமமனுக்

கொண்டுளுக்குளே

இந்நியாயம்:—தகராலவரகசியமெனனு நூலில் தெற்றெனப்
புலப்படும்.

* குகேசனுடைய நாமமனுவென்றது - சடாக்ஷரமென்கிற ஆறெ
ழுத்து. இதனமகத்துவம் விளங்குமாறு பரமேச்சரா பரமேச்சரிக
கருளினதாவது:—ஸ்ரீகந்தபுராணம் “நன்முக யிருமூன் றுணடா ன
மக்கவை தாமே கந்தன்—றன்முக மாகி யுற்ற தாரகப் பிரம் மாகி—
மூன்மொழி கின்ற கந்தம் மூவிரண் டெழுத்து மொன்று - யுன்மக
னாதத் தோரா நெழுத்தென வுற்ற வன்றே. ஆதலி னமது சத்தி
யறுமுக ணவ்ஹம் யாரும் - பேதக மன்றா நம்போற் பிரிவினன் யா
ண்டு நின்றா - னேதமில் குழவி போல்வான் யாவையு முணர்ந்தான்
சேரும் - போதமு மழிவில் வீடும் போற்றினர் கருள வல்லான்”
என்று.

போதற்செ பிக்கினுமோ ட்ரைநெழுத்தை யாடினுமப்
போதமொருகாற
சாதலுறும் பாவமறுஞ் சத்திய ட்சன் மாக்கநிலை
தானமையுமே.

காமியமி லாதுகுரு தெய்வமடி யானெனவே,
காணுருக்களைச்
சாமியெனு ரிட்களப ராபரமெ னககருதிச்
சந்ததமுநன்
னேமொழி பூசனைபு ரிநதிடி ல டங்குமன
நோமைகுறும்
நாமியைபு ணாநதபடி சொல்லினமெ னப்பதி
நவின்றனனரோ.

சங்கீதன் கவானுபூதி யடைதல்

அறுசேக்கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

இம்மொழி யெலாமா னுக்க னிருசெவிப் புழையுள் வாங்கி
யம்மநான் பிழைத்தே னிநத வகன்மயல வாரி.நீநதிச [நேன்
செம்மைசேர் பொருளைக் காண்டேன் றிருவரு ளாக்கம் பெற்
மம்மரி லானிக் கோமான் னாணருட் டகவா லென்றான்." ()

† ஐநெழுத்தெனறது —சிவபஞ்சாக்ஷரம், இஃது. மூன்று வேத
ங்களி லுடையுள்ளது. வீவரம். வேதங்களுள்ள இருக்கு, ஏஜார்,
சாமம என்ற மூன்றுஞ் சிறந்தவை. அதர்வணவேதம் இவற்றுளடங்
கும். அவ்வேதம்மூன்றுள்ள நடுவையுள்ள ஏஜாவேதம் ஏழுகாண்ட
மாயுள்ளது.அவ்வேழுள்ளே நடுக்காண்டத்தநடுவாயுள்ளது “மூருத்
திரம்” என்றமந்திரம்.அதனடுவையுள்ளது சிவபஞ்சாக்ஷரம்என்றும்.

‡ சன்மார்க்க மென்றதனால்; தாசமார்க்கும், புத்திரமார்க்கம், சக
மார்க்கமென்ற மூன்றனுக்கு மேலாகிய ஞானநெறியென்றும் அது
சத்திய சன்மார்க்க மென்னலால் சதாசாரமாகிய சந்தாரியவாத்
வண்ணம் குறித்ததென்று இவ்வனம் பொருள்கொள்ளற்பாற்ற.

வலிதிலெண் ணகியைக் க்ராதம் வலிகுமா நெனைக்கிஞ் சித்தம்
விலகொண வணம்போ திததும் மிகைச்சமு சாரபாத
வலையெலாந தடிநது காத்த மாணிழற கென்கைம் மாநென
நிலகருட குரவன் ருட்க ணிறைஞ்சினன் சீடன மாதோ. ()

ஆரியன சீடன் நன்னை யகங்கனி கூர நோக்கிச
சீரிய வாசி கூறிச சிவச்சலாஞ் செயத பின்னர்
நீரமர் சலச பன்ன நீரமற நிரண்டு பேரும்
பூரண நிலையி லென்றும் பொருநதியுந் தார்கண் மாதோ ()

வாழ்ந் து

விழுமிய பொருளாய் நாளும் விரிகுக்க கடவுள் வாழ்க
குழமிய தொழும்பா வாழக குருவுடன் சீடா வாழக
தொழுகுவத் தவர்கள் வாழக துகளறு தவங்கள் வாழ்க
வழுவறு மறையு மாக மமுஞ்சொற்ற முடிவு வாழ்க. (க00)
கட்டளைக்கலித்துறை.

அசனக் குழிசியு மாடகப் பேழையு மேயணங்ராய்
விசனித் தலைபவாக் காணையைக் கூறுமிம மேன்முறையு
நிசநட் புடனிதைக் கேட்பரு மோது நிபுணர்களும்
வசனித்த பேரும் வரைநதிட்ட வன்பரும் வாழியவே. (க0க)
சிந்தையு ணின்று குகேச்சுர நாழந் திகழவுள்ள
வெநதை யருள்சொடு செய்தவிந நூன்முடி விறகுக்கலி
யைந்து சகத்திரந் தன்னி விரண்டக லாபனத்தில
வந்த விஜய தசமியுந் தாராயும வாழியவே. (க0உ)

உ- வது துறவறவிளக்கம் முறறிற்று.

ஆ பாயிரமுட்பட திருச்செய்யுள் உஉ0.

பரிபூரணந்தபோதம்

சம்பூரணம்.

குமரகுருகோமீன் திருவடிவாழ்க.

சிவமயம்

பரிபூரணந்தபோத்தினை

கருகன்மொழிகட்குரையகராதி

அ

அகத்தை=உள ளத்தை. (உணர்
அகநதை=அகங்காரம் [வை)
அகவற்றம்=உள ளச்சம்.
அகனமயல=விரிந்தமயக்கம்.
அகைத்தல=அறுத்தல்.
அகோசரம் = அறியொணுமை,
காணப்படாமை

அககணம்=அநதக்ஷணம்
அககநோகருளன் =கணபாவை
அங்கம்=உடம்பு. [யுடையவன்.
அங்கி=அககினி.
அங்கிசம்=அமசம். (பங்கு)
அங்குரம்=முளை
அசங்கம்=ஏகம்.
அசஞ்சலம்=அசைவற்றது.
அசத்தியம்=பொய்
அசத்து=சத்தவலாதது. ஆனமா
வலலாதஜடம். பரசம்.
அசனக்குழிசி=சோற்றுப்பாளை
அசனம்=சோறு.
அசித்து=அறிவிலலாதஜடம், பா
சம். (அஞ்ஞானம்)
அசுசுதன்=விஷ்ணு.
அச்சுறீத்தல்=பயமுறுத்தல்
அஞா=துன்பம்,

அடிகள்=குரு

அடைக்காய்=பாககு(நாமபூலம்)

அடைவு=ஒழுங்கு

அணங்கு=தெய்வம்

அணு=உயிர். (ஆனமா)

அநித்தல=சொல்லல்

அநீதம்=மேறட்டது

அது=அநதபயிரம்

அநத்கன்=யமன

அநதரம்=ஆகாசம், முடிவு

அநதரானமா=உள ளான மா[கதி

அபினை=அபினனை அபினனாச

அபேத=பேதமில்லாத

அபபு=தண்ணீர்

அபபோல=அதுபோல

அமயம்=காலம். [றது.

அமலம்=அழகினமை, மலமற

அமுதம்=முகதி மோகநம்

அம்பரிசு=அழகியருணம்

அம்பாட்டை=அழகியவழி

அம்ம=வியப்பிடைக்கசொல்

அயா=செய்கின்ற

அயாதிரியம்=சுழுத்தி யுணாவும்

நீங்கிய நான்காமவஸதை

அயற்புணாந்து=அயலிற்புணாந்

அரணி=திக்கடைக்கோல். [து

அரந்தை=துன்பம்
 அரமபை=வாழை
 அரனூல்=சைவாகமம்
 அரி=ஹரி'விஷ்ணு. [ணி
 அருங்கடலை = அருமையானவ
 அருட்காட்சி=அருட்டரிசனம்
 அருட்டயா=கருடையாகியதயவு
 அருத்தம்=பொன்
 அலகை=பேய
 அலங்கிடல=பிரகாசித்தல
 அலந்தை=துன்பம்
 அலல்=அல்லல. துன்பம்
 அல—இரவு
 அலலமன்=அல்லமாப்பிரபு
 அவிதல்=கெடுத்தல்
 அவித்தியாகதம்=அஞ்ஞானவுக்
 அவியா=ஒளிசெய்கின்ற. [கிரம.
 அவ்வியுத்தம்=மறைபு
 அழல்=குடி. தி.
 அழுங்கல்=கெடுத்தல்
 அளப்பிலா=அளவில்லாத
 அழக்கடை=மிகவுங்கடைசி
 அறவோர்=முனிவா
 அறிதி=அறிவாய்க!
 அறியறிவு=அறிவின்றவுணர்வு
 அறிவானா = ஜீவன்முத்தர்கள்,
 ஞாதாக்கள்
 அறிவிலிகள்=ஞானமில்லாதவர்
 [கள்
 அறிவுநிமிர்=ஞானம்வளர்ந்த.
 அறசவை=உவர்ப்பு, கார்ப்பு,
 கைப்பு, தித்திப்பு, துவர்ப்பு,
 புளிப்பு,

அறுதி=முடிவு
 அறைதல்=சொல்லல்
 அறறம்=அச்சம், சீசாவு
 அற்று=போல. [மை
 அனகம்=பாவமின்மை, மாசின
 அனம்=அனனம். (சோறு)
 அனாதி=ஆதிகருமுட்தினது, எக்
 காலமுள்ளது.
 அனுபூதி=சுவானுபூதி
 ம=எல்லாம்
 அனமை=அலலாமை இல்லை
 அன்று=அலல
 அனன்=போல
 அனனம்=அவலிதம்
 அனனவா } அவர்கள்
 ி

ஆ
 ஆகமத்திறு=ஆகமார்த்தம்
 ஆகாமியமாத்ரி=ஆகாமியம், சுஞ்
 சிதம், பிராத்தமெனற முன
 "றம்.
 ஆகாமியம்=புதியவினை
 ஆகுநகொல்=ஆகுமோ?
 ஆககம்=செலவம்
 ஆககம்=உடம்பு
 ஆசன்கை=சந்தேகம்
 ஆசிகுறி=ஆசீர்வதித்தி
 ஆச=சூற்றம்
 ஆஞ்சொலன்றேல் = ஆகாதவத
 னமாயிருக்குமாயின்.
 ஆடகப்பேழை=திரவியப்பெட்டி
 ஆடுமிறை=ஆசிரியன்சொல்லுகி
 [முன்

ஆணவநீலம்=ஆணவமல இருள்

ஆணவம்=ஆணவமலம்

ஆணை=உணமை

ஆண்டு=அவ்விடம்

• ஆதன=குரு. ஜீவன்

ஆதனாழி=உரியதளிர் (பேரது
மானதழைவு)

ஆப்தர்=பெரியோர்

ஆயனத்தில=வருஷத்தில

ஆரணம்=வேதம்

ஆரியன்=குரு

ஆதல=அனுபூவிததல்

ஆப்பு=பந்தம்

ஆவரிதது=மறைத்து

ஆறல=செய்தல. நிலையுடைமை.

ஆற்றிடுசெயல=செய்கின்றதொ

ஆற்றமம்=ஆன்மா. [ழில்

ஆனியில=கேடிலலாத

ஆன்ற=மாட்சிமைப்பட்ட

இ

இக்கதை=இந்தச்சொல்

இக்கு=இக்ஷு கரும்பு

இசைத்தல=சொல்லல்

இஞ்சி=மதில்

இடன்=இடம்

இடை=இடம். (எழாம்வேற்று
கடியுறுபு)

இத்துணை=இவ்வளவு

இந்தியம்=இந்திரியம்

இம்பா=இம்ஞ். (இவ்விடம்)

இயங்கு=நடக்க

இரண்டகல=இரண்டநவது

இரவி=சூரியன்

இரிதல்=கெடுதல்

இருக்குதுமென்று = இருப்போ
மென்று

இருநிட்டை=பெரியநிஷ்டை

இருநதறவு=பெரிமதறவு

இருவினை=நல்வினை தீவினை

இலகரி=மஸ்து. (மஸ்துள்ளவை

இலக்கணம்=இலக்கணம். [கள

இலங்கல=ஒளிசெய்தல

இலதை = இல்லாததை, பொய்
யாயிருப்பதை

இல்=இல்லாத. வீடு

இலலம்=இலலறும்

இவணை=இவ்விடம்

இழுது=தித்திப்பு

இழைத்தல=செய்தல்

இற=கெட

இறுது=கெடாது

இறுதி=மரணம்

இறுத்தல்=சொல்லல்

இறைஞ்சினன்=வணங்கினன்

இறை } கடவுள். குரு

இறைவன் }

இறபுலம்=வீட்டினிடம்

இனைய=இவ்விதமான. [கோசம்

இன்பமயகோசம் = ஆந்தமய

இன்பம் } ஆந்தம், மகிழ்ச்சி,

இன்பு } மோக்ஷாதம்

இன்மை=இல்லாமை

இன்மைகாண=ஒழியாத

இன்றுகொல்=இல்லையோ?

இன்னணம் } இந்தப்பிரகாரம்?

இன்னவாறு }

இனனா=துன்பம்.

இன்னேறும்=இனிமைநீங்காத

இன்னோசை=செவ்வகினிய வா
ததியம்

௭
எடு=சமாண்ய

எட்டம்=கூட்டம்

எட்டல்=சமபாதிததல

எதனைய=இதுபோன்ற

எரம்=அன்பு, கிருபை

எறு=முடிவு

எனுவது=பெறுவது

என்றாரா=பெற்றவரை

௮
உகம்=உலகம். (பூமி)

உகளம்=இரண்டி

உச்சம்=உயாச்சி

உருற்றல்=செய்தல்

உட்டெளிவு=உள்ளத்தெளிவு

உண்டிகொலேர=உண்டோ?

உதரம்=கருப்பை

உபசாந்தி=அமரிக்கை, விருப்பு
வெறுப்பினமை

உபத்தம்=உபஸ்தம், ஆண்குறி
பெண்குறியிலுள்ள கருமேந
திரியம்.

உபயம்=இரண்டி

உபாவகம்=அணியப்பட்ட ஆப
ரணிகளும் ஆயுதங்களும்

உபேட்சை=பிரியவீண்ய

உமபா=தேவா

உம்பல=வன்மை. [ற்போதம்]

உயிர்ப்போதம்=ஜீவபோதம் (க

உயதல=ரடேறுதல, பிழைத்தல

உயயின=ரடேறுங்கள்!

உரவோர=அறிவுடையோர

உரன=பு

உரியோன=அறிஞன் (குரு)

உஷா=சொல

உஷாததளவில்-சொன்ன மட்டில

உணாததனைமேயினா = சொல

லததொடங்கினா

உலபபு=மரணம்

உலவல=உலாவல, ஒழிதல

உவகருட=ஆநந்திக்கும

உவா=கடல்

உவவு=தவம்

உழலுநா=உழல்பவா

உழி=இடம்

உளுககுளே = உள்ளக்குளளே
(நாவசையாமல)

உளகல } நினைத்தல்

உள்ளல }

உள்ளிடு=மனோதிடம்

உள்ளொரி=உள்ளக்கினி

உறழ்ந்து=போன்று

உறழவு=அறிவு. (உணாவு)

உறுகண்=துன்பம்

உனல=உன்னல் நினைத்தல்

௯

ஊத்தை=அழுகுரு, ஊன

ஊழ்=குணம், விதி

ஊனம்=குறைபாடு

௧௦

எக்கணும்=எங்கும்

எகங்=எவ்விடம்?

எஞ்ஞான்றும்=எப்போதும்
 ஏட்டி=ஆசை. [ரும்பை
 எண்ணிகியை=வன்மையான இ
 எண்ணெய்ததாரை-நயிலதாரை
 எத்தகைமத்து=என்னதன்மை
 யுடையது?
 எந்தாள்=எந்தையே எனபிதாவே
 எமாணை=எம்பேரிலாணைப்படி
 எம்மான=எம்பிரான. [கரு
 எய்தும்=வரும்*
 ஒருக்கி=கொன்று
 எவ=பகல
 எவன=யாது* (வினா)
 எழில=அழகு
 எளி=எளளி இகழ்ந்து
 எளியோய=அறிவிலலாதவனை!
 எள்ளல=இகழ்தல்
 எறுழி=பன்றி
 எறகிலை=எனக்கிலலை. (ரி
 எற்று=எத்தகையது? (எம்மாதி
 எனமனா=என்றுசொல்லுவாரா
 என்றடை=என்னதடை
 என்றும்=எப்போதும்
 ன்றுழ்=சூரிடன. [யாக!
 எனறேதுதி=என்றுசொல்லவா
 எனனா=என்று. (வினையெச்சம்)
 ஏ
 வக=செல்ல. (போக)
 வகரு=சப்திக்கின்ற
 வசு=குற்றம்
 வடனை=ஆசை அஃது பெண்
 பொன், மண என்னு மூவகை
 நூம்

எதம்=குற்றம்
 எதி=வாள்
 எயப்ப=மொல
 வா=அழகு
 வவா=வவா? [ஆன்மா
 வழைச்சிவன=அறிவுகுறைந்த
 ஏறப=இணங்க, பொருந்த
 ஏற்புழி=வாங்குமிடத்தது. (யாசி
 பபதில)
 ஏற்றவாறு=நினைத்தபடி (வரம
 ஏனை=மற்ற. [பிலலாஃல்)
 ஐ
 ஐக்கம்=ஐக்கியம், ஒன்றிப்பு
 ஐநதுசகத்திரம்=ஐயாயிரம்
 ஐந்தொழில்=பஞ்சகிருத்தியம்
 ஐய=ஐயா!
 ஐயன=தந்தை
 ஐயானனறகு=ஐந்து முகங்களு
 ளளபரமசிவனுக்கு.
 ஐயைந்து=இருபத்ததைந்து
 ஓ
 ஒப்பில்=இணையில்லாத
 ஒப்பு=சமமதம்
 ஒருநகுபடும=ஒன்றுபடும
 ஒருசேர=ஒருமிகக
 ஒலகல=குறைதல், மெலிதல்
 ஒள்ளிய=தூய்தான், சுதசமான்
 ஒற்றம்=அடக்கம், ஒடுக்கம்
 ஓ
 ஒதரும்=சொல்லற்குரிய
 ஒதை=ஒசை
 ஒதது=வேதம். [கொண்டால்
 கமெனில = அமென்றெததுக

ஓம்பல்=பாதுகாத்தல்
 ஓர் தி=தெளிந்துகொள்வதாயாகி
 ஓவல்=வருந்தல்

க

ககனம்=ஆதாசம்
 கங்குல்=இருள், இரவு
 கடந்தமுத்தா=புறப்பற்று உட்

பற்று என்பவைகளை நீங்கி நி

ன்ற ஜீவன்முத்தா

கிடம்=உடம்பு. குடம்

கடாவ=கேட்க, வினாவ

கடிநது=நீக்கி

கடிப்ப=பொல

கடையில்=கடைசியில்

கட்கருவி=கண்ணகியகருவி

கட்டுரை=உறுதிசெசால்

கணித்து=அளவிட்டு

கணுரு=கண்ணுரு பார்க்காத[ரு

கண்டம்=ஒரளவுக்குட்பட்டபங

கண்டிதம்=திட்டம், வரையறுப

கண்டு=கற்கண்டு. [பு

கண்படை=தூக்கம்

கத்தா=காத்தா சடவுள்

கமலம்=தாமரை

கரணம்=அந்தர்க்கரணம் அஃது

மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்

கரவொண்மதி= அறிவினஒள்ளி

யகதிருள்ள

கரி=சாக்ஷி

கரிசு=குறைவு, குற்றம்

கருமக்ஷயம்=கன்மக்ஷயம், கர்ம

கருவி=தத்துவம். [நாசம்

கருள்=இருள்

கலைச்செல்வா = கல்விச்செல்வா
 கமுறல்=சொல்லல். [முளவா

கமுது=பிசாசம்

களி=ஆநந்தம், இன்பம்

களிசெய்யும்=ஆநந்திப்பிக்கும்

கள்=தேன்

களவன=களவன்

கறை=மாசு

கனகடபொன்

கனல்=அகவினி

கன்னல்=கரும்பு

கா

[டை

காட்டம்=காஷ்டம். விற்றகு, கட்

கீண்டாத்து=கண்டுசெசலிட்

காண்டி=காணபாயாக. [டி

காணபலென-காணபேனென்று

காணபி=காணபீர்களாகி [னய

காப்புடைக்கட்டு=இரகூபந்த

காமியமிலாது = அறித்தியப்பொ

ருளகளை வேண்டிச் செய்யும்

பூஜையாயில்லாமல்

காமுறறு=ஆசைப்பட்டு

கால=காலம். காற்று

காளிதம்=களிப்பு

காளை=காளைப்பருவம்

காறு=அளவு

கி

கிஞ்சித்தம்=அற்பமும்

கிஞ்சில=அற்பம்

கிடைநசை=பூலோகஆசை

கிருத்தியம்=தொழில்

கிளக்குவல்=சொல்லுவேன்.

கீ

கீணம்=கீணம் கேடு

கீழ்=ஈனம்

கு

குணங்கு=பேய

குண்டை=வருது

குத்திரம்=வஞ்சகம்

குமரம்=இளம்பருவம். [ல்

குயிறை=செய்தல், சொல்லுத

குயினறது=சொன்னது

குரவன்=குரு

குருது=பிள்ளை

குலம்=அரண்மனை, மனை

குலிகன்=மனைவிகள்

குழுமிய=கூடிய

குறுகாது = அடையாமல். (கிட்

குறசிதம்=அசுத்தம். [டாமல்)

குறறு=குறையாத

கூ

கூச்சிரம்=கடம்பு

கூவசி=கூரியவாள்

கூவறகு=சொல்லுவதற்கு

கூழ்=அனனம். (சோறு)

கூறறு=சொல்

கே

கேழி=கேழல்லாதவனாகிய

கேட்டி=கேட்பாயாகி

கேத்திரம்=கேத்திரம். (பூமி)

கை

கைகாட்டு=சின்முத்தினைக்குறி

கைதை=தாழை. (தாமழை)

கைம்மாறு=பிரதியுபகாரம்

கோ

கொத்தசவில=கீழ்மையில்லாத

கொடு=கொண்டு

கொலான=கொல்லாதிருப்பான்

கொழிப்பு=குற்றம். மலமாக

கொன=காலம்

கோ

கோடவும்=கொளவும்

கோண=மாறுபாடு

கோது=குற்றம். [சிறந்தோன்

கோமான=குரு, பெருமையிற

கோரககா=ஓசித்தா

சு

சுகளம்=களங்கமானது, மாயா

சக்கு=சட்டி கண [ரூபம்

சங்கை=சந்தேகம்

சஞ்சி=சஞ்சிதம் கட்டுப்பிட்டவி

னை. (மறுபிறப்புகுப் பிரா

ததமாகவரவுள்ளது)

சண்டன=யமன

சதசத்து=சத்துமசத்துமல்லாத

சுருகுவானதன்மை

சததம்=சந்ததம் எப்போதும்

சதமகன=தேவேந்திரன்

சதம்=நிலைமை

சத்து=மூக்காலத்துமுள்ளது

சந்ததம்=எப்போதும்

சந்து=சந்தனம்

சபலம்=இலாபம்

சமரம்=சண்டை. [நிஷ்டை

சுமாதி=தற்போதக்கேடானபர

சமபுமாரக்கம்=சைவசமயம்

சமமா ரநாதன்மாயாபிசுராசன
சரதம்=உண்ணை. [னசிஷிபிரான
சனாவயோதிசும (மீமதிவயது)
சலசபன்னம்=தநமனாயிலை
சலரம்=வண்கம
சவிரதம்=ஒளியுள்ளரசம்
சனாதத்தனாமாக்கம்=வைவ்
ணவசமயம்
சனமாரகம் = சததுமாரகம்,
ஞானநெறி

சா

சாகை=வேதம்
சாககம்=கரசரனாகியவயவம்
சாஸ்திர ப்டனஞானம்=சாஸ்தி
ரததைப டாடமபண்ணிய பச
ஞானம்.

சாமமறை=சாமவேதம்
சராபு=இடம், உதவி. பற்று
சானஞா=அறிஞர்
சானது=சாக்ஷி. (பிரமாணம்)

சீ

சிடன=தெய்வதொண்டன
சிட்டி=சிருஷ்டி
சித்தாநதம்=ஆகம். ஆகமாநதம்
சித்து=ஞானம் (முறற்றிவாயி
ருப்பது)
சிரப்பொருள்=முழுவானபொரு
சிவம்=மேகக்ஷம். [ன
சிவோகம்=சிவனநானன்னு
மொருமஹாலாக்ஷியம்
சிறுகற=துன்பமில்லாத
சிறையளி=இறகுள்ளகண்டி. [ம்
சினமயம்=சிததுமயம். (ஞானமய

சீ

சீககம்=நீங்கும்
சீமதம்=ஜீமதம் மேகம்
சோ=ஒழுங்கு
சோத்தி=கோத்தி
சீவனமுததா=பரமுகதியாசிய
சாபுஜ்யம் பெறுமுன்கிருவரு
ளஞானமடைநதிருகின்றஞர்
தாக்கள்.

சு

சுகருமப=நதகருமம்
சுடாசல=ஒளியெய்தல்
சுருதி=வேதம்
சுமுததி=இரண்டா மவஸதையா
கிய சொப்பனங்கடந தணாபு
குறைந்த நித்தினாயாகிய மூன
முமவஸதை

சூ

சூககம்=சூட்சுமம்
சூா=துன்பம்
சூழ்=கருதுகின்ற

செ

செகுததிடாது செகுககம்=அழி
யாமலழிகும்
செங்குரு=செந்நிறம். (செவநத
செத்து=சநதேகம். [வொளி)
செமமல=புதலவன
செமமேனி=ஜோதிஸவருபம்
செயிா=துன்பம்
செவ்வி=காலம்
செவவு=செவ்வை
செறிதல நெருங்கல்
செறிபாரிதரும்=கலநதிருக்கும்

செனறுவரல்=இறப்பும்பிறப்பும்

சே

சேதனா=ஜீவா. (ஆத்துமாக்கள்)

சேது=பாலம்

சேராய=சோவாயாகி

சோடி=சேர்ந்து (வினையெச்சம்)

சை

சைவத்து=சைவசமயத்திலு

சொ

சொச்சம்=மாசினமை

சொற்ற=சொன்ன

சோ

சோகம்=அவனானன்னுமொ

ருமநூவாககியிம்

சோபானம்=வறுபடி

சோரி=இரகதம்

சூ

சூயிறு=சூரியன்

சூலமுள்ளு=பூவுலகத்தாரா

சூ

சூகிழி=அக்கினி

த

தகவு=உரிமை. கிருபை

தகை=மேனமை. [றகதோ

தககா=அறிஞர், பெருமையிற்சி

தடகைக=விசாலமான கரம்

தடந்திதமத்தாரா=விசாலமான அ

லகுலையுடையபெண்கள்

தடிந்து=அறுத்து

தணிவுடைமை=கீழ்மை

தண்டிலும்=அரிசி

தண்ணளி=கிருபை

தந்திசை=தமது(அஞ்ஞான)நிலை.

தந்திரம்=ஆகமம். [(சைவாகமம்)

தமா=திறத்தாரா

தயா=தயை

தருக்கு=களிப்ப

தவா=தவமுள்ளவன், முனிவா

தவளம்=வெண்மை

தலை=கட்டு, பந்தம்

தனு=உடம்பு

தா

தாடகண=பாதத்தினிடம்

தாணு=ஸதாணு நீலபரமான

தாபிதம்=குடி [வன (சின்)

தாமிரம்=செம்பு

தாரம்=பிரணவம்

தாரா=நகத்திரம்

தாவு=வருத்தம், துன்பம்

தானியம்=நெல்லுதலியம்ணிகள்

திகை=திகை

திணி, திண்ணம்=உறுதி

திதி=இரகதம். (காப்பு)

திமிரம்=இருள்

திமிர்=வளர்கிற

திரம்

திரன் } உறுதி, பெலன் [பாதலம்

திரிபுவனம்=சுவாதகம் மத்தியம்

திரிபுறம்=வேறுபாடுறறு

திரு=செலவம்.

[ப்பு

தினா=அலை திரோபவம், மறை

திரோஷம்=திரோநானமலம்

திறன்=குணம், கூறுபாடு

தீ

தீட்டு=அழுக்கு

தீர்த்தன்=குரு
தீர்வை=தீர்மானம்
தீவிரம்=ஒருபகருவக. சள-வது
பச்சிசுறுப்பிலறிக.
தீழ்ப்பு=தீழ்மை

து
துகள்=குற்றம்
துங்கம்=சுததம்
துஞ்சும=சாகும
துடைத்தல்=சங்காரம்
துணிவு=திடன், தெளிவு
துணை=ஆதரவு
துததம்=பால
துப்பு=அறிவு, சோதித்தல். சுத்
துயில்விதித்தினா. [தம். சிவபபு
துயக்குவல்=உண்பேன
துருசு=மாசு
துலா=நிறைகோல. (தராசு)
துவந்துவம் } இரண்டு
துவிதம் }
துவ்வுமோ=புசிக்குமோ?
துளங்காது=பிரகாசிபாது
துறந்த=நீங்கிய
துனி } துன்பம்
துன்பு }
துன்னல்=கிட்டல்

து
து=சுத்தம், தே
தெவ்வு=பகை
தெனபுலத்தீர்=பிதிராகள்
தே
தேகி=ஜீவன்

தேசம்=இடம்
தேசிகன்=குரு
தேசு=தேஜு: ஒளி
தோ
தொக்கு=உடம்பு
தொண்டானமாக்கள் = பழமை
யானையர்கள்
தொய்யல்- இன்பம், சந்தோஷம்
தொல்லமரா=பழமையானதேவ
ர்கள்.
தொழுகுலத்தவர்=பிராமணா
தொழும்பர்=தொண்டா
தொன்று=பழமை
ந
நசிப்பது=கெடுப்பது
நசை=ஆசை
நடலை=துன்பம்
நடு=ஞாயம்
நடை=முறை
நண்ணுமேல்=கிட்டெமரால்
நந்தியு=கெட்ட. [ரும்)
நலமரும்=நலன்கும. (நன்மைக
நலிவு=அழிவு
நலகல்=கொடுத்தல்
நல்குதும=கொடுப்போம்
நளி=கூட்டம்
நனவு } சுகலாவஸ்தை, விழிப்பு
நன }
நனி=மிருதி, மிருந்த
நனனா=நன்மை
நா
நாடுவான்=நாடுமபொருட்டி
நாண்நாணம், வெட்கம்

நாதாந்தன்=நக-வதுதததுவமா
கிய நாதநிலையெக்கடந்தவன்
(கடவுள்)

நாததி=நாஸ்தி இன்மை
நாததிகம்=நாஸ்திகம்தம். (தெய
வமில்லையெனுமாகம்)

நாபீபண்=நடு

நாா=அன்பு

நாளும=எப்போதும்

நிகமட=வேதம் [நி]

நிகழ்ததல்=சொல்லல்

நிசாதனம்=உண்மை

நிச்சலனமன்று=அஞ்சந்து [மை

நிட்களம்=நிஷ்களம் களங்கமின

நிநதைசால=நிநதைமிருந்த

நியிர் தல=மேட்டிமைகொள்ளல்,

வளர்தல்

நியதிகளும்=முறைமைகளும்

நியதிசெய்து=நியாசம்பண்ணி.

(விட்டு)

நிரதிசயம்=அளவிடக்கூடாதது

நிராலம்பம்=பற்றுக்கோடினமை

நிருவிதற்பம்=விதற்பமின்மை

நிருவிகாரம்=விகாரமின்மை

நிலாவல=ஒளிசெய்தல்

நிவிர் ததி=துறவு. (சன்னியாசம்)

நிநீஇ=நிறுவி நிலைபெற்று

நிறுவிடுதல்=நிலைபெறுதல்

நினமலம்=அழுக்கின்மை

நினமின=நில்லுங்கள்.

நீ

நீத்தவன்=துறந்தவன்

நீத்து=நீக்கி

நீர்ம் } தண்ணீர்
நீர் }

நீர்மையுணம்

நு

நுகர்தல்=புகித்தல்

நுவலல்=சொல்லல்

நூ

நூறல்=அழித்தல்

நெ

நெஞ்சளி=நெஞ்சினிடம்

நெறியிடநு=முறைமாறி

நெற்றிககண்ணுளானூல=சிலா

கமம் (சைவாகமம்)

நே

நோ=ஒழுங்கு

நொ

நொடிக்குநா=சொல்பவா

நொநதாது=பலவீனப்படாது

நோ

நோலாமை=பொருமை

பி

பகத்தருள=மகத்துவஅருள். (மு

பகலோன=சூரியன். [கதியருள்)

பகிர்முகம்=பெளிந்தமுகம்

பககம்=இடம். [ர]

பசு=பாசத்தோடுள்ளவன் (உயி

பஞ்சதானா=சருகுகரை

படா=துன்பம் நினைக்கின்ற

பழிவம்=உடம்பு

படு=நனமை

படைப்பா=உடைத்தாவர்

பட்டாரகன=சூரு

பணி=ஆபரணம்

பண்டை=பழமை
 பண்ணவ=ஆசாரியனே!
 பதமுததி=புவனங்கிலிருக்கிற
 சாலோகசாமீபன்ருபபதவிகள்
 பதம்=சொல்
 பதி=காப்பவன், கடவுள். குரு
 பதினூல=சைவாகமம்
 பதும்=தாமரை
 பயிறல்=சொல்லல்
 பரசு=துதித்து [னமா)
 பரதந்திர=சுதந்திரமற்ற, (ஜீவா
 பரம்=அந்நியம் கடவுள்
 பரவ்=சொல்லி வணங்கி
 பரிசு=பண்பு
 பரிதானுன=தாங்கினவன்
 பரிவு=அன்பு [ள
 பவமறங்கன=பாவபுண்ணியங்க
 பவமவீடு=ஜன்மம் நசிக்கின்ற
 பவனுல=சைவாகமம். (பவன-சி
 டளளி=தூக்கம் [வன)
 பன்னல=சொல்லல்

பா

பாசம்=பந்தம் மலமாயை
 பாசன=பாசத்தோடுள்ள ஆன்மா
 பாடாணம்=பாஷாணம் கல்
 பாதை=வாதை வருத்தம்
 பாபபுலதது=பூமியினிடத்தில்
 பால்=இடம். பால்
 பாற=ஒட, நீங்க
 பாறு=சூரியன்
 பாணமை=தன்மை. (குணம்)

பி

பிக்கு=கலக்கடி, பிசகு

பிமரம்=இருள். [சித்துவாரம்)
 பிரமத்துனை=பிரமநாதிரம்(உச
 பிரளயா=பிரளயாகலா
 பராணன்=பிராணவாயு
 பிரான=கடவுள்
 பிரோந்ததல=நடத்தல்
 பிறங்கிட=பிரகாசிக்க
 பிறை=வாலசந்திரன்
 பின்னா=பின்பு

பு

புகா=சூற்றம்
 புகல=புகலிடம்
 புகறல்=சொல்லல்
 புடைமை=அற்புதம்
 பு

புநதிசெய்தல=சிறத்தல், நினை
 புமான=ஜீவன்
 புரணம்=பூரணம்
 புரிதல=செய்தல்
 புரிவு=அன்பு
 புரைய=போல

புலாதல=வாடுதல்
 புலையுணவு=மாமிசஆகாரம்
 புல்குமோ=புணருமோ?
 புலலறிவு=அறபுணர்வு
 புலனம்=உஉச-புலனம்
 புழை=துவாரம். [ள
 புறகலா=உடம்புள்ளவர், உயிரக

பு

பூச்சனம்=பூலோகப்பிறவி
 பூதியம்=பஞ்சபூதம்
 பூருவ் ககம்=ஆரம்பபக்தம்

பெ
பெட்டின்முறை=பொய்யிலலா
வொழுக்கம்
பெத்தா=பொத்தமுளரவா, மா
யாமலாதிதகட்டுண்டவா
பெற்றி=குணம், தன்மை

பே
பேறு=இலாபம்
பை=அழகு
பைங்குழை=பயிர்
பைம்பாகலு=பசியபாசல
பையுள்=சிறுகை

பொ
பொக்கம்=பொய்
பொச்சாப்பு=பொல்லாங்கு
பொருவு=பொல
பொருவு=உவமை, குற்றம்
பொருவும்=ஒக்கும்
பொழிலண்டநிலைகள்=பெரிய
அண்ட அடுக்குகள்
பொழுது=சூரியன்
பொறி=அறிவு, செல்வம்
பொன்றல=குறைதல்

போ
போகம்=உண்பன உபெப்பன தி
மாவன அணிவன தாரம தன்
யா பந்து மித்திரா பொனமு
தலியன.
போககொல்=போகமோ?
போதநூல்=ஞானசாஸ்திரம்
போதம்=எக்காலமும்
போதியெனின=போவானானால்

போதை=மூதறிவு
போந்நுவா=பேரனவா
போய=போன
மகன=கேடன
மகி=பூமி
மகிசுவ=பூநந்தம்
மங்குல=பூஞா
மஞ்சு=அழகு
மடம+ன=பெண் (சுன்னை)
மட்ட=இளமை மடம் [தார
மடுஞா=மணஞா பூலோக
மதச்சமுகு=சமயக்கட்டுகளின
மதலாபம்=மகனே! [நியாமை
மதன்ம=கடைதல்
மகி=ஞானம்
மத்திர=தினதுசென்னி=ஆகமா
மயமா=மயக்கம் [த
மரபு=முறைமை
மரிக்கில=மரணமானால்
மருத்து=மருந்து
மருத்துவா=வைத்தியா
மருத்து=அறிதம்
மருவல=பொருத்தல்
மரை=தாமரை
மலம்=அழகு. ஆணவமலம்,
ஆனமவைப்பற்றியபாசம்
மமுராமனையினுன=பரசுரா
மனைப்பெற்ற ஜமதக்கினிமுனி
மறம்=பழுவம்
மறல்=யமன
மறையந்தம் } வேதாந்தம்
மறையது }

மறையோ=வேதமாக்கத்தா
மனவு=சவரு
மனு=மநதிரம்
மனை=மனைவி
மனோலயம்=தினோநாசம்
மனநல=கலியாணம்
மன்னல=நிலைபெறுதல்
மா

மாட்டு=இடத்து
மாணவககன-மாணக்கன, சீடன்
மாணவா=மரகதிமையுடையோ
மாணிழற்கு=பெருங்கிருபைக்கு
மாண } மாசுநிமை
மாண்டி }
மாணவரம்பு=மாசுநிமையனவு
மாயந்தரம்=மரணகாலம்
மாயாந்தரம்=மாயையோடுங்
கூடிய ஜீவனுக்கு
மாத்தாண்டன்=சூரியன்
மாண=பொல
மாணவு=தெளிவு. [திரம்
மானமியசரிதம்= மருத்துவசரித
ம்

மிகை=குற்றம், துன்பம்
மிசகை=அஞ்ஞானம். பொய்
மிருதி-ஸமிருதி தருமசாஸ்திரம்
மீழற்றல்=சொல்லல்
மிளிர் தல்=ஒளிசெய்தல்

மு
முகில்=மேகம்
முகிவு=முடிவு
முட்டுதைய=முள்ளிருங்கு

முண்டை=விதவை. (மணவனிழ
நதாள்)
முதுகருறைவு=பேரறிவு
முத்தராய்=ஜீவன்முத்தராய
முமமாசு=மும்மலம் ஆணவம்,
மாயை, கன்மம்
மும்முதல=பதி பசு பரிசம்
முரணதவைதம் = அதவைதவு
ணமையொன்றிருக்க அதற்கு
மாறுபாடாகவுள்ளது.
முரண=அமையாமை, மாறுபாடு
முருடு=கட்டை
முளரி=அக்கினி
முற்ற=பழமை. புத்தகம்
முனை } பழமை
முனை }
முனா=முனபு
முன்னினம்=நினைத்தாலும்
முன்னாய=நினைப்பாயாகி

மு
முகம்=மௌனம்
மூலமலம்=ஆணவமலம்
மூலவுடல=காரணசரீரம்.

மே
மெய்=உடம்பு. உண்மை.

மே
மேதகவத்து = மேன்மையான
பொருள்.

மேயன்=தகுதிடையன். (கடவு
மேல்=இனி. ள்)

மை
மைம்மனம்=இருண்ட. செஞ்சும

மோ
 மொயம்பு=தோள
 மோ
 மோககம=மோககம்
 யா
 யாககை=உடம்பு
 யாணர்=நுனமை
 லீ
 லீலை=விளையாட்டு
 வகிா=வழி [வ]
 வகுளம்=மகிழ். (மகிழும்பு)
 வககிரநிருவிகற்பவசனம் = நிரு
 விகற்பவுணமை யொன்றிருக
 க அதற்குமாறுபாடாகப்பேசு
 ம பொய்வாரத்தை.
 வசு=நெருப்பு.
 வடி=கள
 வணம்=வண்ணம், விதம்
 வணுன=வண்ணுன. (அழகுபு
 புண்டவையைவெருப்பவன்)
 வணமை=உணமை
 வத்து=வஸது
 வம்பல்=திசை
 வயங்கல்=ஒளிசெய்தல்
 வயின=ஆடய
 வரைநதிட்ட=எழுதிய
 வலத்துதம்=சொல்லுவோம்
 வலிகுமாறு=இழுப்பதுபோல
 வல்தில=வலிய
 வலிய=வன்மையான
 வவ்விய=வெளவிய பிடித்த
 வழித்தே=வழிவிலேயே
 வழு=குற்றம்

வழுதது=சொல்லுதல் [யாசம்
 வளியோரு = சுவாசபந்தஅப்பி
 வனப்பு=அஃகு
 வனைநத=அல்கரித்த, செய்த
 வனசெயல=வலிசெயல. (ஆதி
 முயற்சி)

வா

வாதுளந்தோயவு=வாதுளாகம்
 ததின கடைசி
 வாயுறழ்வு=வாயுறானம்
 வாயமை=உணமை (சத்தியம்)
 வாரவுவந்தார=நீளவிரும்பினவ
 வாரி=கடல் [ர
 வாரா=தண்ணீர்
 வால=சுததம்
 வான=பொருட்டி. (எதிகாலவீ
 னையெசச இடைசெசொல)

வி

விகற்பு=விகற்பம்
 விசாரம்=விசாரிப்பு. (ஆராய்வு)
 விடயம்=விஷயம் உலகப்பொரு
 ள், காணப்பட்டது
 விடை=பதிலுமொழி
 விதி=உணமை
 விடு=பரிபூரணம்
 விப்பிரா=பிராமணர், பிரமகஞா
 னமுள்ளவாபிராய்ணானாரும்
 வியன=அதிகம், பெருமை
 விரகு=அழிவு
 விரத்தி=விரக்தி. துறவு
 விரவல் } கலத்தல்
 விராவல் }
 விரி=பிரகாசிக்கின்ற

விருத்தம்=வயோதிகம்	வீவுறா—கெடாமல்
வினை=வித்த	வே
விலங்கிய=நிங்கிய	‘வெநது—நசித்து(பாசங்கெட்டு)
விவிதம்=பலவிதம்	வெயில்
வீழா=திருவிழ	வெய்யோன் } சூரியன்
[பொருள்	
வீழுப்பொருள்=மேனமையான	வெய்துறல்—துன்பம் [ரி]
வீழுமிய=மேனமையாகிய	வெள்ளி=சககிரன் (அகராசா
வீழைவு=ஆசைப்பெருக்கம்	வெள்ளிடை—வெளி
வீளித்து=அழைத்து	வெறி—மயக்கம்
வினனம்=பினனம், பழுது, வேற	வெறுவூற்று—வெறுமபேச்சு
வீ	வெறறி—வெறறி
வீட=சாக.	வே
[வீடு]	
வீடு=மோகம், (பந்தவிடுதலை-	வேட்கை—ஆரை
வீத—பெருக.	வேலை—காலம்
வீழ்ம—கெடும, சாகும்	வேழம்—யானை

பரிபூரணநதபோதகுநின

சுருகன்மொழிகடஞரையகராதி

முற்றிற்று

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	செய்யுள்.	பிழை.	திருத்தம்.
கடு	கூச	தூறகள்	தூலகள்.
உரு	அரு	வஞ்சடரம்	வழப்பழுவம்.
சக	கள	செய்யோகி	யசையோக.
ருச	ருஅ	யிருப்பதெனின	யிருப்பதெனிற.

உ
ஓம் துறப்பிரம்மணே நம: 111

த க ர ல ய ர க சி ய் ம்.

—♦—
தேவைப்பதியேனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த

பாம்பன்

சா. அப்பாவுயினையாகிய

குமரகுருதாசர் அவர்களால்

அருளியது

—o—o—o—

இஃது

திருமூலாமரபிலேழுநதருளிய

ஞானசுந்தரசுவாமிசுரின் சிஷியவாகுகூதது னொருவராகிய

மண்ணிப்பாக்கம்

அப்பாதுரைமுதலியார் வேண்டுகோளின்படி

செனனை

மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி.

1897.

உ

ஒங்குமேசரிநம:

மு க வு ஸ் 'ா.

அகண்ட சச்சிதானந்தநிபுதனாகிய சிவபெருமான், நன்மைநிலையினைத் தோந்தாயவதற்கேதுவாக விளங்குந் தகரவித், தையினை இரண்டாவருத்து முதலாவதுபிண்டத்தகரவிததை யினில நாமருப நடன பஞ்சகிருத்திய விலக்கணங்களையும், அவற்றையறியும் அதிகாரிகளின் பயனகளையும் விவரித்து; இரண்டாவது அண்டத்தகரவிததையினில சிதாகாசமாய சிதம்பரத்தின் அருமையினையும், பெருமையினையும், அதனிரகசியத்தினையும், அதனையடையும் வழிபாட்டினையும், அடைந்ததனுண்டாகும் பிரபாசனத்தினையும், அச்சிதம்பரத்தினகல் விளங்கும் நடேசபெருமானது சச்சிதானந்த விலக்கணத்தினையும், அவ்விலக்கணத்தின் தபேதமாக விளங்கும் குகப்பிரமமே சுவானுபூதிப பொருளென்றும் இதன்க்ஷகள சகலத்தன்மைகளையும், அவனேயே இரண்டறக்கலகம லாகியநிலையினையும் வெள்ளிடை மலைபோல வெடித்துக்காட்டிப் பத்தியருபமான தகராலயநீட்சிய மெனவொருநூல், திருவிராமேசுரத்தினையடுத்த பாம்பனகரி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமத்தமரநநாசகவாய்கள் திருவாயமலாநதருளியிருக்கக்கன்றி, அநநூல் உலோகோபகாரமாமபடி யச்சிட்டுக் கொள்ள விரும்பியவெனது வேண்டுகோளுகநியைநது துதருள அங்ஙனமே வெளிப்படுத்தினன். ஞானசாதிரங்கள் விசாரஞ்செய்வார் யாவர்கட்கும் இநநூல் இன்றியமையாதபயோகமாமென்பது திண்ணம்

இங்ஙனம்,

மண்ணிப்பாக்கம் - அப்பாதுரைமுதலியார்.

பிரகடனம்.

இந்துலாசிரியர்ருளிய நூல்களில் இதுவரையச்சிட்டிருக்கிற புத்தகங்களை அடியிட்டகண்ட விலையை அடியிற கண்டவாகளிட்டு செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வாலியூடுபயபில போஸடினு மனுபப்பபடும. தபாறகூலி பிரததியேகம்.

		ரூ. அ. பை
க. தகராலயரகசியம்	ஷே	க-க்கு 0-2-0
உ. பரிபூரணநந்தபோதம் புத்தகம்	க-க்கு	0-4-0
ஈ. கந்தா ஒலிபலந்தாதிபு குப்புரம்	} க-க்கு	0-1-0
வருட்பத்தம்		

இவைகளைச் சென்னை, சீரங்கபட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியாரா வீதி 2-அ-வது வீட்டிலிருக்கும் மனோன்மணிவிலாச அச்சககூடத்திலாவா கொ-மாணிககருத்தலியாரிடத்திலும், சென்னை குசகிலி கந்தசாமிகோ விலதேரடிக்கடுத்த ஷையாபுத்தகஷாப்பிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

ச. சிவஞானதேசிகமதமிழ்வசனம் க - வ	} க-க்கு	0-3-0
து வியாசம் கூ-படங்களுடன் புத்தக		
ரு. ஷ-2-உ - வது வியாசங்களடங்கிய	} க-க்கு	0-3-0
து புத்தகம்		
ஈ. சிவஞானதிபமதமிழ்வசனம்	} அண-4-முதல 6-வனாககும்.	
பைண்டு வித்தியாசத்தால்		
உ. இராமசேதுமானமியம் ஷே வசனம்	} க-க்கு	0-4-0
புத்தகம்		
அ. திருவலங்கற்றிரட்டு முதற் கண்டத	} க-க்கு	0-2-0
தில ககக-பாடமிட்டிம ஷே		
க. திருத்தொடையல கூ-செய்யுள் ஷே	க-க்கு	0-0-9
க0. சண்முகசகஸதிரநாமம் தமிழ் ஷே	க-க்கு	0-3-0
கக. அகரமாதிலுணமுக்கவசம் கூ-ஷே	க-க்கு	0-0-9
கஉ. பரபரிபூஜனபஞ்சாமிரதவணணம் ஷே	க-க்கு	0-0-9

இவைகளை பாம்பன் யல். டி. முத்துக்கருப்பிள்ளை யிடத்திலும், ஷே யூர் சா. அ. முருகையாபிள்ளை யிடத்திலும், சென்னை ஷே மனோன்மணிவிலாசம் அச்சககூடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

இலக்கணக்கடல வித்துவசிரோமணி,
தசாவதானம்-பேறை-ஜெகநாதபிள்ளையவர்கள் மாணாகரும்
வாயிலாநாயனா நே பரமபரையில் வந்தவருமாகிட
அஷ்டாவதானம்

பூவை கழியாணசந்தரமுதலியாரவர்களியற்றிய

இரட்டை யறுசீரககீழிநெடிலடியாசிரிய வ்ருததம்,

உருவமென எண்காநி யருவமுமத தொகையாகி
யுபய மொன்று
யொளிதருநற பரஞ்சுடனே குகப்பெருமா னெனவுணாததி
யோங்கு மத்தே
மருவுமுயா தனிததசரா லயரகசி யத்துண்மை
வையய முற்ற
மனபதைதா னனிதோநிங் குய்நிவொன் கருணையினால்
மனசு னென்ன
வருமொருசற சீடனுக்கு வலத்திடல்போ லொருபனுவல
வகுத்துசு சொற்றான்
வயவலிகா குத்தனுறு மனாபிரம கத்தியினை
மாய்ச்செய்து

சு

‘சிறப்புட்பாயிரம்.

திருவிரா மேச்சுரத்தி ஷூர்புடையார் பாம்பனகர்

திகழ்ந்த

சிவரஹு திபடுருமான் குமரகுரு பாதாசச்

சுமான் றுனே.

செனனை யிராஜாங்கத்தில் துரைத்தன பாடசாலைகட்கு

மேலவிசாரணை காத்தராக முன்னிருந்த,

நெல்வேலி-முருகேசமுதலியாரவர்களியற்றிய

எணசொக்கழிகெடிலடியாசிரியவிரூததம.

கடலகுழு முலகிலுள மாந்தராம் பயிரிற்

கலநதுவளா வினைக்கோனிய நீக்கிரன் னெறியி

னடைகூட நற்றகர விதைத்தனை யரிய

நனிகருணை யாலினிய செயயுளாற சொற்ற

னடனமிடு மயிலேறி வினையாடு சூகனை

நாடோறு முள்ளத்தின் மறவாத மெய்யன்

றடமுல்வு பாண்டிநாட் டிறபாம்ப னகர்வாழ

தண்ணளிகொள குமரகுரு தாசநா வலனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

23237 எ

திருவருட்பிரகாச வள்ளலானெனும் சுந்தரம் இராமலிங்கசுவாமி

கன மருகரும், சமரசவேதசுனமாகந் சந்தித்துவித்துவான

களுள் ஒருவரும், சைவபுராணிகருமுகிய

பொ-சுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

எண்சொகழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிகராதனி யெழுத்தேயதிற நேரும்பொருட் சததார்

சித்தின்பெனு மூன்றாமவை தகராலயத்தெளிவாந்
துகளொன்றுமி லாவாரியர் குழுநதிரு மனுவாய்ச்

சொல்லுங்கதி யெழுத்தைநதினு ணலலின்புறு மதுவே
தகவென்றருள குருவாம்பொரு டதவமமசி தானை ,

தகுவைதிக சைவத்துள தனிஞானவி னாகுந்
தகராலய ரகஸ்யக்குரு நூறனுரைத் தனனைத்

தன்மைததகு குமரக்குரு தாசன்றனித் தாங்கே,

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று. .

இந் தூலின் திருப்பாடல்கள பண்ணிறபாடவுமாம.

உ
ஒமகுஹேசாயநமஃ
த க ர ல ய ர க சி ய ம்.

ப ர யி ர ம்.

மு ன் றே ன் து தீ

அறுசீரககழிநெழிலடியாசிரிய விருத்தம்

பூவாசெஞ் சென்னியுடைப பங்கவருந் தர்பதரும்
புகழ்ந்து போற்றுக
தேவாகி யடியவருக கனுதினமு டருளகூருது
சிறுகொன் றிலலா
மாவாழவு நலகுருகப பெருமானுக் கொருதுணையா
வளாமுன னோனை ,
நாவா ர வேவாழத்தி யிருநானன் முடிவுறுவா
னயந்து கொளவாம்.

(க)

அறுழிகச் சிவபிரான் துதி.

கலிவிருத்தம்.

ஏம நாயக னோர்மறை நாயகன
சேம நாயகன றேவர்க னாயக
னுமெ நாயக னாறுமு கச்சிவன
பூம லாச்சரன் போற்றிப் பழிச்சுவாம்,

(உ)

தள்ளற பாலது ஷாதி குலங்களே
 யௌளற பாலதிதயாயாமையர் செய்கையே
 யுளளற பால துறங்குவோ ரின்புநாங்
 கொளளற பாலது கொளகுகன் பாதமே, (ந)

ஸ்ரீமத் அருணகிரிநாதரீதுகி.

அறசோக்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்
 அருவமொரு நான்காடி யருவமொரு நான்காடி
 யறையி ரண்டு
 மருவியுள வருவருவ மொன்றாகி முதத்திறமும
 வழுந்த வொண்ணப
 பெருவெளிக்கு மப்பாலா யுள்ளபொரு ளீதெனவே
 பெரிதுஞ் சேயோ
 னொருவனையே புகழ்நதவரு ளருணகிரி சேவடிப்போ
 துளததுள வைப்பாம். (ச)

நூ ல் பெ ய ரீ

வஞ்சிவிருத்தம்.

அகமானதை யுநில வகநய்யாம்
 பகவானொடு பரம்விரி பகர்வரிதாந
 தகராலய ரகசியந் தனைறுவலீ
 துகமீதந்தப் பெயரொடு முலவு மரோ, (ரு)

அ வை ய ட க் க ம்.

கலிநிலைத்தறை.

தேவர் காதையைப் பாடியத் தேவனாக் கடுப்ப
 மேவு வேடமிட் டாடுந ராட்டையும் விரும்பிக்

கூவி னன்கென மதிப்பதற நிதனையுறு குறைவில்
பாவ லோருமுள ஞ்வநதுகோள வாங்கு பீகரார்.

(சு)

• ஆக்கியோன் ஆக்தவயம்.

எண்சோககழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

விறலோங்கு மவுணரிருட் படல மெல்லாம்
விய வொரு வின்மணியா யுதித்த மாவி
னறலோங்கு வாரிவளை சேது நாப்ப
ணமரிரா மேசனுறை நகரின் மேற்பான்
மிறலோங்கு நனிவளஞ்சோ பாம்ப னென்று
விளங்குமொரு பதிவசுதது வெற்றிவேறகைத
திறலோங்கு காளடிமைப பட்ட வனருள
சோகுமா குருதாசன் நெரிததான் மன்னே.

(எ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சகலகலாவல்லபீன் சாணம் வாழ்க.

நூல்.

மனசனுகியசீடன் அறிநுகியதருவைத்
தீர்ச்சித்துத் தகரவிதையைவின்க்கி
யநுள்கெனவேண்டல்.

எழுசோககழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்

சோசி நஃதுள விமய வோங்கலின்

நென்பு நத்தமிழ நாட்டிலுய

நார்சி நஃதுள மனச நென்பவன்

நூன வாழவுறு வானகலைக்

சோசி நஃதுள வறிஞ நென்னு மொ

கேடி நீர்ததனைக் காண்டையா

வார்சி நஃதுள தகர விதன தயை

யறைதி யென்றடி பரவினான.

(உ)

புறிஞன் வழிபடுகடவுளைவாழ்த்தி

விடைகொடுக்கத்தொடங்கல்.

அன்பு மீக்கொளு மனச வன்னன

மறைகு வேமென வறிஞனுந்

தன்க ளிப்புமல கிறையை நோக்கியென்

சரத மாயவிர் குருபரா

வின்ப மாமழை பொழியும் வானென

வென்னுண் மேவுகு கேச்சுரா

வுன்பொ ருட்டிர மோத நல்லரு

ளுதவெ னப்பணிந் தோதுமால்

(உ)-

தகராலயரகசியம். 23237 ௨

தகரவித்தை இவ்வதமேன்றநளர்.

ஒல வாரண நான்கு ஹங்கய

முற்ற சாழமு ணர்த்துமச்

சீல பூரண தகர வித்தைதையச்

செபபி லண்டபின் டங்களி

மூல காரண மாயி ருக்கும்

முறைமை தன்னிலி ரண்டுமாங்

கோல மாகவி ள்கி னன்னிலைக

குடி ல மாமபெயா தோன்றுமே.

(ங)

பிண்டத்தகரவித்தை.

பிண்ட மாமுரு விறகு மத்தியம்

பேச வுள்ளவு ளிதயமாம்

புண்ட ரீகம லாககு ளேயருள

புரிப னாக்கிட னாயிரு

வண்ட ருந்தெரி வரிய சூககும

மாய கண்டவி பெர்மமொன

றுண்ட தைச்சிவம் பிரம மென்றுறழ்

வுடைய கூவல் ரறைவனே.

(ச)

தகராலய வேளியுள் நாமவிவரம்.

பிரம மென்றவொர சிவமி ருந்தொளி

மெருக லான்மெயைச சிவபுரம்

பிரம மாம்புர மென்று மாசறு

பேழம் போருக முள்ளதா

தகராலயரசியம்.

னரல லற்றினுனிர் புண்ட ரீகபு

ரமென வுஞ்சொன விண்டையப்

பரவு மப்புர மென்று மோதுவா

பழிசி லாவறி வாளோ.

(ரு)

அவ்வம போருகத துண்ணி லாவி

டகண்ட வம்பரம் ஞானமாத

தவ்வ லின்றதி தூய்மை யாகவே

தானி ருத்தலி னுலதைச்

செவ்வி தாயசி தம்ப ரம்பர

தேச ஹதக ராலப

மெவவ நூறுபொ னம்ப லங்குக

னெந்தை யாடரங் கென்னலாம்.

(சு)

சீதப்பாமென்றதந்தும், அம்பலமென்றதந்தும் காரணம்.

சித்தெ னும்பத ஞான மென்று

திராவி டத்தினும வருநலாற

சுத்த நித்தசி தம்ப ரஞ்சிவ

சோதி ஞானவி னென்றல்

லத்த மேகொளு மாத றெட்டதை

யகல்வு ருநிச மானதேவ்

நித்த லுஞ்சுக நிர்தத னம்புரி

நியை மம்பல மாமரோ.

(61)

பொன்னம்பலமென்றதந்தும் காரணம்.

அநத ஞானவி ணருளெ னும்பலா

யாபண் டத்தினும் விபுலமாய்

தகராஸ்யுரச்சிபம.

நீநதை யிலபல வண்ட கோடிக்
ணிறுவி நிறகவொர் துறையுநா
யெத மானமு மறற பொன்மய
மென்ற சோதிசொ ரூபமாச்
சுத தத்தினு முளா தாலது
தவக வம்பல மார்குமே.

(அ)

கடவுட்தக் துநென்றநாமம் வந்ததந்தக்காரணம்.

* இதய மாமலாக குகையை யேகு
மென்ப தாரிய பாடையி
லதனு ளாபசி தம்பர்த்துளி
யமல ஞானவின் மெய்யஞ்ச
சதத முஞ்சுந டன மேபுரி
தம்பி ரானையே குகனென
கதறு மாமறை யவனை யனறொரு
கடவு னுமறி யேரீமகோ

(சு)

தருசனுடைய இலக்கணம்.

சூலமு னாமமுங் சூறிகு ணங்களுங்
சூறிககொ னுவதி சூநகமாப
புலாதன் மாறுதல வருத லேகுதல
புதுமை தொன்மையி லாததாய்

* இவகு விளக்குகிற குகையும் அதிலிருக்கிறகுசேனாகிய பீரம
மும் அதத்திரியோப கிஷத்திலுள்ளபடி இதில் வந்ததென்றணரற்
பிற்று.

மலமி லாதந னடி ல மாயொளி

மயம தாம்செளி மயமதா

யிலகு மேசொன வினிய சிறசுக

மென்று முளளகு கேசனே.

(க0)

த்கேசனுகியபிரமத்தை வேதம்வியோம

வடி வென்றதந்தக்காரணம்.

கவிவிருததம

அறறமில் குகேசரன் வெனிககுளவெளி யாக

நிறறலின லாரண நிறைநதபிர டநதான்

குறறமிவ * வியோமவடி வென்றுறுதி கூறு

முறறினையு நன்மனச முன்னியுண ரிங்கே.

(கச)

சிதாகாசம் சீவனுடையஅறிவுக்கறிவேண்டும்,
அவ்நுவினாகுத்துஉயிர்க்குத்தேன்றும் அநுளல்.

என்றுமில் கவவெளியை பெல்லகொளும் பூதத்

தொன்றென் வலிததிட வெண்தருளவி னுயநே

ரின்றுணாவி னுக்குணர்வ தாபொளிர்வ தென்றே

நன்றறிதி யங்குவினே டட்டமுயிர்க் கூததே

(கஉ)

பஞ்சகிருத்தியக்கூத்து இன்னநீமீத்த மேனல்.

சிட்டிதிதி னாசமறைப் போடருளல செபபுஞ்

சட்டவினே யைந்தினையுஞ் சந்தத வ்ணுத்தன்

கட்டமல மறறுவகை காணவென் வாற்று

நட்டமி லிரக்கமுண்ட டட்டமது மன்னே.

(கங)

தகராஷ்யரகசியம்.

சப்தாவாணவ்வரமுதலியுள்.

பூவுதக மாரலுமிர புட்கரணி யோம
மோவலின் மகத்துவ மகாதையெனு மோமோ
ழாவாண மெயப்புடை யலங்குறழவு மன்றம்
கூவியசன் மண்டிலங் குகேசனிட வானால். (கச)

பஞ்சகிருந்தியக்கூத்து இத்தன்மைத்தேனல்,
அமமனை யருநதுவ்து செம்மறனக் காம்போற
றமமனை யனுகவிசு சத்திகளி கூரச
செம்மலிடு மாட்டம துயிராகசைவு செய்யு
மமமுறையி லேததுதொழி லாயதுநி லாவும. (கரு)

சிதம்பரநடனங்காண்க இன்னாதிக்காரியெனல்.

ஆவரண மானதிரா யேழையு மகற்றிப
பாவனமெயகு ஞானவரும் பாவையுடை யார்கண்
கூவியுசி தம்பர குகேசனடங் காணுங்
கேவலமு ளாவிழி கெழீஇயறி யாவால். (கசு)

அளபபிலய னங்களி லயர்ந்தபுணி யததாஸு
விளக்கமிரு சறபதி விளக்குமொழி யொன்ற
லுளத்தெளி வுதிதவ ரூலபுறுமுன் ஞானத்
துளக்கமுள சிறசவையைச் சூழ்நதுதரி சிபபார். (கௌ)

ஆனுடலி னல்லவ ரூந்தமிழ் திருக்குந்
தானமனை யுப்பரதன் சரீருள வதிறசேர்
மானுடரி லுற்றவுரு மாத்திர முளரவ்
வானவ னலங்குமணி மன்னுளவெளி காண்பார. (கஅ)

சிதம்பரநடனங்காண்பா நுறும்பயன்.

அச்சிவ சபாபநிடை வாசினப ன்ததான்
மெச்சலொடு காண்டவர் மிழற்றரிய வீட்டை
நிச்சயம தாய்க்கைத னிச்சயம லாதோ
சொச்சமென் வாவநிலை யெந்தவுழி ருக்கும். (கக)

சிதம்பரநடனங்காண நுறும்பயன்.

பூரணகு கேசனுறை பொற்பொதியை நோக்கா
ராரொனினு மொன்மையரு ளாளொன வேதகுரு
சீரண வருபமன்ச் சீவகதி நண்ணு
ராரண வரும்பீரம முத்தியையு மண்ணு. (20)

அண்டத்தகரவித்தை.

அறுசொக்கழிபெடியடியாசிரிய விருத்தம்.

தரிசித்திட முததியெ னும்பொறியார்
சவைபிபபடி யென்றுடொழிந்தவணங்
கரிசறறுநீ யோவதி லீதுடலாங்
கடநறபெயர் கொண்டத கரவித்தை
தெரிமறஞ்ஞ வண்டத கரவித்தைத்
தெரிவைபபகர் நின்றன மென்றுரியோன்
பரிவுறறுள நன்மன சன்முதமாம்
பதுமீத்தினை நோக்கிந விறறுவனல். (2க)

பிரமம்பரி பூரண மாதவினாறு *

பெரிதென்றறை யண்டம தற்குளுமே
காவம்பர மாயசி தம்பரவான்
கனையின்றுள வாகலின் முன்சொன்செம

புரமென்றுள பேர்களு மிங்ஙனமே
புகலண்டம தற்குள வெநலவிரர்ட்
புருடன்றன தாகம தாமதிஸப்
புருடன்பதி நளளித யசசுமமே.

(௨௨)

முனமேசொன பிண்டமு றைப்படிபே
மொழியண்டவ பேததி தம்பரவா
னெனுமோசவை தன்னினு மேழதிரையோ
டிசைவானவெ லாமுள பேருருவோன
றனதேரக வாரிச மவவினெனஞச்
சாற்றுநதெளி ருக்கர விநதநபத
தினையேயது வென்றெசா செப்புமினாந
திகழும்பொளி ரண்மய கோசமேனும்.

(௨௩)

அங்கிங்கென லென்பதி லாதுநிரம்
பததன்றெழு வார்தரி சிததுயுமா
றெங்கும்புகழ ஞானவி னோதவனை
யினபங்கொள வாநீம ருங்கினிலே
துங்கங்கொளு ருபம ருபமுமே
சுடருந்திரு மேனிப னாயொளியோன்
றங்குநதிற மனனவொ ணம்பலமுட
டானுடுமெ லாவயி ருங்கொளவே.

(௨௪)

நடேசனுகியதகன்றிற மீத்தகைமத்தேன்னல்.
ஆயல்பாநடன் ராசதத் தாலயனா
பேனாசத் துண்ணிமிர் தாமதத்தோ

டெயர்வாசிய சத்துவ மும்வெளியே
 யோவர்துள சீதர ஞயகத்தே
 நயமாகிய சத்துவ மும்வெளியே
 நாட்பாரொரு தாமத முநகிளர்மாச்
 செயலாரர னாயொரு மூவினையுஞ்
 செயதேயவை சுட்டுமே லேயுள்ளே. (௨௫)

மேலாயுள மெய்யரு ளேவடிவாய்
 மீயாந்தக ராலய மன்றிடைமா
 மாலாய்வினை யானவ மாமலமாம்
 வாளேந்திய வோர்குறண் மேனியன்வெந்
 டாலேவுல வங்கிரி யூன்றியிடப
 பாதாம்புய மானதை யேதூக்கிக்

* இங்ஙனம் பிரமா விஷ்ணு அரனென்ற மூவாகட்கும் மேலே
 யுள்ளவன நடேசனெனற்கும், இந்நடேசனாகிய மகேச்சுரன தனாக
 கிரகத்தாலேயே அம்மூவாகளும் ஒவ்வொருகாலத்து ஒருவனாயொரு
 வா உற்பத்திசெய்த துண்டெனற்கும், பிரமாணம் —சைவபுராணம்
 வாயுசங்கிதை பிரமவிட்டுணுவூற்பத்தியத்தியாயம். “மறைநான் முக
 த்தோ னெனியாமுன் கேட்டேவ் கேட்ச வகுத்தபடி—யறைவா மழி
 யா மகேச்சுரன் னிடத்தி லமரு மூவர்களு—முறையே யுத்ததா ரா
 ங்கவர்கண் முன்னி யொருவர் தமையொருவர்—நெறியாத் படைக்க
 வேண்டுமென நீகழ்த்தற் கரிய தவம்புரிந்தாக். புரியா வந்த மகேச்சு
 ரன்றன் னருளாக் கடைந்து புகன்றவரு—னெரிநேர் மேனி யருத்தி
 ரனங் கிருவர் தமையும் படைத்தனனான—மருவா மலரோ னிருவ
 ளாயும் படைத்தா னொருகான் மாயவனும்—பரிவா லரனை நான்முக
 த்தோன் தன்னோ டொருகாத் படைத்தனனூல்.” என்றும்.

கோலாகல மாகவே தாண்டவஞ்செய்

கோனாம்பர னேருக னென்புவனே (௨௬)

சிதம்பரத்தை இன்னுர் இவ்வழித்தாய்த் தரிசிப்பானெனல்

• அஞ்சாயகி ருத்தியி ழுங்குளவா

ஸ்திநாகவ னுரத மாயைசதா

வெஞ்சாதும றைத்துள வாதலின

லெச்சம்புரி தானச சீலமுடன

றுஞ்சாவிந தாதிபி ழைக்குருந்

துயதூயகு கேசனே யேயறியா

முஞ்சாதமு துக்குறை வுள்ளவனோ

மூடாவிழி யாலறி வாரறியே. (௨௭)

சிதமாகிய வண்டநன் மன்றமதைத்

தெளிவாகவே கண்ணுற வெம்பெருமா

னிதமாகிய பேரரு ளாலுடலா

மிதயாம்பர நோக்கம் திராழகுர

மதையெபெற வேண்டிமெ னுநதுணிபே

யறையுநதிரு வாரண மாகமநீ

யுதியாரெறி வேறல் வேறலவென்

றொளியாதுமொ ழிந்தது மன்னணமே.. (௨௮)

கண்ணானதி லாதவன் வெள்ளிடையைக

காணானது மானவி ராட்டுருவோன்

றண்ணரித யாம்பர மன்றமதைத்

தம்வாளித யாம்பர மின்றினையே

யுண்ணா-ந ஸ்ரோஷிழி தானடையா
 ரோபோதுமெய் யாயநி யாநறிவாம்
 விண்ணாயக மாயவி ரெம்பெருமான்
 வீராவரு ளாலதை யேயறிழே. (௨௬)

அண்டபிண்டவடக்கரகசியம்.

இந்நோமையி லண்டதது னேபிண்டமு
 மெண்ணுப்பிண்டத துளளிறை யண்டமுமா
 பெநாளினு முண்டிவி ராசியததை
 யேநீயறி தற்குந டேசனெபென்
 மனனாகிரு பாகர வானவனே
 மாதேவகு கேசப ராபரனே
 தன்னேரிவி யேயடி யாராலனே
 தாதாவடி யென்றுதொ ழாய்தினமே. (௩௦)

பொன்னம்பலத்தைப்புகலாநூலும்,
 ஏனையவும்இன்னவையா மெனல்.

க லி வி ரு த த ம்.

இச்சவை யைக்குறி யாநா லிஸ்தநான்
 மச்சது தண்டா மனாநான் மயிராநா
 னச்சுளர் நச்சி டிலண்டா டியநால்
 பச்சிலை வாழைப் பலநா லெனவாம். (௩௧)

நிருத்தனை யுள்கிந னீர்சொரி யாக்கண்
 குருட்டழி கண்ணிழி கண்மகள் கொங்கைத்

கருக்கணி டிக்கண கக்கண் மடிகககண்
பெருககு * துருக்கண் யிறழ்தழைத் கண்ணே (௩௨)

பொன்னவையைப்புக ழாவாய புழுவாய்
கன்னியா காமக கருவா யெருவாய
மன்னனி நீராய மடைவாய் குடவாய
வன்னுளை நாயபேய வருவா யெனவாய் (௩௩)

தாண்டவனைகரு தாதுள சிதை
மாண்டலின மாடடை மனைத யகனை
க ண்டை வேழைகொள கனைதகொள சனை
நீண்டை நினைத யரனைத யுடனை. (௩௪)

நடேசனைநீத்தநோன்மைழதவியனபயனின்றெ ளல்.

அண்டமன் ருய வரும்பொதி யுள்ளும்
பிண்டமன் ருய பெரும்பொதி யுள்ளங்
கண்டவா துன்பு கடினதுய வாடுஞ்
சண்டனை நீத்த தவங்குஞ் முண்டோ. (௩௫)

கரிசறு தூலபல கற்கினு மப்போற
நிரிபற வேசொ றிடம்பெறி னுங்கார்
சொரியுறை போறதவி சொறறினும் வெந்நே
யிரிகு களைப்பர வாநே லவமே. (௩௬)

பூவலஞ் செய்யினும் பூவுத கங்கொண்
பூவலொ டேபூ சிக்கினு மசபா .*

* தங்கு என்றது துருவெய்யிடைகுறைந்ததென்றது.

மாவல மந்திர மோதினு மன்றூர்
தேவனை முன்னு தேலப லமரோ. (௩௭)

தூயந னீரிடை தோயினு மங்க
ஸ்யபஃ ருன மளிப்பினு மனபோ
டேயுரா நோன்மை யிழைப்பினு ஞான
காயம தைக்குறு காநேல வறிதே. (௩௮)

இடடிய னந்த மிழைக்கினும் பள்ளி
கட்டினு மானமில் கற்பம துண்டோர்
திட்டம தாமெய் திருதகினு மோவா
நட்டனையுளரு ணனாதேல வறிதே. (௩௯)

மேய்யைவெ றுதது விரததி யடைநது
கையைவி ரிததொரு கட்டைய தனன
சையடா கானி லிருப்பினு மன்ற
டையனை நாடியு னாதே லவமே. (௪௦)

நடேசனையறிந்துய்யுமார்க்கமேப்படியேன்ற
வ்னுவக்தவடை.

அறிசோக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றறிஞ னேதிடலு மேதமினன் மானச
னிதர்தரவு ணர்ந்துகிதவான்
மனதுழிந டம்புரிப ரம்பொருளி ருந்தநிலை
மாண்பினையு ணர்த்தியதுபோ
னன்றறிவி லங்குமரு ளாளனினி யந்த
நடேசனைய றிந்துமதிபோற

சென்றுவரல் போயொளிரொழுங்கையங் ளென்னவது
செப்புமிறை செப்பமுடனூல். (சக)

பாதகமொ ளூந்தையு நனாதுகுரு லிங்கமதி
பத்தரது பததிதனினின்
நேதுமுடை பேடணையொர் மூன்றொடுந லென்பது
மிகந்தபுற நீப்பையணவி
வாதைதரு நானெனுமவ லாணவமு மென்னதெனு
மாயையுநா னல்லவனெனும்
பேதுமுள கன்மமும் டங்கவுள வுடிறவு
பேணிலருண் மன்றடையலாம். (சஉ)

* உட்டுறவு தத்துவநி ரோதனம தாமந
னொடுங்குநிறா கண்டமனமாளு
சட்டகமில் வாயுவொட தற்குரிய பொதவெனி
தன்னையும டக்குமுறைகே
ணட்டனிறை நட்டமிதி கத்தியினி னைப்பையொரு
நாட்டமுடன் வைக்கில்வணின
நெட்டியெழு மானசமெ ழாதயரு மவீவுழி
பிருநதமன விஷ்ணுடெரியுமால். (சங)

அந்தவிண டங்கவெனி னன்கருளி னீமறையி
லாமகன முன்னையறிவா
யிந்தவித மென்றுனறி விற்கறிவு செய்தவொ
ளென்றதையு மம்பரறிவாய்

*இத்துறவுவிவரத்தை, இந்நூலாசிரியருளிய பரிபூரணசுந்தபோ
தமெனுநுலிற்றறவறவினக்கத்திற் றெள்ளிதா யறியற்பாற்று.

சிதைத்திற் துஞ்சலன மறற்பரை யோகது
தினேக்குமத்தின் மேலதுவிடுத
துநதுநிலை யிறகருணை யானபரை போகம
தொழிந்ததுசு காதிதமே.

(௧௧)

அச்சகவ தீதநிலை யானதுசி தம்பரசி
தாகாச தெய்வமதைபே
* மச்சநுவி யோமமத னிறபவன மொன்றுவது
மானவொரு மையிருமையு
மிச்சையுமு னாக்கவிசை யாவணம ளாவிடுதல
சீடென்னி சைப்பர்முதியோ
'நிச்சயம தாகவிது சாமமொடு வானுள
நிகழததமல வததுவிதமே.

(௧௨)

தகராலயதாரணையே சீரேஷ்டமெனல்.

மூக்குநதி நாயிதுதன் மூத்திகள முச்சியடி
மூலமதி னாட்டிமனதை,
யூக்கமொழி நிறகவென வொதுமுறை மிககென
வுரைப்பினுமு னக்கிவண்ணை
யாக்கைநடு வாயுளபின் டததலசி தாகாச
மானதுவே முக்கியமெனாத்

* இப்பாட்டில் வெளியாகிற முத்தி நிச்சையத்தை இந்நூலாகிரி
யாருளிய குமாரகுருதார்பாடல், நிருவலங்கற்றீரட்டு, பரிபூரணாத்
போதம், சிவஞானசேசிகம் எ-வன வியாசம் இவைகளில் வெளிவா
யுறியலாம்.

தூக்கியறி யாதொருவ நானெனவே சுட்டிநிலை
தொக்கிலதை யன்றியிலையால்.

(சசு)

சொற்றதல முன்னுமன துககிடன தாயரிய
சுதததக ராலயுமதாக்

குற்றமறு சநதிநடை நட்டமலி காளிநடை
கூற்றச தாநடையெனும்

வெற்றிட முன்றையுமி மைததகுக் னுடல்புரி
மேதையவை யாயிலகலா

னுற்றவொரு நாட்டமிட வததலமு ரிததென
வுரைத்தவுரை கட்டினாயரோ.

(சசு)

புலியூர் இன்னதுதானேனல்.

பூருநடு வைககொடுவ ரிசசரணன் வந்தனைசெய்

புலியூரோ னப்புக்கலரும

பேருளசி தம்பரம தெனறுசில றோடுறுதி

பேசுமது பாவனையினுற

சீருடைய வததலமெ னப்பறைவ தன்றறை

சிறந்தமறை சொற்றதிலைநா

மாருடன றைந்தவக மேபுலியி னூரொன

வதிர்த்தவறை சததியுமரோ.

(சஅ)

ஆரணத்தினுமாகமத்தினுஞ்சொன்னமுடிபு ஒன்றையெனல்.

சிறபரசி தாகாச் முததியடை மார்க்கமொரு

தீர்வையற வேபலமுறை

பறபலவி சைத்திடி னு நறபரன்வி திததமறை

பன்னுவணமாழையதனை

* மாழை = அஞ்ஞானம்.

யொற்கழற வுள்ளவொர கருதையினை யாகம
முனாததபடி⁴ பொதமதனை
யறபமுமி லாதறவ டககன்முடி வென்பதிலோ
ஸாயவிலை யையமிலேயே.

(சசு)

உதயமுமோடுக்கழம் இத்தவிடமே அது
எங்குமுள்ள சிதம்பரமாமேனல்.

போதமல தாங்கார மென்றதெழ நின்றவொர
புலம்புருட னின்றதலமே
யாதலின டங்குமிட னங்கனமி லாதுபுற
னாவதிலை யாதனிதயச
சூதுமல ரின்வெளிசி தம்பரம தாயிடை
சொலாவணநி றைந்தொளிர் தலால
யாதொருத லஞ்சொலினு மங்குமது வாகும
னாவிதய மெனிலயமே.

(சூசு)

சிதம்பரத்தையடைமீலீண்டியவொழங்கு
இவ்விதமென்றநளல்.

எழுசேர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்

போதப் பொறிவெளி மறையிற குகனுள
பொதியைத தினாயிடு தினைபேழு
நாதத் துடன்விடு மலகிர்த் தியநட
நனுகா வருண்ட மதுகாணும்
வாதப் படுபல சமயக் குழுவஞ
மறையா வெறுவெளி பொதுவேபோற்

கோதற் றுளவொரு கணகப் பொதுவெளி

குறுகிற பெருவெளி மயமேயாம்.

(௫௧)

சுததப பிரமபு ரததிற குகனொரு

சொருபா கரமது ஸுளதாகச

சித்தித துழிமுனி னேத்துக குருவுட

றிகமும் படியொரு நனிபாவித

தததற குரியவெ முததைப் பரவியு

ளலையா வணமனி யதன்மேலே

நித்தப பிபருவெளி பொறசிற பரவொளி

றிகமுத தரமென வ்வணமுன்னே.

(௫௨)

இந்நெறி விஷயப்பிரியர்கட் கமைவதரிதேனல்.

சலனப படுநினை வொழியிற பரவெளி

தனையுற றிடுபர நினைவான

துலைவற மெழுமது தனைநிற நெனவரு

ளுதவித திறலகொடு நனிகாணு

மலமற றுளவரு னையுமிற நெனவகன்

முருவிப பெருவெளி தனைமேவுஞ்

சொலுமித தகைநெறி விடயத தலைவுறு

னருசர்க் கமைவது மரிதாமால.

(௫௩)

அருளையடைவதந்த இருக்கிற மனமேபோதுமேனல்.

மனதிற கரியது பிரமப் பொருளென

மறைநு றியதூர் முளதேனு

நனவுற் றீழிவிழி, தனையுற றுவிவதி
 னலனா தெகிவுள *விழியாடி
 தனையுற றறிகுவ தெனநற றிருவரு,
 டனையே பெறமன மதுபோதும்
 பினைபப் பரநினை வதையுற ற்ருளொடு
 பிரிவற றுளநிலை பெறலாமால்.
 உருவமனத்துக்கும், அருவமனத்துக்கும்
 உரித்தின்னதேனல்.

(ருச)

விடயக் கறைமன முருவப் பொருளுணா
 விழியைக் கொடுதெரி யுருவாகுங்
 ஷடமுற றுளதிரு வருவைக் கருதுதல்
 கடனக் கறைமன முளகாறு
 மடைநற பரமன மருவப் பொருளுணா
 ரருளைக் கொடுதெரி யருவாகு
 மடமற் றெளிர்பெரு வெளியைக் கருதுத
 லறையப் பரமன வியல்புமே.

(ருரு)

மனத்தீன்றம் இத்தகைமைத்தேனல்.
 உருவந் தெரிமன முருவந் தொழ்பல
 னுறவே யதுபர மனமாகுங்
 கருதிந் தமனசை பலதிந் தமனுல
 ளதிலே யுரியவ லொவராவர்
 மருளென் றெழுநசை தனிநின் றிடிவது
 வலியார் பனிகதுனி கனையிடி

பருளென் றெழுநகை தனின்ன நிழலுதி
வழியா நலமுழு மையுமீயும்.

(ருசு)

மனமே சன்னமு மனமே மரணமு
மனமே யுலகமுன் மையுமாகும்
மனமே பபலமு மனமே சபலமு
மனமே மதியொடு விதியாகும்
மனமே சமலமு மனமே நிமலமு
மனமே வளியொடு வெளிபாகும்
மனமே சிறுமையு மனமே பெருமையு
மனமே யிருமையு மொருமையுமே.

(ருசு)

அந்தர்முகத்தீல் தகராலயத்தீர் புரியவேண்டிய
வொழங்கு இவ்விதமென்றநூல்.

இருளின நிறமற வருமந் திராகுரு
வெனுமோர் நிருமல பதிதானே
யருளென் றவுருவ முனாவங் குகனென
வனுமா னமதற முனோநாங்
கருதும் படிசொன நிலையின் புடையவுன
கழலே பனவா தமுநாதிந்
தெருளொன் றினைமுன மடைபின் சொனபடி
திறமா கிபநிலை பெறுவாயால.

(ருஅ)

பகர்முகத்தீனும் அந்தர்முகத்தீனும் புரியவேண்டிய
வொழங்கு இவ்விதமென்றநூல்.

இனமும் பகர்முக மதினுந் தெரியுரு
வெதைபுங் குருவடி வதுவாக

மன்னஞ்செயுரிய மனமொன நியபினர்
மகியின் புலமுன சடரூபக்
கனமென் பவைகளை யருவென் னுணர்வுறு
கண்ம பணிநிறை விபுவாய
வுனரும் பெருவெளி யிதுவென் னுனியநி
லுனையுங் கரையருண் மயமாவாய.

(195)

இந்த அநீதலபமான முத்திமார்க்கத்தை ஜீவர்கள் பாவத்தால்
விடுத்து வேறுவழியி லலைவார்களுளல்.

ஒலலைப பசவருள புல்லற குளநெறி
யுக்கம் தளவில வுளவேனு
மெலலைக் கருவிக ளுளளுக குளயர
விதுவே யதிகுல பமதாருஞ்
சொல்லற கரியவொ சொல்லைப பெறுமொரு
சுகமா கியகரக் குறிகாணிங்
கல்லற படிபவர் தொல்லைக் கோடுமற
மதஞ் ஶிஷதவிடுத தலைவாரால.

(196)

முத்தி தலம் தீர்த்தமெனு முன்றையுங் குறித்த
வினவுக்குவிடை.

கலிலிலைத்துறை.

என்று தேசிக னியம்பலு மேசகன் மனசன்
மன்று ஞானமன் றுரங்கி யின்றென வழுதநில
சென்று நீர்படிந் தாலயந் தொழுவது சிவமென்
றன்று மாதவ ர திர்த்ததெற் றறைகென ஶ்றைவான்.

(197)

ஆசி லாச்சிவ புண்ணிய வண்ணலி னூலோர்
மாசி லாச்சிவ ஞானமுண் டாமதை மண்ணே
ருசா பாலருண் மூர்த்தியுந தீர்த்தமுந தலமு
மீச னுணையி லேதர வுள்ளன வென்றும். (௬௨)

நாமி யாதேதமாக் கருதுவர்க் கவைசுவர்க் கா
பூமி மீதனு போகம துதவுமஞ் ஞான
பூமி நீங்குபு சிதம்பர சிவத்தினைப புணரற
கேமி குருதுனு பவாக்கருட குரவனை யீயும். (௬௩)

அந்த வாரியீ னளககரின் மானிட னாக
வந்து கூடினுங் கூடும லாதருண் மனறுட்
குந்தி யாடிறை மனுவெனும் வடிவினைக சொண்டே
பந்த மாபெதி ரொய்தினு மெய்துமிப பாரில, (௬௪)

போக பூமிக ளாந்துறக கங்கனின் போகந
தேக நேரவ ழிந்தெழு தன்மையைச் சிவனு
மேக நாயக னெடுகலந திடுநய னிறவா
தாக லாலதற குரியமெய்ஞ ஞானமே யறுகீழ். (௬௫)

மூர்த்தி யாதியொ மூன்றினு மாபரல் வினையாற
சாத்தி ரஞ்சொன சாயுச்ய மேதெனிற *நனையில
காத்தி ரங்கனி லம்முறை யிழைத்துள கதழ்வார்
னீதத வாரிய னினிககிடைப் பாணெனு நீலையே. (௬௬)

அபர ஞானம் தானும் மூவகை யாநே
யபர மூர்பத மோக்கமென் றெருநுதிந மாசா

னபய மாயருளபுரிபர ஞானம தாலே
புபயந தீர்பர ஸோககக்மன் ரெருநிற முணனோ. (௬௭)

சரியைக் காழிறை மூர்த்தியிற் றுன்மறைநதருளுங்
கிரியைக் கிட்தன் மதனத்தின் பொறிபெனக் கிளம்பு
முரிய யோகத்திற காக்கறந் திடுதர முறமு
மரிய ஞானம தற்குமுன் வறசல மனவாம். (௬௮)

தாசுமார்க்கமும் புத்திர மாக்கமுஞ் சகமும்
பாசத தாறபினும் பிறந்திடு பதமுத்திக குரிததால
பாச நீததசன மாககமிப் படிமிசை பிறவா
தீசனோடண பரமுத்தி யென்பதற்குரிததால. (௬௯)

மொழிநத மூர்த்தியொ டாமொரு மூன்றிறை கலுடங்
கழிநது போமத னைகதி யாமெனக் கழறின
கழிந்த தீங்கனங் காரியங் காரணங் கழியா
தழிநது தோன்றொரு மதியையற றதையறி வாயால. (௭௦)

ஞானமன்றிச் சன்மர்க்கீதமில்லை, அதனால்

ஞானமே பெரிதெனல்.

எண்சர்க்கழிநெடிபடியாசிரிய விருததம்.

அக்கா ரியமொய்ந் திடவே பவனா
ரஞர்போம் பினும்வீழ் கதிவா தையறுஞ்
சொக்கார் பவனம் வருங்கா ரணமாந்
துருசென் றதுநின் றுறுசன் மவுடந்
புக்கா வணமே புரியும் புரியாப்
புகற னருண்ணா னீமதர்ப் பதனா .

பிக்கே துமிலா விபுவா மறிவே

பெரிதென் றறிவாய் பிழையென் றிழியே. (எக)

பஞ்சமாபாதகவிவரம்.

எனலும் பொறைசீர் மனசன பெருவாழ்

விறையே முனரீ சொனமா பவமைந

தெனையென் றிடலும் பெருமா னருளவா

னிகழ்பொய் கொலைகா மநரா களவென

பனவென் றறிபொய பகரிந பலநாள்

பணிவந துளமா தவமுந தொலையு

* மின்னமைந் தனின்வெரு சினமுந குவவா

யெழுமிவ வுலகும் பழிகு றுமரோ. (எஉ)

கொலைபென் பதுகே ஞடலென நகடங்

கொளுமா வியினங் களிலே யெதையுந

தொலையும் படிசெய வதுதா னிதுசெய

சுகிரதங் களெனும் விற்றகோ திகளை

யுலையும் படிசெய கனலா மழல்வா

யுறுதுன் பமதா முணவென் றுயிரகோல

புலையன் புலையுண் பவருஞ் சொனவா

* புகுவார் நரகம் புதரா யினுமே. (எங)

காமம் பரதா ரசயோ கமிதன்

கலுடம் பெரிதிற பெரிதீ தறவோர்

* இன்னமையதெனப்பது. சூரியனுடைய புத்திரன். இவன்
ம, சூரியனவெனனுஞ் சூரியனுக்கும், சஞ்ஞிகையெனனும் அவன்
மனைவிக்கும் பிறந்த யுமன என்றும்.

தாமுந் தமீமா றிடவுண் ணுழையுந்
 தரமேட்டிளவி¹ மகிமா லுடையா
 ரீமம் புகினுந் தொடர்பீ ளுமா
 விக்ஷம பரையுந் துரும்பாய் மெலிதற
 கேமந் திரமொன் றிடுமெவல் லுந்நா
 மிறையோ னெனநாந தொழவேண் டுமரோ. (எசு)

இதுபொன் றிடினமற றெவையுந் கழியு
 மிதுநின் றிடினமற றெவையுந் குழுமும்
 மதுரந் தரலபோ னிரயந் தருமோ
 மீனுடன் புனடவெண் ணெயிலூ சிபுகும்
 விதியன னதுழைந் திடுமைம் புலனும்
 விலகா வினேசெப தரசா யுலவும்
 மதிதங் கியுளா ரிதைவென் றுயவே
 மதியந் தனிற்சத துவலு ணுகாவார். (எடு)

அறுசோககழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்

நறுவென்னுந் கள்ளருந்த னலங்குலமுந் தாமவிதது
 நரகு நலகும்
 பெறவின்னல் பெறப்பினரும் பொறியிகநத பேயாடுப
 பிழைச் செய்யு
 மறாதித்தை யுளர்கலைதேர் பண்டிதரா டற்புதராய்
 வயங்கி னுனு
 முறாமுத்தி மேதையுளா ரிவர்வதன மதைச்சிந்து
 முற்று னோக்கார், (எசு)

23237

தகராலயாகதியம்.

உக

களவெனுமோர் வன்சனிதான் பறறுமெனீற் சோதிடநாற
கழற நிறகு
மளவையொரு புதினைநதிற பாதியல வனந்தமாண்
டங்கு மிங்குஞ்
சுகிலுழ றுனியமற றுழன்றலையத துனிதநது
சுகுமொன் றிலலாத
தளாவுடையா தஃக்குமக வாயுதிகக வேவிதிக்குற
தரணி மீதே (எஎ)

மாபாதகமைந்தனுள்காமம்போய் யென்னு
மீரண்டும் அத்வலிதேன்னல்.

சொற்றவைந்து பாவமுமெப பாதகததுந தலையீக்குஞ்
சொனவோ னாநதிற
நெற்றுளவை காமம்போய் பென்னுமிரண் டாமிவையே
செகமாய நிற்கும்
பெற்றிதனை யிண்டறிதி யிவைநீங்கின் உறைனிலலைப
பிழையு மிலலை
நற்றவமுஞ் சிததிக்கு ஞானநெறி கைக்கூடி
நலன்மிக குள்ளாய. (எஅ)

தகேசவழிபாட்டைச் சீடன்விரும்பக்
தருவுவந்தருளல்.

என்றறிஞ் னாங்குரவ னோதிடலுந தெளிதோநத
மீனச னெந்தா
யுணர்நகவாற நகரவிததை முதலாய சரதமெலா
மொருங்கேயோர்ந்தேன

மன்றினீடம் புரிகுகனை நான்வழிபா டதுசெய்யு
மார்க்கு மென்ப

தொன்றையினி யருள்கெனலு மவ்வுறிஞ னுளளுவநதி
துணர்க்க லுறறன. (௭௯)

ஆவிடைலிங்கமென்ப தீத்தன்மைத்தேனல்

அக்குகனன் னட்டஞ்செய ஞான்வெளி யலாதானே
யருளென் றேதுஞ்

சக்கரவட் டாகார பீடமெனு மாவிடைபுரத்
தயங்கா நிறகுஞ்

சொக்கமுள சிதாசாச மேகோளா காரலிங்க
சொருப மாகி

யெக்கணுமா நிறைந்ததனி னிறகுமிது வேசைவ
விவிங்க மாதோ. (௮௦)

கவிவீருத்தம.

இந்த விங்குமே யெம்பெரு மான்சுடா

சொந்த விங்கஞ் சுயஞ்சோதி விங்கமாப

பந்தம் வீட்டு பராபர விங்கு

சிந்தைச் செய்யுஞ் சிதம்பர விங்கமே. (௮௧)

ஆதி யாமு னனாதியா யுள்ளவிச்

சோதி லிங்கச் சூயம்புவே நான்தொழுங்

தோதி னன்னர்க் குகேச னவன்பெய

ரோதி லோஞ்சுப்ர மணங்கமென் றேங்குமே. (௮௨)

சுப்பிரமணியநாமார்த்த மீவ்விதமென்றநளல்.

சுவவெ னபபகா சுத்தம் தாகுமோ
 ரவவி யததவத தாம்பிர மததினின
 றெவவ மாமின்ன லேணிய மென்பதீ
 தொவவுந கீசுப்ர மண்யமென் றோதியாசு (அங்)
 புத்திரப்பெயர்விளக்கல்

அதது வாக்களோ * ராறையு நீததவோ
 சுதத வததுவிற றேன்றலி னுலதைப
 புத்தி ரபபெயா பூண்ட பிரானெனாப
 பததா யாரும் பழிச்சிடு வாரரோ. (அச)

இன்ன வாமினி ருமபொருட கேயினும்
 பன்னு வாழுரு கன்சிவ பாலனென
 றென்னை யாளவ னேண்வலி யின்விறன்
 மின்னும் பெறறி விளக்குந குமாரபயோ (அரு)

குமாரநாமார்த்த மின்னதென்றநளல்

அறுசீ ககழிநெடிடையாகிரியவ்ருத்தம்.

கூவ்வெனுங் குற்சித மாயையைக்
 கொன்றருள செய்பவன் மாரனென்
 றெவ்வுறு மத்தம தாமவை
 யொன்றுந வற்சிசு மாரனென்

* மீநிராத்தவா, பதாத்தவா, வன்னுத்தவா, புவனத்தவா,
 அவாத்தவா, தத்துவாநீதுவா.

றுயவுள! நாவிலெ மும்படிக்
 குள்ளது சந்தீத நன்னிலைப
 பவவமெ னுங்கும ராவெனப
 பன்லுவா பாசறை பாறுமே. (அசு)

சக்சிநாநந்தபதத்தீர் சீவம்சத்தீ சுப்பிரமணியமேன்ற
 ழுன்றிலக்கணமுளவென்றுணர் த்தல்

பொருளுள சத்துநி ரந்தரம்
 பொருவற வததைய ணைநதவி
 ரருளுள சிததுநி ரம்பிடு
 மதிசும தாபபெனு மின்பமு
 மொருமுக முற்றசொ லின்சுன்முன்
 * னுளதுசி வப்பொரு * ளுத்தியிற
 றிருவுள சததிர † லந்தரந
 திகழவது சுபபிர மண்டயமே (அசு)

ஆநந்தமே பிரமமேன்றசுருதிப்படி.
 அதுசுப்பிரமணியமேனல்.

பூரண சுகவதி யின்பமே
 பூரண பீரமம தென்றறை
 யாரண துவல்வண மின்சுக
 மாமொரு முருகைய னென்றுணர்
 காரண முதல்வன வன்றெரி
 காரண மிலைமறை காய்சொன
 தாரண திரிவித மென்பது
 சாரடி நடுமுடி போன்றுள. (அஅ)

* உந்தி=நடு, † அந்தரம்=தடைசி.

நீரியத்துவம்பதக்கப்படாததென்றும், ஆநந்தபிரம்மமே

சுவானுபூதிப்போருளென்றுதான் அருளில்.

மூவகை யென்றுமொழிந்தது

மூவகை லங்கன நீளமென்

ரூவது நழநதுபி நங்நிடு

மாகலி னென்றென நின்றிடுங்

கூவிய மைநதன கந்தைவெல

கூடலெ னுஞ்சுக நந்தலி

லேவரு மினபவ ரும்பொரு

ளீதல தொன்றிலை யென்றுணா

(௮௬)

யறைந்திறைந்தபொருள்சிவமென்றுத், சுவானுபூதிப்

பொருள்முநுக்கென்று முணர்த்தல்

யாதொரு சீவன ரும்பா

ஞானமி லாமலி ருஞ்சுக

வாதா மாயையி னின்ற*கொன

டைவொ ணதும் றைநதுள

தேதகை யாசிவ மென்புதி

யாதொரு சீவன றிந்தகொன்

கோதற வேதனுட கண்டதென

கோன்முரு கேசுர னென்றுணா.

(௯௦)

நீங்குகளமுநுக்கைத்தரிசியாதஞானிகளில்லை, அவனோடு

கலப்பதேமுத்தியென்றுணர்த்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம

சருவபூரணசி தம்ப ரத்தினருள

கூல்கு கேசனெனு முருகனைக்

*கொன=காலம்.

௩

MAHANAHOPADHYAYA
S. IYER LIBRARY
MADRAS-90

கருதி யேதரிசி யாமெய்ஞ ஞானிகளுங்
கால ஞீன்றிஹுமுண் டோவிலை
யருவ முஞ்சொலவொ ணுவ தீதபர
மாப் சீங்கவிரி வாயவம
முருக னேடுகலந துவ்வ தேப்ரம
முத்தி யென்றவொரு சிததுயே

(௯௧)

அம்முருகனைக்கூடுகின்றஐக்கியழத்திக்கான
நாமவிவரம்.

ஆகம் வாகுமன மென்ற மூன்றுமசை
யாசச வானுபவ வததுவா
மேக வேமதக ரால யக்குகளை
யெயது முத்தியையெ பரசிவ
பொக வைக்கியமி லிங்க மென்றவொரு
பொருளி லைக்கியம கோசர
* மாக வைக்கியம யான தோதியெனும்
வாளி லைக்கியம தென்படே.

(௯௨)

இங்கருளியது ஞானமசானமாகியதகராசமென்னுந் சிதம்பர
நாயகனுந் தகப்பிரமத்தினுடையநீஷ்களநிலையெனல்,
பசுவைப் பந்தமது பண்ணு மாயையெனும்
பாச தத்துவம னைத்தையு
மசல, ஞானவெரி யாலெ ரிக்கும்வன,
மாம்ப ரம்பரசி தம்பரப்

*மாமம்—ஆகாமம். இங்ஙனம் அதுநீதாசமென்றும்.

பசுப திபபெயரி லங்கு ஞானசுக
பானு வானகுகப பிரமத்தின
சுகிசி றந்தநிலை பீண்ட திராதத்தினிச
சொலலு துஞ்சுகள நிலையெ

(௬௩)

முருகனுடையசுகளநிலையித்தன்மைத்தென்றநுள்.

அறுசோக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம

சிடப யாதிவினே யைநது ஞாறுமருள
சோசெம் மாமுகமொ ஞாநதுடன
றடடினீ ஞானசிவ சததி மாமுகமுஞ
சார வாறுமுக வருவமாய
மடடி லிநதாதிசை யாதி ஞானகுடனு
மனனு மம்பரமு மதமுமாச
சுடடு மாறுதிசை நோக்க மாகநிமிர
துயய னேமுருக மெயயனே

(௬௪)

நறிய பூகயிலை யரிய மேருகயி
லாய மன்னுபிர மன்னடமாம
பொறிக ளுககுபரி யாம்வி ணிறறுணிசெய
பொறபி ராவிருத கயிலைமே
னெறிசெ யுருசிவச தாசி வறகறிவி
னோமை சொற்றவனும் வாமிபை
மறைவி லாதவத னமதொன் ருயணவி
வந்த தெயவதமு முருகனே.

(௬௫)

அருசோக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

இருநில மிசைநல மகிழ்வுறு மனையற
மெனுமொருநெறிநிமிர்வான்

முருகுற் கிரியையின் மகள்குற மகள்வல
 முகமந் லமாவுறவும்
 பொருபுலன் விலகிமெய் யறிவுட னடியவா
 புகுமந் ணெறிநிமிவா
 னருநுடை யறிவெனு மொருசுர மகளிட
 மமரவு மவனுளனால.

(௬௬)

திரிகுண முதலென வுளவொரு பிரகிரு
 திமுருக னிவாநவிரம்
 பரிவுள திருவரு ளறிவயி லெனுமொரு
 படையவ னுடையகுணம்
 பெரிய கருணைநிறை வவனொரு *பெயரறு
 பிரணவ மனுதவலின்
 கரிசறு பொறிவிரி யறிவுட னொருசுவ
 கதிவரு மெனவுமுணா.

(௬௭)

தூந் தீடனுக்கனுக்கீரகந் செய்தநுளல்.

சொலியப ரம்பர னருளுற முன்சொன
 துகளில வரம்படைவே
 செலவவன் மந்திர மருளினை மன்பொடி
 திரிபற் நின்றறிவா
 னல்துதி வந்தனை புரியமை யந்தல்
 நசையற வெங்கணுமாய்

* இதன் உண்மையைப் பரிபூரணந்தபோதத்தின் தாவறவி
 னக்தம் கூறி - வது செய்யுளில் குகேசனுடைய நாமமனுபவனற குறி
 பபாணுணர்க.

நிலவுசி தம்பர மதையடை யென்றிறை
நிசவுரை தந்தனனே:

(௭௮)

கீடன்செய்யுந்
சதுணஸ்தேனதீயம்.

நன்றென மைந்தனு வந்தப ரிந்தர
நிந்தன கந்தகுசா
மன்றமி குங்குழ லஞ்சர குஞ்சர
மங்கைம ணந்தமனா
வென்றன ரும்பர சங்கர புங்கவ
வெங்குநி றைந்தவனா
யினறென ரந்தையொடுங்குவ னைமபுரி
யென்றுப ணிந்தனனே

(௭௯)

மாபல தேவர்க டேவம னோலய
வாழ்வுடை யாமுதல்வா
நீபந ருவணி மாபட னாத
நீதிப ராகுமர
பாபவி நாசந டேசகுஞ்சர
பாலவி லோசனமா
தாபமு னேனுனை யேகதி யாயடை
சாபுள னாளுதியால்,

(௮௦)

கலிநிலைத்தறை.

சேலன கோவார் வேலன வாகார் சிவையேயா
மாலன மாலா ரோதிமொய் தீயா மகனையா
மூலப லோசா சீலந டேசா முருகேசா
சாலவி னோதா ஷாளுடை யாதா டரவுவா,

(௮௧)

ஞரச மாரீ வாக ராவார் சுக்ராயா
ஞரச லோசா வீரகு மீரா நடராபா

சரவி ராமா மாமா யாயே சிடரோருத்
தாரவி சாகா க்ஷா க்ஷா சகமீதே (௧0௨)

பீடா நாலவே தாதீ தாசோ மிதசோதீ
தாடா தாடா தாதா வேயா னெனவாடா
கூடா வாழ்வா வாடா நாடா குகதேவா
ஏடா வாடா வீட வோநா மெனவாட்டே. (௧0௩)

கீடன்செய்யும்
நீர்க்துண ஸ்தேனத்தியம்.

கலிவிருததம.

நாதரி லைக்குயா வுளக ணலங்கிளாமெயப
போதலெ ளிககுண னடைகா பொருநதவிடும்
பாதமெ னககருண் முனைவா பணிநதறியென்
பேதம ஸுததிட வுரிய பெருங்குகனே. (௧0௪)

உயிரொடு சிததூர லுடலு மொருங்குறின்
றயாபர நிட்டையி லொளிநு ழுரும்பொருளே
செயிரறு சிறகக னமிசை திருநதூநடங்
கயவுற நிததலு மிடுகு கவநதருளே. (௧0௫)

தேனினு மின்புறு மினிமை சிறந்துளவுன்
பானினை கின்றவென பனிகள பறநதறதுன்
கோனுனுள வந்தன் னெனவுட குளிர்ந்தருள்செய்
ஞானந டம்புரி குகவே னலம்பரமே. (௧0௬)

மூடம லஞ்சிக வறிவு முதிர்ந்திடவென்
னோடண யன்பர்க ணேறியை யுவந்தருளுஞ்
சேடிய னொங்கு தகர சிதம்பரமாம்
வீடெனு மம்பர வெளியில் விளங்கொளியே. (௧0௭)

கீடன் சுவானுபூதியடைதல்.

என்சோக்கழிநெடிவடியாசிரியீ விருதம்.

இனவாவுண் ணனிதூண்ட மனச னனற
யிறைஞ்சிடலுந் திருருளாற சலன மீல்லா
மனவடகக மதுகூழிக குகனைக நாண
மகிழ்வெய்தி மனசனெனும் பெயாடோ யானாக
கனவறிஞ் ஞாதனது குருவைக கலாடான
கனிகூடது தீகரால் யததைக் காண்ட
வெனதரிய வனபவென்னே டிருததி யெனன
விறையவனு மாங்கணைத்தின பெயதி னுனே (க0அ)

வாழ்த்து.

அறுசோக்கழிநெடிவடியாசிரிய விருதம்

அருமறை யொடுக்க மாசி யாகமத தீற தாகி
நிருமல சரத மாசி நித்தியா நந்த மாசிப
பெருவெளி மயமா யுளளுட பிறங்கிய ரகசி யததைக்
கருதுங்க கருளு மந்தக கடவுளென நாளும் வாழுக. (க0க)

தையலா சதூத்தா நீசா தாப்தீர சரபோ னோருள
வைதிகசித தாந்த சைவ மார்க்கநன் னிலைவழாது
கைகவங் கடந்து நினம சனகமன றடி யா வாழுக
மெய்யுக விரத தூலை விரித்தவா கேட்படா வாழுக (க00)

ஆக பாயிரமுட்பட திருப்பாட்டு - ககௌ.

தகடாலயரகசிய முற்றிறறு.

—o—o—o—

தமுரதருகோமான் திருவடிவாழ்க.

சாணீவானசகாப்தம் கஅககூல் துர்முக்கினு மார்கழித்திங்கள்

கனவபுதவாரம். ஸ்ரீசிதம்பரம்.

‘பனடூரிருசோஃகழிநெடிஃடியாசிரிய விருத்தம்.

சருவபரி பூரணப பெருமதாப பெனும்வாழவு

சாருமா பத்சிவன்ருன்

சகாத்தமோ ராயிரத திருநூறு முப்பதுஞ்

சாலேநது மொன்று தெய்வந

திருமருவு சங்கறப நிராகரண முந்தெளிவு

திகழபரஞ் சோதிமுனிவன

செப்பியவோ ராயிரமு நானூறு முப்பதுஞ்

நீசாநதபின் நென்மொழியெனும்

பொருடரு திராவிடந் தனிவொரு சிதம்பர

புராணமும் பேறையூருய்

பனிதநிமிர சாநதலிங் கற்கணிகொ டங்கையைப

புதுமணஞ் செய்ததுறையூர்த

தருகைகொள சிவப்ரகா சன்சகத் திரமைநது

சதமொரொழு பத்துநாலுஞ்

சநதிதத திற்பிரபு விங்கவினே யாட்டுமுரை

தநததை யறிநதுகணியே.

(க)

ஓம் துறப்பாம்மனேந்மஃ.
கந்தர் ஒலியலந்தா தியும்,
குகப்பிரமுவருட்பத்தும்

தேவைப்பதியெனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த
பாம்பன்

சா. அப்பாவுபிள்ளையாகிய
குமரகுருதாசர் அவர்களால்
அருளியது.

இவை
திருமூலாமரபிலேழுத்தருளிய
ஞானசந்தரசுவாமிகளின் சிஷ்யுவாக்கத்து நெருவராகிய
மண்ணிப்பாக்கம்.
அப்பாதுரைமுதலியார் வேண்டுகோளின்படி
சென்னை.

மகோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி.

1897.

உ

ஓம் துறம்பிரம்மணே நம: ;

கந்தர் ஒலியலந்தர்தி.

•காபபு.

•நேரிசை வேண்பா.

உலகெலாம் போற்றிருமை போங்கிறையா யன்பர்க்
கலகெல்லா நீததகணித் டாட்கொண்—டிலகு
மொருகந்த வேண்மே லொலியலந் தர்தி
பரவநால வாயன்காப பாம்.

(க)

நூல்.

•பருதிக்கே மூலயுமிப் பார்த்திவததிற் கந்தப்
பருதியொன் றாமனனும் பண்பற—செருமுதலாய்ப்
பாசியைப் பாசப் பரிவை விளக்குமுரு
கேசவின் பிடடா ளெனே.

(க)

ஏனேநீ யறிவிக்கீர் தேனா னறியத்
தீனையே னுந்தரங்கொல சேயோய்—நூனையே
யனாதமு முன்னத் தழுத்திரின் றுலம்
மனோலயவின் பெய்தாவோ வந்து.

(உ)

வந்திக்கும் பததிமைமைக் கண்ணுன் வரவுண்டென்
றுந்திக் கடுவுண்டா னேர்பாதித்—கந்தநந்தி

சொற்றநொடி தத்தியமே சொற்றவணம் பறறிவொர்க்
கறறமிங்கேன் சேயர் வறை. (ங)

அறையேர்த்தி னந்தரமு மாகமத்தி னீறுந்
துறைநீதத சீவபரத தோய்வை—பறையு
மலதுகள் மாயறையா வபபயத்தை துன்னை
யலதுறமுன் னேன்முருகே சா. (ச)

சாவயன மென்றிருமை சாறறு மறதிநீணப்
போவ வலிக்குந் ருன்னையிகந—தோவுமன
வன்மையா லெய்தவுனல் வராநீலைத் தோய்ப்பவெழுந்
தனமைபோ லாம்பொறிககந தா. (ந)

தாவின் முகரிமைச் சாகரப்பொன் ஞாங்கருளாய்
மாவல் லகத்தேக வாள்விரும்பு—சீவ
ருறழ்வுக் குறழ்வா யுளநின்னைத் தான்விடுகை
யுறமு மயிட்டத் துளை. (க)

உள்ளும் புறனு் மொருதெளிவா யோங்குருக
வள்ளா லுனையயர்த்த மாழையினுன்—ஒருள்ள
லிகந்தபுன் னெஞ்சுடைமை யெறகியறகை யேனும்
புகழ்த்தபயன் போங்கொல புகல். (எ)

புகலுமென் போன்முயிர்க்குப் போதமரு ளாலோ
சிகலில் விதுப்பியல்பு சிங்கா—விகல்வேலோ
யுன்றகைக் கீரியியல் புள்ளதொற் றேம்பொறுத்துன்
னன்றடிகீழ் வைத்தா ணயந்து. (அ)

கந்தர் ஒலியுலந்தாதி.

நயங்கெழு வாக்கத்தி னம்பாவென் னுதீ
தயங்காண் டலைச்சத்திச் சாமீ—மூயங்ருமணிக
குன்றார் குயமின்றா கூர்மால் பொலாதென்ற
நன்றயென கீட்கண்டே னான்.

(க)

நானியா யாஞ்செவவி நானேது நீயேது
நானீ யெனறகுமோர் நாவேது—தேன்
துகரா வளிதுகா துனனபய மறரா
பகர்வார் பலவேற பரா.

(க0)

நேரிசை யகவற்பா.

பராசரன் மகார்ச்சுங் பரிநதுநீ மேனா
ணிராதர சரத நீபபறு நிலையைக
கருணை கூடாது கரககுறி யைநதா
னருளிய மாண்பு திருவரு ளன்றொ
வதத்தி யததிக் கிததகைமத தெனன
சித்தலுந துய்த்தன ரததிபொ னல்லார்
பாழத்த நெஞ்சினேன் குழ்ச்சி விளிநத
மூழ்த்த குறுங்கதுப் பிாட்டை யுறழ்நதத்
தீங்கழை நீத்துமே லோங்கிலை யுண்குபு
வீங்குறழ் வுடைந்துமா லோம்பிடு போக்குழி
திரிதரா நின்றேன் குருபரா வெனறுன்
பரிபுரா லங்கிர்த பதுமத்தா ளிணைக்கே
சரண்புகுந் திருஞான் நிறைஞ்செனைத தமிழி
முரண்படநுத் தருக்கினைப் புரநதஞ் புரிநி
சூர்மக ளுவப்பச் சுபச்சி
ஹர்மகண் மதாப்ப வுள்செ யவனே.

(க1)

நிலமண்டில வகவற்பா.

அவனி பரக னாயினு மென்கொல்
உவணை மன்றா யுயரினு மென்கொல்,
ஆசு மதுரம்வித தாரஞ் சித்திர,
மாசறத் தெரிக்கு மாக்கவி யாயினென்
ஒத்தொரு சதுவுஞ் சாதிர மாறு
மூதத் தந்திர மூவே மேழு
மேனைய வெவையுங் கெழுமுவ னாயினென்
தான மிட்டி தவமுள னாயினென்
தேர்ந்தவெண் சித்தி சார்ந்துள னாயினென்
கூர்ந்த வீரச் சேந்த வருள்கென்
கூழ்த்தி வாழ்த்தி யொடுங்கெக்க முதத
வாழ்க்கைப் பேறு வாய்ப்பி னலதா
சல்ல கண்ட மாமுதிப் புலபபுத
தொல்லையிறங்கொ றாய்நறு வரத்தத
தொங்கள் மொய்ம்பு துளங்கெந தாயுன
தங்கட் கஞ்னை யனாகிலுய் குவலெ.

(கஉ)

நேரிசை யகவற்பா.

குவளை யுறழ்கோச் சிவைகரக் கிளளாய்
துணியவி ரினன்பாம் பணிமுத லைய
வெட்கித் திருக்கிணற குட்டிய கைய
விமையிசை திரிதரு வமார் முதல்வ
செருநற் செற்ற வொருவிறப் பிறைவ
சேந்த குமர காந்த வெந்தாய்

* கந்தர் ஒலியலந்தாதி.

நுனக்கோர் தோற்றம் பினுற்ற புராண
நுவன்ற தேனுஞ் சிவன்ற னவாந்தர
சிட்டிவாய்* முன்கிளர் சித்தத்து ணின்ற
வந்த கதழ்வும் வரதுள மிழற்று
மாதரெட் டடைமறை தீயளி யாமுன்
னியற்கை பேய வரிசைப்பவல் லாவொ
வயிராகுமு வுளத்து மொருசிவ னுளத்தும்
விழுமிய வொன்ற முழுமுத லெனநீ
நினறதா லன்றோ பொன்றக் குகவபி
தானமுற்ற தகையினைக் கற்றா
தெளளிதிற நேர்ந்துன் னெள்ள லந்தாள
சேர்ந்த வழித்தே சேர்த னுணிபென்
நீண்டுச சிறியேன் பூண்ட விரததி
காண்டாய் கருணைக் கடியீந்
தாண்டாண் மரீஇய வரிப்புக் கமித்தே.

(காட)

நிலமண்டில வகவற்பா.

கமிசை சரிததிடு திமிலமஞ் சன்ன
மாறின் நன்பர் மாட்டருள் வானே
மீழைக் கருளைப் போழ்வின் மணியே
கிரவுஞ்சப் பறம்பற கீழேஃ கிறையே
புராண விருக்குப் பிராமண மதினு
மேத்திய வருதர சூக்த மதினு

* இத்தை மகேசுரருடைய மகாசிறுஷ்டி காலத்தென்று சொல்
ஸப்படம்.

மேருபை யசுரி னுரு ணத்தினு
 மாரண பிரக தூரண்ய கத்தினுஞ்
 சாமச் சாந்தோக் கீயமோர் சடுவினு
 மெய்யா நமத்தினுஞ் சைவபுரா ணத்தினு
 மங்கல் சூத சங்கிதை யதினு
 முகரீமை யன்றொன் முத்தியன் நென்னு
 வலியுதுத் திவலத் திடன்மா மாண்புச
 சான்றே யதற்கோர் சான்றாய் நூநதைக
 கதிர்த்த தார வததமு முளவா
 லவ்வத ரன்நீண் டெவ்வத ரும்பற
 நேனுன் றகவா னினியினி தாயிவ
 வெளியேற கெளிவந் தெனுட்டோய்ந் தருளே. (கச)

இணைக்குற ளகவற்பா.

அருட்பெருஞ் சோதிப் பெருக்கே தருககே
 கருப்பைச் சுருக்கை யெருக்குபுட் கரமே
 நானீ துறந்தூநாப்பண் டலையே
 வானோர் குரங்கொள வேனா யகமே
 தகம்பி யோனிக் கிசைநத பதியே
 விசம்பியச் சிறுமியை வேட்டொரு முருகே
 யெல்மனா ரின்னாச் சனமமே னுறுவ்
 சின்மயச் செருக்க துறுதே
 தமிழேன் முனமுந் தமஞ்சால வினேபுரீஇ
 விமிரிவ் வாக நேர்ந்த தெனினு

கந்தா ஒலையலந்தாதி.

மவவினே சடமற நெனையெ தனாகற
கெவவுறழ வும்மிலே யதின லிகலின்
நிருவருட பரிவே மருவிட வாறறுபு
புரந்தது மதுவே நிரந்தர மென்ன
வயிர்ப்பற வோர்ந்தேனைய முறறினு
மயிர்ப்பறு பயபபுழி
நிறீஇ மரீஇ நிகரூறு
மறிஞ னாககனுன் பொறிககணி யாமே,

(கரு)

நீலமண்டில வகவற்பா.

ஐமய மணவா வாமோத வோதம
படிநதிடற குளகு பசுக்காள கேண்மின
சிதடன் கோற்றுணை யதுகொடு திரிதரல
கடுப்பக் கருவி யடுததுபு நீவி
கருவிக் கோல்பிடித் தருளொடு நடததுழ்
வீர மிறறென வோரி னுலங்கிளா
மெய்க்க ணிகைததுப் பொய்க்கண் புதைத்தரு
நிருவருட் பகவன் பரிவொடு கிட்டிடு
மெனமே தாவிய ரிசைதததுண் டதாஅன
ருட்சிசா லீச்சுர சாட்சாத் கார
மதனால் வீடென் றதர்வணத் துச்சியு
மந்திர நெறியு மலையிலக் காகக்
கூறு பூவற்றைக் கூர்த்தநெடு சிலைகள
கண்ணுரு தனுபவக் காட்சியொன் றறறு

நாமபிர மமெனும் மகம்பிரம நாவாற்
பயிலவெற றுணர்வின் பயனென் னாட்டு
முறறுழல் வேன்கொ லுன்கழற் றுணைக்காட்
பட்டு மிகனே கட்டின் புறது
சிமல சித்த குமர குருபர
வமல பதத ரமுதவா ரிதியே.

(௧௬)

நேரிசை யகவற்பர்.

வாரிதி வளைஇய மாக்க முகத்துஞ்
சாரில கிலேகர் தான முகத்தும்
பொருவற சின்ற பரமசற குரவ
முருகுற சின்ற சரவணக் குமர
சின்மெய் யடியர்க் கம்மெய் விதிர்ப்பு
நினாமயிர்ப் புளகஞ் செறிதரு வியர்ப்பு
கனிகெழு பாட்ப மொழிநழு வியறகை
கிளருளாடுக்கம் பொழிவினை கடுப்ப
வுளளுட் குழறி யுயிர்நிலை யுணங்க
வணர்த்தத் தன்றனை யுள்ளித்தி விரமுற
லெனுமெண் டிறனு நனிவந் தெழுபோழ
தீயின் முதுக்குறை விகைக்குவா ன்ருணன்
பெருந்தக வுககிப் பேயென்
பொருந்துவா னீண்டுப் போற்றுமா நென்னே.

(௧௭)

சீலமண்டில வகவற்பர்.

என்னுயிர்க் குயிரா மன்னிய தோன்று
வின்னமிழ் திழுதை யேய்ப்ப வெள்ளியே

கருளிய வோர்கீ ரதர்மநந் தழுங்கென்
 மருளுள மோளீண் டிருக்கு முல்புபு
 கெழுமிய சகல கேவல நீபின்
 முழுமுத லாமுனக் களியு னாததனை
 யாக்கம யததுமுன் யோக்கிய மாக
 நோக்கிய விடய மயோக்கிய மென்னத
 தோன்றலி னாற்றினா தோன்றா நீமையு
 நோன்றவ வியாண்டு நூங்கிரு வினைச்சம
 னுறலா னவறறை யொண்வயிந் தவத்தினின்
 றிறைபிளோ ரிததிடையும் பணியோ டிசைததுள்.
 வயிநதவ மலமும் விலங்கிடு நீமையுந்
 குயின்றவவ வினைகளின் பயன்றா லருளெனா
 சுட்டற வவவருட் கட்புதைந் தப்பயன்
 சூதத வருளாற றுய்த்தலி னாலாந்
 குரிய கன்ம மொருவு நீமையு
 மரியவவ் வேலை யாம்புரை போகத
 தாக்ககரா னனறென் நகறந் தன்னா
 லுாக்கிய மாயை யொருங்கு நீர்மையு
 மக்க னாந் தானு பூதி
 மிக்குறப் புன்மைத் தறபோ தந்துவன்
 றிடுதலி னான்முனத் தெழுவிப ரீதமும்
 வடுவுடை யூணவ மலமுமாய் நீர்மையு
 மேவரு முளுற்று முறுபே றுறுமெஞ்
 சீரடி விறைவ னீசய்தருள் கெனாதே.

நேரிசை யகவற்பா.

எனது தூத்தைநீர் கெண்ணி யாய்கத்
 தனதுள வினாஇத் தனையா ணவக்கருட்
 கண்மின் மினிபோற காணா சின்றுளே
 னென்னமையம் மின்மினிக் கிராசியத தொடுமி ன
 லாமற னினைப்பு மாணவத திமிரமும்
 போம்வண ஞானவெய் யோனெழு குறிப்பை
 விளக்குவா னுன்றுகின் மிளிர்சே வாரணங்
 களிப்பொடு கூவக் காண்டகங் கடிதர
 வங்கம்பூ ரிப்ப வனுக்ககம் டிரிதியே
 விங்கடா கருனி யெனுமுறவி மூசி
 யீளிகுநாங் கூழா யிருக்கு மெனியேன்
 கரிப்பிகந துன்னுட் கலந்தாய் மாக்க
 வசிபத மோகக மடைகுவல
 கசிவுகூர் தருளுதி கருனைப் பிரானே.

(கக)

நீலமண்டில வகவற்பா.

பிரானே விபுதர் பிரானே முனைவா
 பிரானே யறிஞர் பிரானே யென்று
 மிருனே யின்ன லுறானே யேசின்
 ஞானவம் புண்மீ நடாவெம் மாணே
 யிருதலைக் காம மொருதலைக் காம
 மெனுமுக ளத்தே முனைய தேற்ற
 மஃதுற தேனு மஃகிய கைக்கினை
 வெஃகலை யேனும் வேட்டல் கொள லுள்ள

கந்தர் ஒலியிலந்தாதி.

கந

வன்னணம் விடயா நந்த மகநா
மன்னு சொருபா நந்த முறுவா
நெதத் சுததா வததையி னிறபா
ரததையந திக்கா ராமினு மதனை
விழைநது பறறல வியனிலை யிதே
விழுப்ப விரததி பென்மஞர் மிககோ
ரிததை யேனு மெண்ணுளேன் சிவனா
திழிநதவி வேனோ மொழிநததும் வறிதோ
தஞ்சமென் பாரபா லஞ்சுவர நீதந
தானுண் மிகொலோ தண்ணா தண்ணளி
யிஞஞான் றுறுமே லெஞஞான்று முயவே
னஞஞான றதிரத்த வறையிறை வேறறே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேற்றுரு நாமப்பஃ ரோறறமெ லாமனம் வீவுறிறபின்
ரோறறுங்கொ லோவிந்தச் சூழினையோர்ந்திவன் சிசாறறிமும்
மாறறமற ருறறு மதுகை மயிலாதது மதுகையெனி
ஞறற லுளார்கட்கன் ரோகிட்டு மாரயி லாண்டகையே (2க)
ஆண்டண் டெனதெங்கு மாயவிர் கேவல மண்ணுமுன்னா
வேண்டுறு மாறு புலியாதி நாத மிதமுணர்நது
தாண்டிய சாருள வாணவத தோடுதற போதததையு
மாண்டிட வாறறுவை யேன்முரு காவென்கண் வைகுவனே
வைகரி யாதிகால் வாக்கிறந் தாறபோத மன்னுமிலை
ஐகவுரக் காணும்பின் கண்டது மாழ்கிற களத்தவருட்

DR. U. V. S. IYER LIBRARY
K. A. HANNAHOPADHYAYA
SANT NAGAR, MADRAS-90

(20)

மிய்ய தரிசன மாமெனத் தேர்ந்த துகளற்றவர்
கைதொழுங் கருத பிடிந்னெ யெனையுங் கருதிக்கொளே (உ௬)

கருதந்த நன்றிநீட் காட்சியுந் தீர்ந்த கடைமுன்னளே
யுரைதருத போதமெண் ணந்தர மேறு முலைவொழிந்த
பனாயென்ற யோகமதென்றுணர் வேறும்படுவுடையா[ளே.
குருவென்று வந்திக்குஞ் சூர்ப்பகை ஞாவென்க கொண்டரு

கொண்ட பனாயோ கிணையுந் தணந்தவொர் கொள்கைவயிறு
கண்ட சுகம்பரை போக மதினைக் கடந்தகளன்
வண்டில சுகாதித வீடென வோர்ந்த மதியுலகம்
தண்ட னிமிங்கும ஶோசவெற கொங்குரன் நுதருளே. (உ௭)

தந்தல் சக்கண் கடக்களிற நின்காந் தந்திரஞ்சா
விநிவி லோசனம் போன்றுயிர முததரு மென்மறைந்த
வந்திமே னோக்காக் கருமபிள்ளை போறபர மாநந்தரு
நந்தநீர்ந் துறந் திலைநின் றயாவளளி நாயகமே. (உ௮)

நாயக நீயென்றுந் தானென்று நீத்த நடுகிலையா
னோயத்திற நேயத் துடனமுந் தானறவர் நிறகுநிலை
வாயவே ரிக்கனா மாதிர மேறியை மானுமத்தைத்
தாயைய னு னுனையனறியோ வேற்பலென் சண்முகனே. (உ௯)

சண்முக மாகியச் சண்முகக் கூறுந் தனுளடக்கி
யண்மைசே யின்றகூண் டாநந்த மாநிற்கு மாற்றலெல்
லுண்மையென் றோத்தந்த மோதின ஶய்தற் குருறந் ததுள்
ளெண்மைநின் னுன்னினொய்யோதந் துகாததலெய்திலமே.

கந்தர் ஒலியலந்தாதி.

எய்யாமை கோறி யிருமிரு மாப்பினை பெயதுதற்குன்
பொய்யா வருட்டிறம் பெற்றனு மன்றிடி புகன்றவப்போன்
மெய்யாக முற்றும் பெருதது மன்றி வெதுமடுபணுளேன்
றுய்யேற்ற மெய்தற் கருண்முரு கோனெனுந் தூயவனே .()

தூயவெங் கோனன லாசலப் போவள ரோததிரத்தி
நாயக வெற்குக் குமார குருதாச நாமமொன்றிங்
கேயில சும்வணம் பாஸிதத தண்ணளி யெம்பெருமா
னேயுனை யேசர னென்றடைந் தேனரு ளெஃகரசே. (௩௦)

நதா ஒலியலந்தாதி மூற்றிறறு.

தமரகுருகோமான் தீநவடி வாழ்க

கலியுகம் சககூட-ல் ஐபபசிமதிக கந்தசஷ்டி.

செவ்வெழுத்துக்களின் மொத்தம்

ஓம் நம: சிவாய
கு க ப் பி ர ம வ ரு ட் ப தி து.

பனனி ருசோக்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கருவினம், கருவினம், கருவினம், கருவினம், கருவினம், கருவினங்கனி,

இருநூற்றெட்டகர வண்ணசசத்தம்.

சொலாலுயர் மகாமறை சொலாமய மிலாவொரு

சுபாலய விபூதிவிமலா

தொலாதிப கவானரு ஞாதாரகு மராவதி

சுகேசுரி, கணுனமுருகா

வலாரிம களாவல குலாவெயி னகாதலி

மனோரத மணுகுழகா

வசீகர துவாதச விலோசன குகாவரி

மதுகமொய் கரோடிமுடியா

கலாபீவி மையேறிவி னையாடெழி லுலாசஜ

களாதக ருணலயமனா

கஜானன சகோதர வபேதச ருணகர

கணுனனை கமோடுயர்வினோ

லொலாம ருளாளவ யிலாளவ ழியாதக

யிலாயகு கனேயருளோ

வொளாந்ம டீமீதுமு டிதாழ்கதழ் ஷீளாயிடை

யிலாதெனே யனாவியருளே.

(க)

பனாமுக வராவணி பொனரித ழியாரணி
 பலாகவி றையாமைநிணமீன்
 பருவிழி க்ளபரம் விடாணமு டிமாலிகை
 பலாக்று துரோணமலர்பூக்
 கணாம ணிநீறணி யுமாபதி முனேநல
 கண்கண வனோரவரிதாங்
 கலாநிதி யதாமரி யவோமிதெ ன்வோதிய
 கலாவல சதாரியசதா
 வனாமலை யுணமுலை தனாதம தலாயெனு
 ளனாத முலாவுமமலா
 வபேதநி லேசேரறி யுளாயொவ் ருமாவலொ
 டனாவரு ளனாவருளெனத்
 தனாரலர் தமாலமி டிதாவடி யுளாயொரு
 சமானர கிதாவயின்மனா
 சடாநந குகாவெனை விடாதவ ஞீதுரி
 தமோடய ளளாவியநீர்.

(2)

சராசர மெல்லாம்வனை பிரானுன துதேசவா
 தனேரயி லெனாலுளதெனத்
 தகாதம றைகூறவி னிரீயக றராதல
 மதேகுதி யெனாவறையுமா
 பிராதய னமாதியொ ருமுவகை யுநேமியி
 லிலாதொழி யவேகியவநா
 னிருவன தனாதிய ருனேணிலய் சராசரா
 மெலாமம ரவானை புரிமாப்

குகப்பிரம் வருட்பத்து.

சுரு

பராபர கராசன முவாவுரி தராவணி
பராசன புராரிகுமரா
பராசரன் மதார்பணி பிராமண புராதன
பராமல முராடிழருகா
விராகுல நிராமய நிராதர நிராசன
நிருபவெ நையாள்குருபரா
நிசாசரர் நிசாரண புராணப ரிபூரண
நிலாவிட வளாவியருளே.

(ங)

தடாமுடி யொராயிர நிலாவரி முகாசுரன
சடாரிபொ டியாக்வரிமாச
சமாலம் சைதோகைகு டைதாலம் ணியோடைக
டடாரிக ளெலாமிரியவே
கடாமுக படாமுடை மதாவள மனீசமெய
கபாலம் கடாகமிறவே
கதாயுதம் விலாழிச ருடேதுயெ நிவேறு
சுடாவசி குடாரமதர்பொ
லெடாவணம் விநாசமு றவேபணி யனேகரை
யிடாகினி பிடாரிபலபே
யிராகமொ பிபாடலு டனாடியு ணவாசுர
விராயனு யிடுகவனைவேல்
கடாவிய நிடுதன சடாநந விடாவனை
களோடலு டியார்பரவுமாக்
கடாவிடை யிலேயெழு திடாமல துவாதசக
கனாவனை யளாவியருளே.

(ச)

விமானவ ராரமய மிலாஷடி கடானவர்
 வினோர்பகை ரூரதிமறையோர்
 விரோதமி ஸிராசர றவாணிபர் கடாசியர்
 விவேகம் துளாரெவருமே
 யமாபரு ளமாவரு ளெனாதுவ லுநாவுட
 னனாரதம் வழாதுதொழுமா
 வமானவி மயாசல குமாரிகு மராசிவ
 னனாதிவ டிவானமுருகா
 குமாரகு ருதாசனை பெநாளும கலாதசு
 குணலய விலாசவெளியே
 குருபச விகாரம லமேதாம ணவாதவெ
 குசோபித வதீதவொளியே
 சமானம திலாமது ரவாரியெ னவேநிறை
 சதாசிவ மதானதனியே
 தகாதநெ றிநாடியு ழலாதுது திசெர்பரி
 சதாயெலு ளளவியருடோ.

(ரு)

கணம்பல றெருங்கிழு ழவந்திரி கைபம்பைப
 டகந்துடி பெரும்பறைமுழார்
 கரங்குணில் கொடந்தமொ டறைந்திட வழங்கடி
 களன்புடை நடம்புரிபிரான்
 வணங்கிட கிரந்தா வுரன்சொலியபுங்கவ
 வரன்ரெழில் கவுரந்தஹிலைய
 மறம்பல வயர்ந்திடி லுமன்பரை யுவுந்துள.
 மலங்கெட விளங்குபெரிநியாய்.

பணம்பண மெனங்கொடி யவன்பிணி யடைந்தோர்
 பகிந்தொழி லினுந்தொடர்வுகீழ்
 பதம்பத மெனும்பெரு மிதநதின மடைந்தோர்
 பகிந்தென யறிந்தவிரவனே
 வணங்குடை மடநதைம யனஞ்சென விகழ்ந்தலை.
 யடைநதுன யடைந்திடுவனே
 வணங்குழை யுணங்கியு முனெஞ்சுள னறிந்துல
 னனைநதென ணிரம்பியருளே. (சு)

பருப்பொடி புழுக்கறு வைபசசடி பொரிக்கறி
 பழக்குவை யழுததுவடைபால
 பரப்படை முறுககதி ரசச்சுவை யிலட்டிடி
 படைததென வருக்குமெளிதாய்
 விருப்புறு வரத்தைய ருளறபுத வருட்கு
 • விளர்ததக மலததவிசிலார்
 விதிப்பிரி யைபொற்றிரு மடக்கொடி சவிச்சரி
 விழுப்பவ லவாக்குறுகனே
 பெருத்திட வமைததெதி ரியற்றா சிழைத்தாள
 பிறக்கன தணிக்ஞமுவினே
 பிறப்பில லகுக்குலம் விடுததிரு கரப்பிடி
 பிடித்தறை கொடுத்திவ்வார்ச்
 செருக்கள நடுக்குற வுதைத்துவ னமறபமொய்
 சிவைககுல முவுப்பொடினுவான்
 றுடக்குடர் வெடுக்கென விழுத்திட்ட வதைத்தவர்
 திறத்தலை வெவீற்குமருளே. (எ)

புதாவெரு கையொத்துள வகாதரு மறச்செயல்
 பொலாதென் ஷழுத்தியல்வோ
 புராடம ஸிழைப்பது ளவாகலின் மறத்ததர்
 புதா¹லை மையுத்தமமெனச்
 சதாவதி னடப்பவ லொரும ருளுறநனர்
 தகாதசெ யலுறறதமியேன்
 றனாரரு னைச்சிய தெனாதுசெ யலறறெளர்
 சமாதியி னிறுத்துமருளார்
 பிதாவுடை யருட்டிற் மதாமென மதிக்கவொ
 பிரீதியை யெனக்குதவினேய்
 பிராமண மொக்கருள் செயாயென வழுத்திடு
 பிரானென விருக்குமுதல்வா
 புதாவ டியர்க்கெம னதோகதி யிடுக்கண
 துறுதருள் புரக்குமுருகா
 வுரோகமில் வெறுக்கையி னையேயரு ளிந்ததலு
 முனோடுனை யிருக்கவீருளே. (அ)

மயானசி வசம்புறை சிவாலயம் விளங்கிட
 வழாதசை வமிஞ்சியெழுவே
 மகாமரு ளடைந்தச மனாள்வலி குலைந்திட
 மனோலய முவந்தவடியார்
 பொயாநெறி விளம்பிடு திராவிட வநுங்கலை
 பொனாடிபுனியெங்குமிகவே
 பொருமைமு னைவஞ்சனை யெலாமிரி யவந்தவொர்
 புரீதம லிசண்பைமுனியே

வியாதமில சுயம்பர மீதஞ்சு பொலிந்தொளி
 வியோமமெ னநின்றபொருளே
 விலாசச வைநியன்றசி வ ஃ ஞானவெளிமன்றுளி
 வினோதந டனம்புகுகா
 வியாதமி லிளம்பிடி வயாவற நலங்கிளர்
 வியானவெ றிகொண்டெனகமே
 செழீஇவழியின்மீர தமேதுக ரவன்பரு
 கிடாவரு மிலங்கவருளே. (க)

திருமுறை சொலாதவன் மறைமொழி கலாதவன்
 சிவனெறி நிலாதசிதடன்
 செல்லவர வெனாதவன் கொலைவினை விடாதவன்
 , நினுமுடை மறுதபுலைஞன்
 குருவடி தொழாதவன் பெறுமொழி பெறுதவன்
 குணநல விலாதவழிஞன்
 குகந்ம வெனாதவன் ஹவற முறுதவன்
 குடிவெறி யறுதமுருடன்
 முருகனு மயேசனு மொருபொரு ளெனாதவன்
 முசுமன ளையாதவிரதன்
 முடிவுடை மகர்பதம் பெறுவதி லையாகலின்
 மொழிகறை நனாமலருடன்

* இஃ ஞானவெளியினுண்மையை, இஃ துலாசிரியருளியதே
 ராஜபரமசியத்தில் விசதமாயநிக்.

௨௪

குதப்பிரம வருட்பத்து.

உரும...

தருளும ருணசலந் தனிவந் தனிமொன்

றழகெடு நிலாவநினதன்

படிமல னையேயுளம் பணின்வ னையவணங்

கரையவெ னுளாடியருளே?

(௬)

குதப்பிரமவருட்பத்து முற்றிறறு.

சகலகலா வல்லபன் சரணம் வாழ்க.

—

கலியுகம் சககுக-ல் கார்த்திகைமதிக் கார்த்திகை.

—

